

การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ปุลยวีร์ แสงมนตรี

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้

(การสอนภาษาอังกฤษ)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มกราคม 2558

การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ปุลยวีร์ แสงมนตรี

วิทยานิพนธ์นี้เสนอต่อมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
(การสอนภาษาอังกฤษ)

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มกราคม 2558

การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ปยุตวิรุ์ แสงมนตรี

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้
(การสอนภาษาอังกฤษ)

คณะกรรมการสอบ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....*วิไลพร*.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์วิไลพร ชนสุวรรณ)

.....*นิธิตา*.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร. นิธิตา อติภทรนันท์)

.....*นิธิตา*.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. นิธิตา อติภทรนันท์)

.....*นันทิยา*.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ นันทิยา แสงสิน)

.....*นันทิยา*.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ นันทิยา แสงสิน)

30 มกราคม 2558

© ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์วิไลพร ชนสุวรรณ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ นิธิดา อติภักดิ์นันท์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ นันทิยา แสงสิน กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ซึ่งกรุณาให้ความรู้ คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยซาบซึ้งในพระคุณเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณท่านทั้งสองด้วยความเคารพเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ตลอดจนที่ผู้วิจัยได้เข้ามาเรียนในสาขานี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. สาโรจน์ แก้วอรุณ อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนแจ่มวิทยา จังหวัดลำปาง และคณาจารย์หมวดวิชาภาษาอังกฤษ ที่ได้ให้โอกาส และความอนุเคราะห์ในการทำการทดลอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์เกษร มณีเชษฐา ที่ได้ให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือ ตลอดจนขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ครูมัลลิกา เจริญเนตร ครูบุญยาพร เตชะลือ และครูสุนทร สุภา ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในระหว่างการวิจัย ขอขอบคุณเพื่อนครูแจ่มวิทยาทุกคน สำหรับกำลังใจและมิตรภาพที่ดีงาม และขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ปีการศึกษา 2556 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาการทดลอง

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อสมชาย แสงมนตรี และคุณแม่สุมาลี แสงมนตรี ที่เป็นแรงมุ่งมั่น ตลอดจนเป็นกำลังใจสำคัญยิ่งในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนประสบความสำเร็จ ขอขอบคุณพี่น้องสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2555 ทุกคนที่ได้ให้กำลังใจ และช่วยสนับสนุนมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย ที่ได้มอบทุนอุดหนุนในการทำวิจัย

ปุณยวีร์ แสงมนตรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	
ผู้เขียน	นางสาวปณยวีร์ แสงมนตรี	
ปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้)	
แขนงวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ	
คณะกรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. นิธิดา อติภัทรนันท์ รองศาสตราจารย์ นันทิยา แสงสิน	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ซึ่งเรียนรายวิชาการนำเสนอภาษาอังกฤษ (อ32202) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้แบ่งเป็น 3 ประเภท ประเภทที่ 1 คือ เครื่องมือสำหรับการสร้างและพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ ได้แก่ แบบสำรวจความต้องการและความสนใจของผู้เรียน หลักสูตรแม่แบบ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน รวมระยะเวลาทั้งหมด 22 ชั่วโมง เครื่องมือประเภทที่ 2 คือ เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลเพื่อพัฒนาบทเรียน แบบประเมินการเรียน ได้แก่ แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ พบว่า บทเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 10 บทเรียน มีประสิทธิภาพมากและเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน

2. นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับดี

3. นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับดี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title	Development of English Lessons Using Visual Thinking Strategies to Promote English Speaking and English Creative Writing Abilities Among Mathayom Suksa 5 Students		
Author	Miss Poonyavi Saengmontri		
Degree	Master of Education (Curriculum, Teaching, and Learning Technology)		
Concentration Area	Teaching English		
Advisory Committee	Assoc. Prof. Dr. Nitida Adipattaranan		Advisor
	Assoc. Prof. Nanthiya Saengsin		Co-advisor

ABSTRACT

The purposes of this research was to develop visual thinking strategies lessons to promote English speaking and creative writing abilities among Mathayom suksa 5 students. The target group was 30 Mathayom Suksa 5 students who enrolled in the English Presentation course (En32202) in the first semester of academic year 2013 at Chaehomwittaya school, Lampang. The target group had been taught for 22 hours. There were two types of research instruments. The first type used for designing and implementing the lessons which consisted of the questionnaires of students' needs and interests, proto-syllabus and and 10 lesson plans using visual thinking strategies . The second type used for evaluating the effectiveness of lesson plans and English speaking and the creative writing abilities evaluation forms used after studying each lesson. The data obtained were analyzed for means, standard deviation and percentage.

The results were as follows:

1. The visual thinking strategies lessons were effective and suitable for students' knowledge and abilities.

2. After using visual thinking strategies lessons, the students' speaking abilities passed the preset criterion at good level.

3. After using visual thinking strategies lessons, the students' creative writing abilities passed the preset criterion at good level.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
ABSTRACT	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญแผนภูมิ	ต
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามเพื่อการวิจัย	6
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	6
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ	7
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 กลวิธีการคิดจากภาพ	9
2.2 ความสามารถที่เกี่ยวข้องทางสายตา	12
2.3 ทฤษฎีสมองและการเรียนรู้	13
2.4 ความสำคัญและรูปแบบการคิด	15
2.5 รูปแบบการเรียนรู้	21
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกภาพ	22
2.7 การสอนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ	24
2.8 ประโยชน์ของกลวิธีการคิดจากภาพและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
2.9 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ	28
2.10 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	31
2.11 การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ	31
2.12 การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า	
2.13	ความคิดสร้างสรรค์	37
2.14	กระบวนการของการคิดสร้างสรรค์และการวัดความคิดสร้างสรรค์	38
2.15	การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	40
2.16	การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	41
2.17	การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	43
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	46
3.1	รูปแบบการวิจัย	46
3.2	กลุ่มเป้าหมาย	46
3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
3.4	เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลเพื่อพัฒนาบทเรียน	73
3.5	การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	108
3.6	การปรับเครื่องมือ	110
3.7	การวิเคราะห์ข้อมูล	118
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	120
4.1	ผลการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ	121
4.2	ผลการประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	122
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	124
5.1	สรุปผลการวิจัย	124
5.2	อภิปรายผล	124
5.3	ข้อเสนอแนะ	131
บรรณานุกรม		133
ภาคผนวก		136
ภาคผนวก ก	รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	137
ภาคผนวก ข	แบบประเมินประสิทธิภาพของบทเรียน	138
ภาคผนวก ค	ตัวอย่างบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ	140
ภาคผนวก ง	ตัวอย่างผลงานนักเรียน	143
ประวัติผู้เขียน		147

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตาราง 1	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความสามารถ จากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะและความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	47
ตาราง 2	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการตอบแบบสอบถามหัวข้อเกี่ยวกับความต้องการและความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	49
ตาราง 3	ค่าความถี่ ค่าร้อยละและลำดับของความต้องการและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อเนื้อหาการสอนรายวิชาการนำเสนอภาษาอังกฤษ (N=30)	51
ตาราง 4	ค่าความถี่ ค่าร้อยละและลำดับของความต้องการและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการใช้รูปภาพในกิจกรรมการเรียนรายวิชาการนำเสนอภาษาอังกฤษ (N=30)	52
ตาราง 5	หลักสูตรแม่แบบ (Proto-Syllabus): ของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ	53
ตาราง 6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 1 เรื่อง “How is Your Life?”	74
ตาราง 7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 2 เรื่อง “ I Do Love It!”	75
ตาราง 8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 3 เรื่อง “ Fantasy or True?”	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตาราง 9	คำเฉลย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียน ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 4 เรื่อง “The haunted house” 77
ตาราง 10	คำเฉลย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียน ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 5 เรื่อง “The Travelling Lovers” 78
ตาราง 11	คำเฉลย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียน ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 6 เรื่อง “Country or Town” 79
ตาราง 12	คำเฉลย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียน ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 7 เรื่อง “Moments in Time” 80
ตาราง 13	คำเฉลย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียน ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 8 เรื่อง “What’s Going on?” 81
ตาราง 14	คำเฉลย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียน ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 9 เรื่อง “How Green are You?” 82
ตาราง 15	คำเฉลย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียน ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 10 เรื่อง “A Picture Can Say” 83
ตาราง 16	เครื่องมือในการให้คะแนน (Rubrics) การพูดภาษาอังกฤษ 84
ตาราง 17	เครื่องมือในการให้คะแนน (Rubrics) การเขียนภาษาอังกฤษ เชิงสร้างสรรค์ 86

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า	
ตาราง 18	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของ คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียน บทที่ 1 เรื่อง “How is Your Life?”	88
ตาราง 19	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของ คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังจาก ใช้บทเรียนบทที่ 1 เรื่อง “How is Your life?”	89
ตาราง 20	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของ คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียน บทที่ 2 เรื่อง “I Do Love It!”	90
ตาราง 21	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของ คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 2 เรื่อง “I Do Love It.”	91
ตาราง 22	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของ คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียน บทที่ 3 เรื่อง “Fantasy or True?”	92
ตาราง 23	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของ คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 3 เรื่อง “Fantasy or True?”	93
ตาราง 24	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของ คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 3 เรื่อง “Fantasy or True?”	94
ตาราง 25	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของ คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 4 เรื่อง “The haunted house”	95

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า	
ตาราง 26	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของ คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียน บทที่ 5 เรื่อง “The travelling lovers”	96
ตาราง 27	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของ คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังจาก ใช้บทเรียนบทที่ 5 เรื่อง “The Travelling Lovers”	97
ตาราง 28	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของ คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียน บทที่ 6 เรื่อง “Country or Town?”	98
ตาราง 29	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของ คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 6 เรื่อง “Country or Town?”	99
ตาราง 30	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของ คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียน บทที่ 7 เรื่อง “Moments in Time”	100
ตาราง 31	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของ คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 7 เรื่อง “Moments in Time”	101
ตาราง 32	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของ คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียน บทที่ 8 เรื่อง “What’s Going on?”	102
ตาราง 33	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของ คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 8 เรื่อง “What’s Going on?”	103

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า	
ตาราง 34	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียนบทที่ 9 เรื่อง “How Green are You?”	104
ตาราง 35	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 9 เรื่อง “How Green are You?”	105
ตาราง 36	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียนบทที่ 10 เรื่อง “A Picture Can Say”	106
ตาราง 37	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 10 เรื่อง “A Picture Can Say”	107
ตาราง 38	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลระดับประสิทธิภาพของบทเรียนทั้ง 10 บทเรียน	120
ตาราง 39	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ 10 บทเรียน	122

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิ 1	
ขั้นตอนการศึกษาและพัฒนาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ กลวิธีการคิดจากภาพ	109

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาต่างประเทศที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก ในการสื่อสารนั้น การพูดและการเขียนถือเป็นทักษะเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันที่มีความจำเป็นและให้ความสำคัญพอๆกับทักษะอื่นทั้งในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน การทำงานและการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานของการเรียนทุกวิชา หากนักเรียนมีความสามารถในการพูดและการเขียนเพื่อสื่อสารข้อมูล ความคิด ความรู้สึกให้กับผู้อื่น ได้ถูกต้องตรงตามความต้องการแสดงว่านักเรียนต้องมีกระบวนการคิด Vygotsky (1978, p. 57) ได้ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและการคิดว่าการสื่อสารออกมาเป็นภาษาพูดและเขียน ได้ต้องเกิดจากพัฒนาการทางสมองและกระบวนการคิดที่เป็นระบบเสียก่อน ดังจะเห็นว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในปัจจุบันนักเรียนจะได้รับโอกาสให้ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจรวมทั้งการแสดงความคิดต่างๆ ด้วยการพูดและเขียน ตลอดจนเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อให้เกิดกระบวนการคิด การแก้ปัญหาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้มากที่สุด การพูดถือเป็นทักษะการส่งสาร (Productive Skill) ซึ่งผู้พูดต้องใช้ความสามารถทางภาษาทุกด้าน เพื่อให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจสารที่ถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกของตนเองออกมาเป็นถ้อยคำที่ทำให้ผู้รับฟังเข้าใจและตีความได้ถูกต้องรวมถึงการพูดได้อย่างคล่องแคล่วและมีความถูกต้องชัดเจน ทั้งยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ ในส่วนของการเขียนนั้นก็เป็นที่ทักษะการสื่อสารโดยเชื่อมโยงกับทักษะการพูด เพียงแต่การสื่อสารด้วยการพูดนั้นหากมีข้อผิดพลาดก็จะสามารถแก้ไขได้ทันทีจากการปฏิสัมพันธ์ในขณะนั้น ขณะที่การเขียน จะแก้ไขได้ยากกว่าเพราะต้องอาศัยความรู้เรื่อง โครงสร้าง ไวยากรณ์และองค์ประกอบของภาษาต่างๆ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2539, อ้างใน กฤษณะ สุขะอ้าย 2552) กล่าวไว้ว่าการเขียนเป็นกระบวนการที่เกี่ยวเนื่องกับการคิด เพราะก่อนที่จะเขียนต้องคิด ให้กระจ่างก่อนเสมอ เมื่อคิดได้แจ่มแจ้งแล้วก็จะสามารถเขียนได้ดี สารที่ส่งไปยังผู้รับก็จะชัดเจนตามที่ต้องการ เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องอาศัยความรู้เรื่องลักษณะ และองค์ประกอบของภาษา ได้แก่ โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำ และต้องสามารถเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความที่สื่อความหมายได้ หรืออาจกล่าวได้ว่าการเขียนเกิดจากการนำเอาประสบการณ์ที่ได้จากการฟัง การพูด และการอ่านมาเรียบเรียงและถ่ายทอดเป็นตัวอักษรนั่นเอง นอกจากนี้

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาบรรณ (2544) ได้กล่าวถึงการเขียนอีกประเภทหนึ่งซึ่งมีความสำคัญคือการเขียนเชิงสร้างสรรค์ซึ่งถือเป็นการเขียนที่ต้องอาศัยความคิด การสังเกต การอธิบาย การบรรยายภาพ เรียบเรียงภาษาและความคิดที่เกิดจากจินตนาการและประสบการณ์ของผู้เขียนไม่ได้ลอกความคิดจากผู้อื่น รวมทั้งอาศัยมวลประสบการณ์และแรงจูงใจในการถ่ายทอดความคิดออกมาได้อย่างสร้างสรรค์ อันเป็นส่วนในการเขียนเพื่อการสื่อสารเช่นกัน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญของการสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ โดยระบุคุณภาพผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ ให้มีความสามารถในการพูดและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยสามารถพูด สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ และประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ด้วยเหตุนี้ การพูดและการเขียนเป็นทักษะที่ใช้ในการสื่อความหมาย และมีบทบาทในการดำเนินชีวิตในปัจจุบันทั้งในด้านการทำงานและการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น อีกทั้ง เป็นพื้นฐานของการเรียนทุกวิชา เพราะถ้านักเรียนมีความสามารถในการพูดและเขียน นักเรียนจะสามารถสื่อความหมายข้อมูลให้กับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องตรงตามความต้องการ การที่นักเรียนสามารถพูดและเขียนสื่อความหมายได้แสดงว่านักเรียนมีกระบวนการคิด ซึ่งนักเรียนพยายามในการพูดและเขียนมากเท่าใดนักเรียนก็ยิ่งจะพบกับ การพูดและเขียนใหม่ๆ ตลอดจนวิธีการแสดงออกทางความคิดมากขึ้นเท่านั้น (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532 หน้า 107; Raimes 1983 p. 3) อย่างไรก็ตาม แม้ในการเรียนการสอนในปัจจุบัน ได้ให้ความสำคัญกับการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้นแต่กลับพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการพูด สื่อสารในชีวิตประจำวันและการเขียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ไม่น่าพอใจ ซึ่งมีสาเหตุหลายประการ ผู้เรียนเป็นเพียงผู้รับสารขาดทักษะการพูดและเขียน ขาดความกล้าที่จะพูดเพราะขาดการฝึกฝนและการพัฒนาทางด้านการคิด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนักวิจัยหลายท่านที่พบว่านักเรียนส่วนใหญ่สามารถพูดและเขียนภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควร ระดับความสามารถทางการพูดและการเขียนยังไม่เป็นที่พอใจและยังมีข้อบกพร่องอยู่มาก ดังที่ ชนตติพิชัย (2555) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนยังประสบปัญหาการพูดสนทนาเพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้ เนื่องจากการเรียนการสอนโดยทั่วไปยังเน้นแบบเดิมคือการท่องจำเป็นหลัก ประกอบกับเนื้อหาส่วนใหญ่มาจากหนังสือเรียน ซึ่งอยู่ไกลตัวผู้เรียนและไม่พบเจอในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้ผู้เรียนขาดความสนใจในเนื้อหาวิชาที่จะเรียน เกิดความเบื่อหน่ายและขาดแรงจูงใจในการเรียน นอกจากนี้ อุไรวรรณ ศฤงคนันท์ (2536) กล่าวถึงตัวผู้สอนว่า เน้นการสอนไวยากรณ์โดยยึดเนื้อหาทางภาษา ทำให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลว่าโครงสร้างไวยากรณ์ของตนไม่ถูกต้อง ส่งผลให้การพูดมีความชะงัก ขาดความต่อเนื่อง ผู้เรียนไม่มีความรู้สึกผ่อนคลายและไม่มีความเป็นกันเอง นอกจากนี้การสอน

ของครูที่ขาดการส่งเสริม กระตุ้นการคิดสร้างสรรค์ส่งผลให้นักเรียนขาดความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอหรือการถ่ายทอดความคิดของตนอีกด้วย นอกจากนี้ จากผลการทดสอบระดับชาติ O-NET ปีการศึกษา 2554 ในรายวิชาภาษาอังกฤษในภาพรวมต่ำกว่าเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์กรมหาชน, 2554) บ่งบอกถึงความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนยังไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร จึงมีการระดมมาตรฐานการเรียนรู้ที่ควรปรับปรุงเร่งด่วน โดยพิจารณาจากผลต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับสังกัดกับคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ คือ ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษา ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ และ ต 1.3 การนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและด้านการคิดจึงเป็นสิ่งที่ครูจำเป็นต้องเร่งปรับปรุงและพัฒนาอย่างจริงจัง นั่นคือการคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีการสอนตลอดจนเทคนิคการจัดการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย แปลกใหม่ น่าสนใจ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์อีกด้วย

การจัดการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการคิดจากภาพ (Visual Thinking Strategies) จึงน่าจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะการคิดอีกทั้งส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ Yenawine (1997) กล่าวถึงกลวิธีการคิดจากภาพ เป็นการใช้ภาพศิลปะเป็นสื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดจินตนาการโดยมีคำถามกระตุ้นให้เกิดความคิด จากนั้นผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความคิดต่างๆ จนสามารถอธิบายและเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากภาพได้อย่างสร้างสรรค์ โดยจากการศึกษาของ Arnheim (1970) เกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างการรับรู้ทางสายตาและความคิด ซึ่งเรียกว่า “การคิดจากภาพ” (Visual Thinking) ในมุมมองที่ว่ากระบวนการที่เราเห็นเป็นการกระทำซึ่งเป็นการรู้คิด กล่าวคือ การใช้รูปภาพทางศิลปะเพื่อสอนการคิด และเพื่อเป็นประโยชน์ในการเรียนซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นั่นคือเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นจากการตอบคำถามและการนำเสนอเรื่องราวจากการมองภาพอย่างอิสระ โดยกลายเป็นงานพัฒนาต่อมาของ Abigail Housen (2009) นักจิตวิทยาในกลุ่มจิตวิทยาการรู้คิด (Cognitive Psychology) ซึ่งให้ความสำคัญกับ “ความคิดเชิงสุนทรีย์” เกี่ยวกับการชมผลงานรูปภาพทางศิลปะแล้วสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาพูดและภาษาเขียนโดยผ่านกระบวนการคิดและมีขั้นตอนการเรียนรู้โดยกระตุ้นด้วยการตั้งคำถามและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในห้องเรียน และจากผลการวิจัยของ Housen พบว่าการสังเกตผลงานทางศิลปะในกลุ่มผู้ชมสามารถพัฒนาความสามารถทางการพูดและการเขียนได้ กลวิธีการคิดการใช้ศิลปะเพื่อสอนการคิด ทักษะในการสื่อสารและความสามารถในการเรียนรู้ทางสายตา (Visual Literacy) ซึ่งถูกกระตุ้น โดยองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ การมองดูศิลปะที่มีความ

ซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ การตอบคำถามซึ่งเน้นด้านพัฒนาการ และการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มซึ่งมีครูเป็นผู้ดำเนินการอย่างเอาใจใส่ กิจกรรมการเรียนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพยึดตามรูปแบบของ Yenawine (2009) ได้พูดถึงการดึงความหมายและเรื่องราวจากการสังเกตภาพศิลปะ โดยเริ่มจากการเป็นผู้มองภาพระยะเริ่มต้น โดยใช้สายตาเพื่อสังเกตพิจารณาสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพแล้วเกิดกระบวนการคิดสร้างสรรค์โดยสามารถมองภาพที่มีความซับซ้อนได้ และเกิดความเข้าใจอย่างเป็นธรรมชาติแล้วสามารถอธิบายและแสดงความคิดเห็นได้อย่างสร้างสรรค์ การมองภาพจะเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างสมองและสายตาเพื่อเชื่อมโยงความเข้าใจไปยังภาพนำไปสู่การเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ความหมายจากภาพที่มีความท้าทายนั่นเอง Yenawine (2001) ได้นำเสนอขั้นตอนการสอน โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพไว้ได้แก่ การเริ่มต้นบทเรียน การตั้งคำถาม การตอบสนองต่อข้อคิดเห็นของนักเรียน และการจบบทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน สรุปได้ดังนี้

1. ขั้นตั้งคำถาม (Questioning)

เป็นขั้นตอนหลังจากที่ครูให้นักเรียนพิจารณาภาพศิลปะด้วยตัวเองอย่างเงียบๆ อยู่ครู่หนึ่งก่อนขอให้ผู้เรียนพูด จากนั้นครูตั้งคำถามเพื่อริเริ่มกระบวนการเชิงรุกในด้านการค้นพบและตรวจสอบความเป็นจริง คำถามต่างๆ ที่เรียบเรียงมาจะช่วยให้เกิดการสนองตอบที่เกิดจากการใช้ความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่มองเห็นในภาพต่างๆ การตอบนำไปสู่การเข้ามามีส่วนร่วมอย่างตั้งใจและขยายขอบเขตออกไปจากจุดเริ่มต้น คำถามหลักที่ใช้ในกิจกรรมนั้นจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักมุ่งความสนใจ ใช้ความคิด และไตร่ตรอง ตัวอย่างการตั้งคำถาม ได้แก่ “กำลังมีอะไรเกิดขึ้นในภาพนี้” เป็นคำถามที่ใช้เปิดการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น “เธอเห็นอะไรที่ทำให้เธอพูดอย่างนั้น” เป็นการขอให้นักเรียนมองดูภาพมากขึ้นและรวบรวมหลักฐานต่างๆ เพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของตน และ “เราสามารถค้นพบอะไรได้อีก” มีผลทำให้การสนทนาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เป็นต้น

2. ขั้นตอบสนองต่อความคิดเห็นของนักเรียน (Responding to students' ideas)

เป็นขั้นที่ครูฟังอย่างตั้งใจ โดยนักเรียนดูรูปภาพศิลปะแล้วอภิปรายถึงสิ่งที่เห็นในภาพแล้วเชื่อมโยงสิ่งที่เห็นจากภาพไปยังสถานการณ์ต่างๆในบทเรียนให้มากที่สุด ครูและนักเรียนคนอื่นเป็นกลุ่มคนดูและผู้รับฟังเรื่องราว ครูชี้ไปยังสิ่งที่อยู่ในภาพที่นักเรียนกล่าวถึงสิ่งนี้จะสนับสนุนให้นักเรียนตั้งใจมองหาต่อไป สายตาของนักเรียนจะตามนิ้วของครูไปรอบๆ ภาพ จนกระทั่งซึมซับรายละเอียดต่างๆ ได้มากขึ้น นักเรียนมีส่วนร่วมในการตอบคำถามที่หลากหลาย ขั้นนี้เป็นขั้นฝึกพูดอย่างมีความหมาย (Meaningful Drill) คือ พูดสร้างประโยคจากภาพที่กำหนดให้และพูดเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆทั้งในและนอกห้องเรียน ผู้ร่วมสนทนาได้รับความคิดเห็นป้อนกลับ (Feedback)

ทันที ครูเป็นผู้แสดงการรับรู้คำตอบของนักเรียนทุกคนในลักษณะและพยายามแสดงออกถึงการให้กำลังใจและถอดข้อคิดเห็นออกเป็นคำพูด แต่ไม่เปลี่ยนความหมายที่นักเรียนพูดในการใช้คำพูดใหม่ ทั้งนี้เพื่อชี้ให้นักเรียนเห็นถึงวิธีการใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้องและส่งเสริมความสามารถด้านภาษาของผู้เรียน

3. ขึ้นจบบทเรียน (Ending the lesson)

เป็นขั้นตอนที่ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาว่ามองเห็นอะไรจากภาพในมุมมองต่างๆ ครูกล่าวชมนักเรียนว่าพวกเขาสามารถที่จะค้นพบสิ่งต่างๆจากภาพแต่ละภาพได้ดีเพียงใด หรือนักเรียนรับฟังซึ่งกันและกันอย่างตั้งใจอย่างไร ท้ายกิจกรรมครูและนักเรียนร่วมเชื่อมโยงคำตอบต่างๆ หรือสิ่งที่ได้ร่วมอภิปราย นอกจากนั้นครูให้นักเรียนได้กลับไปย้อนคิดถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำ สิ่งที่เขาได้รู้สึกเพลิดเพลิน หรือสิ่งที่อยากจะนำไปเล่าให้นักเรียนคนอื่นๆ ต่อไป

จากหลักการและขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเป็นแนวทางหนึ่งในการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทั้งนี้ยังต้องอาศัยความคิด จินตนาการ ใช้สื่อที่จูงใจหรือเทคนิคใหม่ๆ ที่เอื้อต่อการคิด และจินตนาการของผู้เรียนเอง นอกจากนี้การใช้ภาพในกระบวนการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนเห็นภาพด้วยตา เป็นการช่วยให้การเรียนรู้จากนามธรรมเกิดเป็นรูปธรรมขึ้นซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์และภาพช่วยเป็นจุดรวมความสนใจของผู้เรียนได้อีกด้วย ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อและภาพเป็นสื่อการสอนที่หาง่าย มีราคาถูก สะดวกในการใช้และใช้งานได้หลายครั้ง (Pettersson, 1989) และสมศักดิ์ ภู่วิภาดาพรรณ (2544) กล่าวว่าการศึกษาให้นักเรียนมีจินตนาการนั้นมี 2 แบบ คือการจินตนาการโดยนักเรียนเป็นผู้สังเกต (Observer Fantasy) และการจินตนาการที่นักเรียนสมมติตนเองเป็นสิ่งที่ต่างๆในจินตนาการ (Identification Fantasy) อีกทั้ง นิพนธ์ สุขปริดี (2528, อ้างใน กฤษณะ สุยะอ้าย, 2552) ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้สิ่งต่างๆ นั้น ผู้สอนต้องพยายามให้ผู้เรียนเกิดความสนใจด้วยการกระตุ้นหรือเร้าด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การใช้คำพูดหรือการเขียน โดยเฉพาะการให้ผู้เรียนได้มองเห็น ซึ่งผู้เรียนจะพัฒนาการมองเห็นได้ ในขณะที่เดียวกันก็มีการผสมผสานความรู้อื่นๆ ร่วมด้วยจะเห็นได้จากตัวอย่างงานวิจัยของ กฤษณะ สุยะอ้าย (2552) ที่ทำการวิจัยเรื่องการใช้เทคนิคการส่งเสริมความคิดโดยใช้ภาพเป็นสื่อเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนระดับปริญญาตรี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้นหลังการใช้เทคนิคการส่งเสริมความคิดโดยใช้ภาพเป็นสื่อ จากประโยชน์ของการสอนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจใช้บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์เพื่อพัฒนากระบวนการคิดและจินตนาการของนักเรียนจนนักเรียนสามารถพูดถ่ายทอดและเขียน

อย่างสร้างสรรค์ต่อไป และนำไปสู่การส่งเสริมความสามารถการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อไป

1.2 คำถามเพื่อการวิจัย

1. บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพที่พัฒนาขึ้นมีลักษณะอย่างไร
2. บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ซึ่งเรียนรายวิชาการนำเสนอภาษาอังกฤษ (อ32202) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ 1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาบทเรียน หมายถึง กระบวนการสร้างหลักสูตรแม่แบบและแผนการสอนการประเมินผลและปรับปรุงบทเรียนให้มีคุณภาพที่เหมาะสมตามระดับความรู้และความสามารถของผู้เรียน

2. บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ หมายถึง เอกสารประกอบด้วยหลักสูตรแม่แบบ และแผนการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการโดยการใช้ภาพศิลปะเป็นสื่อหลักในการสอน และมีคำถามช่วยกระตุ้นให้เกิดกระบวนการคิด โดยการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนการตั้งคำถาม การสนทนาอภิปรายเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการแสวงหาคำตอบ นำไปสู่การเชื่อมโยงความคิดออกมาเป็นการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

3. ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็น อธิบายเหตุการณ์และเรื่องราวต่างๆ และถ่ายทอดเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจ ตลอดจนนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยวัดจากองค์ประกอบ 4 เกณฑ์ คือ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ความถูกต้องของการใช้ภาษา การสื่อความหมายเข้าใจ และการใช้น้ำเสียงลีลา

4. ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนทางการเขียนภาษาอังกฤษอย่างสร้างสรรค์จากรูปภาพที่กำหนดให้ โดยสามารถอธิบาย เขียนเรียงเรียงโดยใช้ภาษาและความคิดที่เกิดจากจินตนาการและประสบการณ์ของผู้เขียนเองไม่ได้ลอกความคิดจากผู้อื่น โดยวัดจากองค์ประกอบ 3 เกณฑ์ คือ การนำเสนอความคิดที่แปลกใหม่ การเชื่อมโยงความคิด และการใช้ภาษา

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กลวิธีการคิดจากภาพ
2. เป็นแนวทางในนำกลวิธีการคิดจากภาพไปปรับใช้ในรายวิชาอื่นๆ
3. เป็นแนวทางในการทำวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กลวิธีการคิดจากภาพ
4. เป็นแนวทางในการทำวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ บทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กลวิธีการคิดจากภาพ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการพัฒนาบทเรียน โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัยดังหัวข้อต่อไปนี้

กลวิธีการคิดจากภาพ

- 2.1 กลวิธีการคิดจากภาพ
- 2.2 ความสามารถที่เกี่ยวข้องทางสายตา
- 2.3 ทฤษฎีสมองและการเรียนรู้
- 2.4 ความสำคัญและรูปแบบการคิด
- 2.5 รูปแบบการเรียนรู้
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกภาพ
- 2.7 การสอน โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ
- 2.8 ประโยชน์ของกลวิธีการคิดจากภาพและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

- 2.9 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ
- 2.10 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
- 2.11 การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ
- 2.12 การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

- 2.13 ความคิดสร้างสรรค์
- 2.14 กระบวนการของการคิดสร้างสรรค์และการวัดความคิดสร้างสรรค์
- 2.15 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
- 2.16 การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กลวิธีการคิด

จากภาพ

- 2.17 การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

กลวิธีการคิดจากภาพ

2.1 กลวิธีการคิดจากภาพ

กลวิธีการคิดจากภาพ (Visual Thinking Strategies- VTS) ใช้ภาพศิลปะเพื่อสอนการคิดทักษะในการสื่อสารและความสามารถในการเรียนรู้ทางสายตา (Visual Literacy) แก่เด็กๆ กลวิธีการคิดจากภาพเป็นส่วนหนึ่งในรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) ที่พบว่าผู้ที่เรียนรู้ได้ดีทางสายตา (Visual Learners) เป็นพวกที่เรียนรู้ได้ดีถ้าเรียนจากรูปภาพ แผนภูมิ แผนผังหรือจากเนื้อหาที่เขียนเป็นเรื่องราว เวลาจะนึกถึงเหตุการณ์ใดก็จะนึกถึงภาพเหมือนกับเวลาที่ดูภาพยนตร์คือมองเห็นเป็นภาพที่สามารถเคลื่อนไหวบนจอฉายหนังได้ เนื่องจากระบบเก็บความจำได้จัดเก็บสิ่งที่เรียนรู้ไว้เป็นภาพ ลักษณะของคำพูดที่คนกลุ่มนี้ชอบใช้ เช่น “ฉันเห็น” หรือ “ฉันเห็นเป็นภาพ.....” ผู้ที่เรียนรู้ทางสายตาคะเรียนได้ดีถ้าครูบรรยายเป็นเรื่องราว และทำข้อสอบได้ดีถ้าครูออกข้อสอบในลักษณะที่ผูกเป็นเรื่องราว นักเรียนคนใดที่เป็นนักอ่าน เวลาอ่านเนื้อหาในตำราเรียนที่ผู้เขียนบรรยายในลักษณะของความรู้ ก็จะนำเรื่องที่อ่านมาผูกโยงเป็นเรื่องราวเพื่อทำให้ตนสามารถจดจำเนื้อหาได้ง่ายขึ้น เด็ก ๆ ที่เป็นผู้ที่เรียนรู้ทางสายตา ถ้าได้เรียนเนื้อหาที่ครูนำมาเล่าเป็นเรื่อง ๆ จะนั่งเงียบ สนใจเรียน และสามารถเขียนผูกโยงเป็นเรื่องราวได้เป็นอย่างดี

กลวิธีการคิดจากภาพ เป็นการเรียกชื่อเพื่อเป็นเกียรติแก่ Arnheim (1970) ซึ่งผลงานในด้านจิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt Psychology) ได้นำเขาไปสู่การเขียนบทความที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างการรับรู้ทางสายตากับความคิด ซึ่งเขาเรียกว่า “การคิดจากภาพ” (Visual Thinking) ในมุมมองซึ่งเป็นประโยชน์ของ Arnheim คือการระบุสิ่งที่เราเห็นเป็นการกระทำ ซึ่งเป็นการรู้จัก กล่าวคือ การใช้ภาพศิลปะเพื่อสอนการคิด และเพื่อเป็นประโยชน์ในการเรียนซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กลวิธีการคิดจากภาพยังได้พิจารณาถึงขั้นตอนต่างๆ ของพัฒนาการซึ่งผู้ที่กล่าวถึงคนแรกคือ James Mark Baldwin และได้มีการยืนยันเป็นเอกสารในงานวิจัยโดยละเอียดของ Piaget หลักการที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยบุคคลอื่นๆ รวมทั้งนักจิตวิทยาชาวรัสเซีย Vygotsky (1978) ก็คือแนวคิดที่ว่าเรารับมาใช้เฉพาะสิ่งที่อยู่ภายในขีดความสามารถของเราที่จะเข้าใจได้เท่านั้น เราสามารถรับข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ ซึ่งอยู่นอกเหนือวิสัยตามธรรมชาติของเราเข้ามา นอกจากนั้น Piaget และ Vygotsky ยังพิสูจน์ให้เห็นว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ต่างๆ กับสิ่งแวดล้อม ซึ่ง Dewey และ Bruner ก็ได้กล่าวถึงด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Vygotsky ได้สนใจสภาพแวดล้อมทางสังคมหรือปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นทำให้เกิดพัฒนาการการเรียนรู้ได้อย่างไร และยังมีอิทธิพลต่อกลวิธีการคิดจากภาพยิ่งขึ้นไปอีก เนื่องจากความเข้าใจอย่างลึกซึ้งของเขาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและการคิด การทดลองของเขาแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการคิดจำเป็นต้องอาศัยภาษา และมีข้อเสนอแนะว่าเด็กต้องพัฒนาการพูดเพื่อที่จะคิดและเข้าใจแนวคิดที่

ซับซ้อนได้ ดังนั้น กลวิธีการคิดจากภาพจึงส่งเสริมให้นักเรียนพูดโดยการให้การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการคิด

การพัฒนาความคิดถูกกระตุ้น โดยองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ การมองคูศิลปะที่มีความซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ การตอบคำถามซึ่งเน้นด้านพัฒนาการ และการมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มซึ่งมีครูเป็นผู้ดำเนินการอย่างเอาใจใส่ พฤติกรรมการสอนของครูมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของนักเรียน ด้วยการใช้กลวิธีการคิดจากภาพ จะทำให้มีเครื่องมือที่ส่งอิทธิพลต่อนักเรียนในวิถีทางที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่า Yenawine (2001) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนด้วยกลวิธีการคิดจากภาพไว้ ได้แก่

1. หลังจากให้นักเรียนดูภาพอยู่ครู่หนึ่งแล้วตั้งคำถามเพื่อริเริ่มกระบวนการเชิงรุกในด้านการค้นพบและตรวจหาความเป็นจริงในส่วนของนักเรียน
2. ฟังอย่างตั้งใจและรับรู้คำตอบทุกคำตอบโดยการมองไปที่รูปภาพพร้อมกับนักเรียนและชี้ไปที่รายละเอียดต่างๆ ที่นักเรียนกล่าวถึงและพูดในสิ่งนักเรียนพูดโดยเปลี่ยนคำพูดที่ใช้เสียใหม่
3. ชักชวนให้เกิดการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นขณะที่กระบวนการนี้ดำเนินไป โดยการเชื่อมโยงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันและไม่สอดคล้องกันและช่วยให้นักเรียนสามารถที่จะสังเคราะห์มุมมองต่างๆ ที่หลากหลายได้
4. สนับสนุนให้มีการตั้งคำถามต่อไป โดยที่พยายามทำให้กระบวนการมีลักษณะที่ไม่มีคำตอบตายตัว (Open-ended) และขอให้นักเรียนพยายามที่จะขยายขอบเขตและมองหาข้อมูลนอกเหนือไปจากสิ่งที่พวกเขาทราบ

Lesley K Sword (2005) ได้กล่าวถึง ความหมายของการคิดโดยใช้ภาพเป็นสื่อว่าเป็นการคิดแบบองค์รวม (Holistic) โดยการคิดประเภทนี้จะใช้รูปภาพ สี กราฟิก แผนที่ ช่วยในการคิด ซึ่งสอดคล้องกับ กิดานันท์ มลิทอง (2536, อ้างใน กฤษณะ สุขะอ้าย 2552) ว่า การใช้ภาพเป็นสื่อเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสามารถ ทางด้านการมองเห็นของมนุษย์ และใช้ความสามารถนั้นในการจำแนกและแปลความหมายสิ่งที่มองเห็นเพื่อสามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เป็นความสามารถทางจักษุสัมผัสในการอ่าน และ เขียนข้อมูล ดังนั้นเทคนิคการส่งเสริมความคิดโดยใช้ภาพเป็นสื่อจึงเป็นเทคนิคที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน สังเกต หาความหมายจากภาพที่ครูนำเสนอและตีความข้อมูลเนื้อหาที่ได้จากการสังเกต ออกมาเป็นภาษาพูดและภาษาเขียน

กลวิธีการคิดจากภาพเป็นการพัฒนาต่อจากงานของ Abigail Housen (2001) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาในกลุ่มจิตวิทยาการรู้คิด (Cognitive Psychology) ซึ่งให้ความสนใจเป็นพิเศษกับสิ่งที่เธอเรียกว่า “ความคิดเชิงสุนทรีย์” โดยได้เริ่มงานวิจัยจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์

และไม่แน่ว่าตัดสินใจว่าต้องการที่จะทราบว่าความคิดเห็นที่เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ที่ได้เห็น ในขณะที่ความสนใจเริ่มก่อตัวขึ้นทำให้ตระหนักว่าการเข้าถึงองค์ประกอบที่หลากหลายและสัมพันธ์กันของการมองดูงานศิลปะจะต้องอาศัยการศึกษาผู้คนจากกลุ่มอายุ ภูมิหลัง การศึกษาและระดับพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่หลากหลายไม่ใช่เฉพาะแต่ผู้ที่ไปชมพิพิธภัณฑ์เท่านั้น และต่อมาก็ได้พัฒนาเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นต้น คือการสัมภาษณ์ในลักษณะที่ไม่เป็นการชี้นำ ผู้ถูกสัมภาษณ์จะถูกขอร้องให้พูดเกี่ยวกับสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาเห็นในขณะที่มองดูงานศิลปะ โดยกล่าวถึงอะไรก็ตามที่นึกได้ในขณะนั้น ไม่มีคำถามที่ชี้นำโดยตรง หรือตัวกระตุ้นที่จะมีอิทธิพลต่อกระบวนการของผู้ดู เครื่องมือซึ่งเรียกว่าการสัมภาษณ์ด้านพัฒนาการทางสุนทรียศาสตร์ (Aesthetic Development Interview – ADI) นี้ทำให้ Housen มีช่องทางเข้าไปสู่ความคิดของบุคคลแต่ละคน ดังนี้

ระดับ 1

ผู้ดูที่เล่าเรื่องราว (Accountive viewers) คือนักเล่าเรื่อง โดยการใช้ความรู้สึก ความจำ และความคิดของตนเองที่เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน คนเหล่านี้สามารถตั้งข้อสังเกตที่เป็นรูปธรรมเกี่ยวกับงานศิลปะซึ่งร้อยเรียงเข้าด้วยกันเป็นเรื่องเล่า ในที่นี้ วิจารณ์งานจะอยู่บนพื้นฐานของสิ่งที่รู้อยู่แล้ว และสิ่งที่ผู้ดูชอบ อารมณ์จะเป็นตัวเพิ่มสีสันให้กับข้อคิดเห็นของพวกเขา ในขณะที่ผู้ดูเหล่านี้ดูเหมือนว่าจะเข้าไปในโลกของศิลปะและกลายเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องเล่าที่ค่อยๆ ดำเนินไป

ระดับ 2

ผู้ดูกลุ่มสร้างสรรค์ (Constructive viewers) เริ่มต้นด้วยการสร้างกรอบในการที่จะมองดูงานศิลปะอย่างตั้งอกตั้งใจ โดยการใช้เครื่องมือที่มีเหตุผลที่สุดและสามารถเข้าถึงได้ ซึ่งก็คือความเข้าใจของตนเอง ความรู้ของตนเกี่ยวกับโลกตามธรรมชาติ และค่านิยมของตนทางสังคม ศิลธรรม และประเพณี ถ้าหากว่างานนั้นมองดูแล้วไม่เป็นไปในแบบซึ่งตนคิดว่า “ควรจะเป็น”-เช่น ถ้าหากว่าฝีมือ ศิลปะ เทคนิค งาน และประโยชน์ใช้สอยไม่ปรากฏเห็นชัด หรือถ้าหากว่าหัวข้อนั้นอาจจะมองดูไม่เหมาะสม ผู้ดูกลุ่มนี้ก็จะตัดสินใจว่างานชิ้นนั้น “แปลกประหลาด” และขาดคุณค่า หรือไม่มีคุณค่า ความรู้สึกของคนกลุ่มนี้ให้ความเหมือนจริงคือมาตรฐานที่พวกเขาใช้ในการประเมินคุณค่า เมื่ออารมณ์ถูกปิดเอาไว้ คนกลุ่มนี้ก็จะเริ่มที่จะถอยห่างจากงานศิลปะ

ระดับ 3

ผู้ดูกลุ่มแยกประเภท (Classifying viewers) ใช้จุดยืนเชิงวิเคราะห์และวิพากษ์แบบนักประวัติศาสตร์ศิลปะ พวกเขาต้องการที่จะบ่งบอกเอกลักษณ์ของงานในแง่ของสถานที่ สกulptศิลปะ รูปแบบ (สไตล์) เวลา และแหล่งกำเนิด พวกเขาถอดรหัสงานศิลปะโดยการใช้คลังข้อมูลซึ่งเป็นข้อเท็จจริงและตัวเลขต่างๆ ซึ่งพวกเขาพร้อมและมีความสนใจเป็นอย่างยิ่งที่จะขยายขอบเขตออกไป

ผู้ดูในระดับนี้เชื่อว่าถ้าหากได้มีการจำแนกประเภทอย่างถูกต้องเขาจะสามารถอธิบายและตีความ ความหมายและสิ่งที่สื่อออกมาจากงานศิลปะอย่างเป็นเหตุเป็นผลได้

ระดับ 4

ผู้ดูกลุ่มตีความจากศิลปะ (Interpretive viewers) ต้องการประสบการณ์แบบส่วนตัว กับงานศิลปะ พวกเขาจะพินิจพิจารณางานศิลปะ โดยปล่อยให้ความหมายค่อยๆ คลี่คลายออกมา ผู้ดูใน กลุ่มนี้ชื่นชมความละเอียดอ่อนพิถีพิถันของเส้นสาย รูปร่างและสี ทักษะในเชิงวิพากษ์ได้ถูกนำมาใช้ ในแง่ของความรู้สึกรู้สึก และการหยั่งรู้ที่เกิดขึ้นในใจ ในขณะที่ผู้ดูเหล่านี้ปล่อยให้ความหมายที่ซ่อนอยู่ ของงานศิลปะ และสิ่งซึ่งศิลปะนั้นเป็นสัญลักษณ์ปรากฏขึ้นมา การมีประสบการณ์ใหม่แต่ละครั้งกับ งานศิลปะเป็น โอกาสสำหรับการเปรียบเทียบ ความเข้าใจ และประสบการณ์ใหม่ๆ เมื่อตระหนักว่า เอกลักษณ์และคุณค่าของศิลปะขึ้นอยู่กับการศึกษาใหม่ ทำให้ผู้ดูเหล่านี้มองเห็นว่ากระบวนการของ พวกเขาเองก็ขึ้นอยู่กับ โอกาสและการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน

ระดับ 5

ผู้ดูกลุ่มสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ (Re-creative viewers) จากการที่มีประสบการณ์อัน ยาวนานในการดูแลพินิจพิเคราะห์งานศิลปะ ผู้ดูกลุ่มนี้จะ “ระงับความสงสัยไว้ชั่วคราวอย่างเต็มที่” ภาพเขียนที่มีความคุ้นเคยเปรียบเสมือนเพื่อนเก่าซึ่งพวกเขารู้จักอย่างใกล้ชิดแต่ก็เต็มไปด้วยสิ่งที่ทำให้ ประหลาดใจ และดังนั้นจึงสมควรที่จะได้รับความสนใจเป็นประจำวันแต่ในขณะที่เดียวกันก็ดำรง อยู่ในระดับที่สูงกว่าสิ่งอื่น เช่นเดียวกับมิตรภาพที่มีความสำคัญที่สุด เวลาคือองค์ประกอบหลักที่ทำให้ ผู้ดูในระดับ 5 สามารถทราบถึงนิเวศวิทยาของงาน กล่าวคือ เวลา ประวัติความเป็นมา คำถาม การ เดินทางและความสลับซับซ้อนของงาน โดยการใช้ความรู้ของตนที่ผ่านมาเกี่ยวกับงานชิ้นใดชิ้นหนึ่ง โดยเฉพาะและการมองดูโดยทั่วๆ ไป ผู้ดูเหล่านี้จะผสมผสานการพิจารณาใคร่ครวญส่วนตัวกับ มุมมองต่างๆ ซึ่งเป็นสากล สำหรับผู้ดูกลุ่มนี้ ความทรงจำค่อยๆ ซึมเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของภูมิทัศน์ ของจิตรกรรมและผสมผสานสิ่งซึ่งเป็นส่วนตัวและเป็นสากลเข้าด้วยกันอย่างชัดเจน

2.2 ความสามารถที่เกี่ยวข้องทางสายตา

1. ความสามารถในการมองเห็น (Seeing) อันหมายถึงความละเอียดลออในการ สังเกตสิ่งต่างๆ และการตีความข้อมูลที่ได้จากการสังเกตนั้น การเรียนวิชาต่างๆ จะเริ่มจากการเห็น หรือการสังเกต เช่น สังเกตการณ์สาธิต คู่มือ หรือรูปภาพประกอบ นักเรียนจะได้รับการฝึกฝนให้มีความช่างสังเกต สังเกตในสิ่งที่สำคัญ และต้องรู้จักตีความจากสิ่งที่สังเกตอีกด้วย

2. ความสามารถในการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของภาพหรือแผนภูมิแบบต่างๆ (Representing Information Graphically) ข้อมูลบางอย่างถ้าใช้รูปภาพหรือแผนภูมิอธิบาย จะทำให้ เข้าใจได้ง่ายกว่าการอธิบายโดยใช้คำพูดเพียงอย่างเดียว การฝึกให้นักเรียนใช้รูปภาพหรือแผนภูมิใน

การนำเสนอข้อมูลจึงนับว่ามีประโยชน์ทั้งในแง่ที่ช่วยให้นักเรียนมีความกระฉับในข้อมูลและช่วยทำให้ผู้อื่นเข้าใจแนวคิดของตนได้ง่ายขึ้น

3. ความสามารถในการสร้างภาพพจน์ในความคิด (Visualizing) คือความสามารถในการมองเห็นภาพต่างๆ ในความคิดเพื่อช่วยในการจดจำข้อมูล จำกฎเกณฑ์หรือสูตรคณิตศาสตร์ หรือแก้ปัญหาต่างๆ

การฝึกฝนเพื่อให้นักเรียนเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการคิด โดยใช้ภาพเป็นสื่อตามความสามารถ 3 ประการดังกล่าว สามารถทำได้ดังนี้

ก. การฝึกความสามารถในการมองเห็น

ข. การฝึกความสามารถในการนำเสนอข้อมูลในรูปกราฟิก (Graphic Representation)

ค. การฝึกความสามารถในการสร้างภาพในความคิด (Visualization)

นอกจากนี้ Alberto (2007) ได้จำแนกองค์ประกอบของการมองภาพประกอบด้วย 3 ส่วนดังต่อไปนี้

1. การคิดจากภาพ (Visual Thinking) เป็นทักษะเกี่ยวข้องในส่วนการมองเห็นและการแปลความคิด และข้อมูลไปทุกชนิดให้เป็นภาพหรือ กราฟฟิก ถ่ายทอดเป็นสารที่สามารถเข้าใจได้

2. การสื่อสารผ่านภาพ (Visual Communication) ความสามารถในการสื่อสารข้อความหรือความคิดจากสื่อภาพ อาจรวมถึงภาษาท่าทาง วัตถุ ป้าย สัญลักษณ์ ภาพยนต์ โฆษณา รูปภาพ รูปถ่าย เกมคอมพิวเตอร์ ภาพยนตร์สารคดี (Bamford, 2003)

3. การเรียนรู้จากภาพ (Visual Learning) เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้จากภาพหรือสื่อ ซึ่งเป็นการสร้างความรู้จากการมองเห็นภาพ ตัวอย่างเทคนิคการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ที่ได้จากแผนผังความคิด สื่อภาพและการตีความจากคำถาม

สรุปได้ว่าการมองภาพประกอบด้วยการใช้ทักษะที่หลากหลาย กล่าวโดยรวมคือ ทักษะความรู้ในภาพ กระบวนการคิดจากภาพ การสื่อสารจากภาพ และการเรียนรู้จากภาพ ซึ่งผู้สอนควรศึกษาองค์ประกอบพื้นฐานดังกล่าว เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถนำความรู้เรื่ององค์ประกอบภาพไปออกแบบกิจกรรมโดยใช้การอ่านภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.3 ทฤษฎีสมองและการเรียนรู้

1. ทฤษฎีสมองและการเรียนรู้

สมอง เป็นอวัยวะที่สำคัญยิ่ง เพราะการทำงานของสมองนั้นมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมและการเรียนรู้ของมนุษย์ ในปัจจุบัน ด้วยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้นักประสาทวิทยาสามารถนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการทำงานของสมองทำให้เกิดการค้นพบเกี่ยวกับการทำงานของสมองมากขึ้นการค้นพบดังกล่าวทำให้เกิดกระแสความตื่นตัวต่อ

การศึกษา การทำงานของสมอง ตัวอย่างที่ชัดเจนเห็นได้จากการศึกษาที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ประกาศให้ พ.ศ.2533 ถึง 2542 เป็นทศวรรษแห่งสมอง (Decade of the Brain) (วนิษา เรซ, 2550) ต่อมา นักการศึกษาจึงได้นำข้อมูลหรือความรู้ดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนจนเกิดเป็น แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เสริมศักยภาพสมอง (Brain-Compatible Learning) หรือ การจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นพื้นฐาน (Brain-Based Learning : BBL)

1.1 องค์ประกอบของสมอง

นักทฤษฎีได้จำแนกองค์ประกอบของสมองได้หลายรูปแบบ ดังนี้

Paul Maclean (อ้างใน กมลพรรณ ชีวพันธุศรี, 2547) ได้แบ่งสมองตามระดับความคิดออกเป็นสามส่วนดังนี้

1. ก้านสมอง (The Brain Stem) เป็นสมองส่วนแรกที่จะพัฒนาการในช่วงชีวิตของการปฏิสนธิ เป็นสมองสำหรับคิดเพื่อการอยู่รอดเท่านั้น มิได้มีสมองไว้คิดเพื่อการอื่นที่ซับซ้อนกว่า แต่ข้อมูลข่าวสารทั้งหมดจะผ่านก้านสมองก่อนที่จะไปส่วนอื่นๆของสมอง ที่ทำหน้าที่คิดในสิ่ง ที่ซับซ้อนกว่า เชื่อว่าทุกครั้งที่เราต้องสู้ หรือตกใจหลีกหนี ก้านสมองจะทำหน้าที่ควบคุมร่างกายของ เราในการตอบสนองต่อสิ่งนั้น เช่น ให้หัวใจเต้นเร็วขึ้น เป็นต้น

2. สมองชั้นใน (The Limbic Brain) อยู่ระหว่างสมองชั้นนอกและก้านสมอง เป็น สมองส่วนที่เกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึก สมองส่วนนี้ถือเป็นสมองส่วนที่สำคัญเช่นกัน สมองส่วนนี้ มี การทำงานสำหรับคำสั่งที่ซับซ้อนขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง การรักษาสมดุลของร่างกายและอารมณ์ ความรู้สึก การเป็นเหตุและผล หรือ ตรรกศาสตร์

3. สมองชั้นนอก (The Neocortex) สมองส่วนนี้เป็นสมองที่ทำงานเกี่ยวกับ ความคิดซับซ้อนสูงสุด เกี่ยวกับการอ่าน การวางแผน การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการทำการ ตัดสินใจ ซึ่งเป็นสมองส่วนที่ทุกคนจะต้องใช้มากที่สุดในการศึกษาหาความรู้

กมลพรรณ ชีวพันธุศรี (2547) ได้กล่าวถึงส่วนประกอบของสมองซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือสมองส่วนหลัง สมองส่วนกลาง และสมองส่วนหน้า

1. สมองส่วนหลัง (The Hindbrain) ก้านสมองและ ซีรีเบลลัม (Cerebellum) ทำหน้าที่ควบคุมระบบที่เกิดขึ้นกับร่างกายโดยไม่รู้ตัว ข่าวสารทั้งหมดจะเข้ามาที่สมองส่วนหลัง โดย ผ่านก้านสมอง ถ่ายทอดข่าวสารนั้นไปยัง ทาลามัส ที่อยู่ในโครงสร้างสมองส่วนหน้า ก้านสมองจะ ควบคุมดูแลการพ่น และการตื่นอย่างสม่ำเสมอ ควบคุมจังหวะหัวใจและการหายใจ

ในส่วนที่อยู่ล่างสุดอีกส่วนหนึ่ง ในสมองเรียกว่า ซีรีเบลลัม (Cerebellum) จะ ควบคุมการเคลื่อนไหว การทรงตัว และการรักษาสมดุลของร่างกาย ซึ่งซีรีเบลลัมจะช่วยเก็บความจำ ที่เป็นกระบวนการ และขั้นตอนในการทำงานต่างๆและทำหน้าที่เกี่ยวกับความจำอัตโนมัติ เป็นส่วน

ที่สำคัญที่สุดที่จะให้รู้เทคนิคการเรียนรู้ชั้นต่างๆ เช่น วิธีการจำจรรยา ขั้วรถ กระโดดเชือก เป็นต้น ซึ่งนอกจากนี้ ซีรีเบลลัมยังเป็นพื้นที่ที่บันทึกความทรงจำของการเรียนรู้ในแบบต่างๆที่จะกลายเป็นแบบอัตโนมัติในเวลาต่อมา เช่น ซีรีเบลลัมจะมีการบันทึกตัวอักษร หรือตัวเลขหลังจากที่เรียนตารางสูตรคูณ แล้วเกิดความชำนาญในการจดจำค่า และตอบสนองได้ทันทีโดยไม่ต้องเสียเวลาคิดนาน

2. สมองส่วนหน้า (The Forebrain) เป็นส่วนสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ และ ความทรงจำ สิ่งที่จะเกิดกับสมองส่วนนี้ ขึ้นอยู่กับอารมณ์ ความรู้สึก ด้านร่างกาย และสถานภาพสติปัญญาของผู้เรียนในขณะนั้น สมองส่วนหน้าประกอบไปด้วยความทรงจำที่เชื่อมโยงระหว่างกัน และโครงสร้างทางอารมณ์ซึ่งยังคงอยู่ในสมองชั้นใน (Limbic area) ข่าวสารความรู้สึกต่างๆส่วนใหญ่ จะเดินทางมายังสมองส่วนนี้ ซึ่งจะมีการจัดหมวดหมู่และส่งต่อไปยังที่อื่นที่เหมาะสมต่อไป กระบวนการส่งข้อมูลข่าวสารเป็นหน้าที่หลักของสมองชั้นในและจำทำให้สมองได้ทราบถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา สมองส่วนนี้ยังมีหน้าที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ควบคุมการนอน และควบคุมการย่อยอาหาร ส่วนประกอบสุดท้ายคือ ซีรีรัม (Cerebrum) ชั้นบนสุดของสมองส่วนนี้จะแบ่งออกเป็นสมองซีกซ้ายและซีกขวา สมองทั้งสองส่วนนี้จะติดต่อกันด้วยเส้นใยที่หนาแน่น และถูกปกคลุมไปด้วยเปลือกนอกบางๆ เรียกว่า เปลือกนอกใหม่ หรือ นิวโอคอร์เทค (Neocortex) ซึ่งเต็มไปด้วยเซลล์สมอง

3. สมองส่วนกลาง คือ ก้านสมองส่วนบน ควบคุมการเคลื่อนไหวของตา ขนาด รูปร่างตา ข่าวสารได้เข้าสู่สมองโดยผ่านประสาททั้งห้า(หู ตา จมูก ลิ้น สัมผัส) ข้อมูลข่าวสารเหล่านั้น จะถูกกลั่นกรองที่บริเวณก้านสมองเข้าสู่ทาลามัสหรือสมองชั้นใน เพื่อแยกแยะข้อมูลข่าวสาร เช่น ถ้าเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเห็น ทาลามัสจะส่งข้อมูลข่าวสารไปยังหน่วยที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเห็นของเปลือกนอก (Cortex) ถ้าเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการได้ยิน ทาลามัสจะส่งข้อมูลข่าวสารไปยังหน่วยหรือเปลือกนอกที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการได้ยิน (Auditory cortex) เมื่อข้อมูลเดินทางมาถึง ซีรีบรอลคอร์เทค (Cerebral cortex หรือ Cerebrum) ก็จะตัดสินใจว่ามนุษย์ควรจะแสดงอาการทันที หรือ เก็บบันทึกไว้ในหน่วยความจำที่จะทำให้อาจจำได้นานๆก็ขึ้นอยู่กับภาวะอารมณ์และเหตุการณ์ขณะนั้น

2.4 ความสำคัญและรูปแบบการคิด (Cognitive Style)

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการคิด (Cognitive Style) พัฒนามาจากความสนใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งในช่วงแรก ของการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการคิดนักจิตวิทยาได้เน้นศึกษาเฉพาะความแตกต่างระหว่างบุคคล ในแง่ของ การประมวลข่าวสารข้อมูล ยังไม่ได้ประยุกต์เข้ามาสู่ การเรียนการสอนในชั้นเรียน ต่อมานักจิตวิทยากลุ่มที่สนใจ การพัฒนาประสิทธิภาพ ของการเรียน การสอนในชั้นเรียน ได้นำแนวคิดของรูปแบบการคิดมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์โดยเน้นสู่

บริบทของการเรียนรู้ในชั้นเรียน และพัฒนาเป็นแนวคิดใหม่ เรียกว่า รูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) Riding และ Rayner (1998) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนรู้ ประกอบด้วยรูปแบบการคิด (Cognitive Style) และกลยุทธ์การเรียนรู้ (Learning Strategy) ซึ่งหมายถึงวิธีการที่ผู้เรียนใช้การจัดการหรือตอบสนองในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เหมาะสม กับสถานการณ์ และงานในขณะนั้นๆ

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ได้เป็นไปอย่างกว้างขวาง และต่อเนื่องมาเป็นเวลากว่า 20 ปี ผลการวิจัยได้ชี้ชัดว่ารูปแบบการคิดและรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนมีผลต่อความสำเร็จทางการเรียน โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นและ ผู้เรียนจะสามารถจดจำข้อมูลที่ได้เรียนนานขึ้น เมื่อวิธีสอน วัสดุ/สื่อการสอน และ สภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน (Davis, 1991; Jonassen & Grabowski, 1993; Caldwell & Ginthier, 1996 ; Dunn, et al., 1995) เช่น ผู้เรียน ที่มีรูปแบบการคิดเป็นรูปภาพ จะเรียนรู้ได้ดี เมื่อผู้สอนใช้สื่อการสอนที่มีภาพประกอบ หรือผู้เรียนที่มีรูปแบบการคิดแบบอิสระ จะเรียนรู้ได้ดี ในกิจกรรม การเรียนที่มีการค้นคว้าด้วยตนเอง หรือผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ก็จะเรียนรู้ได้ดีในกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีส่วนร่วม มีการร่วมมือกันทำงานเป็นกลุ่ม เป็นต้น

นอกจากนี้การวิจัยยังพบประเด็นที่น่าสนใจอีกว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน จากผลการเรียน ไม่ถึงเกณฑ์จำนวนมาก มีรูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่สอดคล้องกับรูปแบบการสอน ที่ครูส่วนใหญ่ใช้สอนกัน (Caldwell & Ginthier, 1996; Rayner & Riding, 1996) อีกทั้งยังพบว่านักเรียนที่มีปัญหาการเรียนส่วนใหญ่ มีรูปแบบการเรียนรู้ ที่แตกต่างกันไป จาก นักเรียนผู้สนใจเรียน และเรียนดี (Shaughnessy, 1998) จึงอาจเป็นไปได้ว่า ปัญหาการเรียนของนักเรียนเหล่านี้ มีสาเหตุมาจากการที่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกับนักเรียนทั่วไปและไม่สอดคล้องกับรูปแบบการสอนทั่วไปของครู จึงกล่าวได้ว่าความรู้ความเข้าใจในเรื่องรูปแบบการคิด และรูปแบบการเรียนรู้ มีความสำคัญ ต่อการส่งเสริม ประสิทธิภาพ ของ การเรียนการสอน และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ และอาจช่วยลดปัญหาผลการเรียนต่ำ ปัญหาการเรียน และ ไม่สนใจเรียนของผู้เรียนได้ด้วย

การจำแนกประเภทของรูปแบบการคิด (The Categorization of Cognitive Style)

ได้มีการเสนอแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการคิด (Cognitive style) อย่างหลากหลาย ซึ่ง Riding & Cheema (1991) ได้จัดกลุ่มแนวคิดรูปแบบการคิดต่างๆเหล่านั้น เพื่อง่ายแก่การเข้าใจ และเห็นภาพชัดเจน โดยจำแนกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

1. รูปแบบการคิดแบบภาพรวม-วิเคราะห์ (Wholist – Analytic Dimension)
2. รูปแบบการคิดแบบถ้อยคำ-จินตนาการ (Verbal – Imagery Dimension)

1. รูปแบบการคิดแบบภาพรวม และแบบวิเคราะห์ (Wholist –Analytic Dimension)
แนวคิดที่จำแนกรูปแบบการคิดในลักษณะของการคิดภาพรวม และการคิดวิเคราะห์ ได้แก่

1.1 รูปแบบการคิดแบบพึ่งพา และแบบอิสระ(Field-Dependent/ Field-Independent Cognitive Style) ของ Witkin, et al (1971) รูปแบบการคิดแบบพึ่งพาและแบบอิสระ เป็น รูปแบบการคิด 2 ขั้ว ซึ่งแต่ละขั้วต่างมีประโยชน์ มีคุณค่า และมีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่แตกต่างกัน ดังนั้นแต่ละรูปแบบการคิดจะมีคุณค่าต่อเมื่อ รูปแบบการคิด ถูกใช้ให้เหมาะสม กับสภาพการณ์นั้นๆ (Witkin et al., 1977; Witkin and Goodenough, 1981)

1.1.1 รูปแบบการคิดแบบพึ่งพา (Field Dependence) ลักษณะเด่นของบุคคลที่มีรูปแบบการคิดแบบพึ่งพา คือ มีการรับรู้ และจดจำข้อมูลข่าวสาร ในลักษณะภาพรวม และคงสภาพของ ข้อมูล ไว้เหมือนเดิมตามที่ข้อมูลปรากฏ โดยไม่มีการปรับเปลี่ยนหรือจัดระบบข้อมูลใหม่ มีความสามารถ และทักษะทางสังคมดี เป็นบุคคล ที่ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความสามารถในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้ดี มีความเข้าใจผู้อื่น ต้องการมิตรภาพ ต้องการ ความคิดเห็น ของผู้อื่นร่วมในการตัดสินใจ และแก้ปัญหา ชอบที่จะเรียนเป็นกลุ่ม และชอบการเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน รวมทั้งกับผู้สอนด้วย ต้องการการเสริมแรงจากภายนอก (Extrinsic Reinforcement) เช่น คำชมเชยของผู้อื่น มากกว่า การเสริมแรงภายใน สามารถเรียนรู้ได้ดีเมื่อผู้สอนมีการจัดลำดับ ระบบระเบียบ และโครงสร้างของเนื้อหาที่สอนแล้วอย่างดี เรียนรู้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสังคมได้ดี

1.1.2 รูปแบบการคิดแบบอิสระ (Field Independence) ลักษณะเด่นของบุคคลที่มีรูปแบบการคิดแบบนี้ คือ มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และจดจำในลักษณะวิเคราะห์แยกแยะข้อมูล และมีการเปรียบเทียบความแตกต่าง และ ความเหมือน ระหว่างข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ กับข้อมูลเก่าที่มีอยู่เดิม มีการปรับเปลี่ยน โครงสร้าง และจัดระเบียบข่าวสารข้อมูล ที่ได้รับใหม่ตาม ความเข้าใจของตนเอง มักจะมีความสามารถ และทักษะทางสังคมน้อย มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีการตัดสินใจโดยอาศัย ความคิดของตนเอง เป็นหลัก สามารถเรียนรู้ได้ดีในสภาพการเรียนรู้ที่มีลักษณะเป็นรายบุคคล และให้อิสระแก่ผู้เรียน ชอบการเรียนที่ให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายของงานด้วยตนเอง และตอบสนองต่อการเสริมแรงภายใน (เช่น ความต้องการ มาตรฐาน และค่านิยมของตนเอง) มากกว่าการเสริมแรงภายนอก ชอบที่จะ พัฒนากลวิธีการเรียนด้วยตนเอง ชอบที่จะจัดระบบ โครงสร้าง ของเนื้อหาที่ เรียนด้วยตัวเอง จึงไม่มีปัญหาแม้เอกสาร/วัสดุประกอบการเรียนจะอยู่ในรูปแบบที่ขาดการจัดระบบ โครงสร้างของเนื้อหา

1.2 รูปแบบการคิดแบบปรับให้เรียบ และแบบลับให้คม (Leveling/Sharpening) ของ Gardner et al. (1959) ได้อธิบายความแตกต่างของบุคคลในแง่ของการรับรู้ และการเก็บจำข่าวสารข้อมูล โดยจำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.2.1 รูปแบบการคิดแบบปรับให้เรียบ (Leveling) หมายถึง การที่บุคคลมี แนวโน้มที่จะรับรู้สิ่งเร้า หรือเหตุการณ์ใหม่ใน ลักษณะเดิมๆ เหมือนที่เคยเก็บจำไว้แล้ว จึงมักจะรับรู้ ว่าสิ่งใหม่เหมือน/คล้ายของเดิม ชอบการใช้เหตุผลเชิงนามธรรม ภาพในความจำมักไม่คงที่ พร่ามัว และ ไม่แม่นยำ

1.2.2 รูปแบบการคิดแบบลับให้คม (Sharpening) หมายถึง ลักษณะที่บุคคลมี แนวโน้มที่จะรับรู้สิ่งเร้า/เหตุการณ์ใหม่ ในลักษณะ ที่แยกแยะ เฟ่งความสนใจเพื่อพิจารณา ให้เห็น ชัดเจนใน ความแตกต่างระหว่างสิ่งใหม่ กับกับสิ่งที่เคยเก็บจำไว้แล้ว ชอบการใช้ เหตุผลเชิงรูปธรรม มีการรับรู้เกี่ยวกับเวลาที่ชัดเจน ภาพในความจำจะคงอยู่นาน ความทรงจำหลักจะอยู่ในลักษณะ ของภาพ

1.3 รูปแบบการคิดแบบหุนหัน และแบบไตร่ตรอง (Impulsive / Reflectiveness) ของ Kagan et al. (1964) แบ่งรูปแบบการคิดเป็น 4 ลักษณะ คือ

1.3.1 คิดแบบหุนหัน (Cognitively Impulsive) มีการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว หลังจากได้ข้อมูลทางเลือกเพียงย่อๆ และ มักเป็นการตัดสินใจที่มีความผิดพลาดบ่อยๆ

1.3.2 คิดแบบไตร่ตรอง (Cognitively Reflective) มีการใคร่ครวญ พิจารณา อย่างรอบคอบระมัดระวัง เกี่ยวกับ ทางเลือกทุกทาง ก่อนที่จะตัดสินใจ และมักมีความผิดพลาด ในการตัดสินใจเพียงเล็กน้อย

1.3.3 คิดเร็ว (Quick) มีการโต้ตอบต่อสิ่งที่เร้าหรือสิ่งที่รับรู้ได้อย่างรวดเร็ว แต่ผิดพลาดน้อย

1.3.4 คิดช้า (Slow) มีการตอบสนองต่อสิ่งที่ได้รับรู้ช้า และผิดพลาดมาก

1.4 รูปแบบการคิดแบบดัดแปลง และแบบสร้างใหม่ (Adaption/Innovation) ของ Kirton (1987) แบ่งลักษณะรูปแบบการคิดตามลักษณะการแก้ปัญหาเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.4.1 นักดัดแปลง (Adaptor) เป็นผู้ที่ชอบ “ทำสิ่งที่ดีกว่า/ดีขึ้นกว่าเดิม” โดยมี แนวทางในการทำงานที่มีระเบียบ และแม่นยำ เป็นนักคิดหาคำตอบสรุป (Convergence) แสวงหาดี เอกฉันท์โดยอิงวิธีการที่กำหนดขึ้น สามารถจัดการบริหารได้ดีในขอบเขตของระบบที่วางไว้แล้ว

1.4.2 นักสร้างใหม่ (Innovator) เป็นผู้ที่ชอบ “ทำสิ่งที่แตกต่าง” มีแนวทาง การทำงานในลักษณะที่ไม่มีลำดับขั้นตอน ตัดสินใจโดยอิสระ เป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลงความคิดได้ตลอดเวลา มีอุดมการณ์ และสามารถบริหารจัดการในภาวะวิกฤติได้ดี

2. รูปแบบการคิดในกลุ่มมิติของถ้อยคำ-จินตนาการ (Verbal – Imagery Dimension)

แนวคิดนี้แบ่งบุคคลออกเป็นประเภท ตาม กระบวนการประมวลสารสนเทศ และการเก็บจำ ซึ่งใน กระบวนการ ของ การประมวล ข่าวสารข้อมูล นั้น เมื่อบุคคลรับข่าวสารข้อมูล

มาแล้ว จะมีการแปลงรูปข่าวสาร และเก็บจำไว้ใน 2 ลักษณะ คือ เป็นรูปภาพ และเป็น คำพูด และจะ
ดึงสิ่งที่เก็บจำนี้ออกมาใช้ในการคิดตามลักษณะที่เก็บจำไว้ เช่น ถ้าเราเก็บจำข้อมูลนั้นไว้ในลักษณะที่
เป็นรูปภาพ เมื่อเวลาที่เราคิดถึงสิ่งนั้น หรือเรียกข้อมูลนั้นออกมาใช้งาน ข้อมูลนั้นก็จะออกมาใน
ลักษณะของรูปภาพ แต่ถ้าเราเก็บจำไว้ใน ลักษณะของถ้อยคำ เวลาที่เราเรียกข้อมูลออกมาใช้ในการ
คิด ข้อมูลที่เรานึกก็จะออกมาเป็นถ้อยคำ โดยปรกติบุคคล จะมีการแปลงรูป ข้อมูลข่าวสาร ได้ในทั้ง
สองลักษณะ แต่อย่างไรก็ตามการวิจัยพบว่า บุคคลหนึ่งๆ มีแนวโน้มที่จะใช้การแปลงข่าวสารข้อมูล
ในรูปแบบหนึ่ง มากกว่า อีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า เป็นสไตล์ของผู้นั้น (Riding & Rayner, 1998)
และก็มีเพียงบางคนเท่านั้น ที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการคิด ให้มีทั้งการคิดที่เป็นคำพูด และการ
คิดที่เป็นภาพได้เท่าๆกัน โดยยึดหยุ่นไปตาม สภาพการณ์ที่เหมาะสม แนวคิดนี้จึงแบ่งบุคคลตาม
รูปแบบการคิด ได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ผู้ที่คิดเป็นคำพูด (Verbaliser) หมายถึงผู้ที่เมื่อรับรู้ข่าวสารข้อมูลแล้ว มีแนวโน้ม
ที่จะการแปลงรูปข่าวสารข้อมูลนั้น แล้วเก็บจำ และดึงออกมาใช้ในการคิดในรูปของคำพูดมากกว่าใน
ลักษณะของรูปภาพ

2.2 ผู้ที่คิดเป็นภาพ (Visualiser) หมายถึงผู้ที่เมื่อรับรู้ข่าวสารข้อมูลแล้ว มีแนวโน้มที่
จะการแปลงรูป และเก็บจำ และดึงออกมาใช้ใน การคิดในลักษณะของรูปภาพมากกว่าในลักษณะ
ของคำพูด

การจำแนกประเภทของรูปแบบการเรียนรู้ (The categorization of learning style) ได้
มีการเสนอแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ ไม่ต่ำกว่า 21 แนวคิด Moran (1991) ซึ่งในที่นี้จะ
กล่าวถึงเพียง 4 แนวคิดซึ่งเป็นแนวคิดที่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป

1. รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Kolb (1976) แนวคิดนี้ได้จำแนกผู้เรียน
ออกเป็น 4 ประเภท ตามความชอบในการรับรู้ และประมวลข่าวสารข้อมูล ดังนี้

1.1 นักคิดหลากหลายมุมมอง (Diverger) เป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ได้ดีในงานที่ใช้
การจินตนาการ การหยั่งรู้ การมองหลากหลายแง่มุม สามารถสร้างความคิดในแง่มุมต่างๆกัน และ
รวบรวมข่าวสารข้อมูลจากแหล่งต่างๆหรือที่ต่างแง่มุมเข้าด้วยกันได้ดี และมีความเข้าใจผู้อื่น แต่มี
จุดอ่อนที่ตัดสินใจยาก ไม่ค่อยใช้หลักทฤษฎี และระบบทางวิทยาศาสตร์ในการคิด และตัดสินใจ มี
ความสามารถในการประยุกต์น้อย

1.2 นักคิดสรุปรวม (Converger) เป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้เหตุผลแบบ
สรุปเลือกคำตอบที่ดีที่สุดเพียง หนึ่งคำตอบ มีความสามารถในการแก้ปัญหา และการตัดสินใจ ไม่ใช่
อารมณ์ ประยุกต์แนวความคิดไปสู่การปฏิบัติได้ดี และมีความสามารถในการสร้างแนวคิดใหม่ และ
ทำในเชิงการทดลอง แต่มีจุดอ่อนที่มีขอบเขตความสนใจแคบ และขาดการจินตนาการ

1.3 นักซึมซับ (Assimilator) เป็นนักจัดระบบข่าวสารข้อมูล มีความสามารถในการใช้หลักเหตุผล วิเคราะห์ข่าวสารข้อมูล ชอบทำงานที่มีลักษณะเป็นนามธรรม และเชิงปริมาณ งานที่มีลักษณะเป็นระบบ และเชิงวิทยาศาสตร์ และการออกแบบการทดลอง มีการวางแผนอย่างมีระบบ มีจุดอ่อนที่ ไม่ค่อยสนใจที่จะเกี่ยวข้องกับผู้คนและความรู้สึกของผู้อื่น

1.4 นักปรับตัว (Accommodator) เป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุดโดยผ่านประสบการณ์จริง มีการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ดี มีการหยั่งรู้ (Intuition) ชอบแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ ชอบงานศิลปะ ชอบงานที่เกี่ยวข้องกับผู้คน มีความสามารถในการปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามแผน ชอบการเสี่ยง ใช้ข้อเท็จจริงตามสภาพการณ์ปัจจุบัน จุดอ่อนของผู้ที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบนี้คือ วางใจในข้อมูลจากผู้อื่น ไม่ใช้ความสามารถในเชิงวิเคราะห์ของตนเอง ไม่ค่อยมีระบบ และชอบแก้ปัญหาโดยวิธีการลองผิดลองถูก

2. รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Myers-Briggs (Myers, 1978) แนวคิดนี้แบ่งผู้เรียนตามความชอบของการเรียนรู้โดยมีพื้นฐานความคิดมาจากทฤษฎีบุคลิกภาพของ Carl Jung (1912) โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นประเภทดังนี้ (Felder, 1996 ; Griggs, 1991)

2.1 ผู้สนใจสิ่งนอกตัว และผู้สนใจสิ่งในตัว (Extroversion / Introversion) ผู้สนใจสิ่งนอกตัว (Extroversion) หมายถึงผู้เรียนที่มุ่งเน้นข่าวสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโลกภายนอกของตน และชอบการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และมีการปฏิสัมพันธ์กัน ผู้สนใจสิ่งในตัว (Introversion) หรือผู้เรียนที่มุ่งเน้นความคิดเกี่ยวกับโลกภายในของตนและชอบงานรายบุคคลที่เน้นการใช้การคิดแบบไตร่ตรอง

2.2 การสัมผัส และการหยั่งรู้ (Sensing / Intuition) เป็นการจำแนกผู้เรียนตามวิธีการให้ได้มาซึ่งความรู้ การสัมผัส (Sensing) หมายถึงผู้เรียนที่มุ่งเน้นความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง กฎ และกระบวนการ โดยผ่านการปฏิบัติด้วยประสาทสัมผัส 5 การหยั่งรู้ (Intuition) ผู้เรียนที่มุ่งเน้นความรู้ที่มีลักษณะของความเป็นไปได้ใหม่ๆ ปัญหาที่ไม่มีรูปแบบที่แน่นอน และอาศัยการจินตนาการในการให้ได้มาซึ่งความรู้เหล่านี้

2.3 การคิด และการรู้สึก (Thinking / Feeling) เป็นการจำแนกผู้เรียนตามลักษณะของกระบวนการทางเลือกในการตัดสินใจการคิด (Thinking) หมายถึงผู้เรียนที่รับข้อมูลแล้วคิดตัดสินใจบนฐานของการใช้กฎเกณฑ์ และหลักเหตุผล สามารถทำงานได้ดีในงานที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และแก้ปัญหาที่มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว การรู้สึก (Feeling) เป็นผู้ที่ตัดสินใจบนฐานของความความรู้สึก ค่านิยมส่วนตัว ค่านิยมของกลุ่ม และสนใจประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้คน เป็นผู้ที่มีความสามารถในการสื่อสารระหว่างบุคคล และมักประสบความสำเร็จในการทำงานเป็นทีม

2.4 การตัดสินใจ และการรับรู้ (Judging VS Perception) เป็นการจำแนกผู้เรียนตามกระบวนการประมวลข่าวสารข้อมูล การตัดสินใจ (Judging) หมายถึง ผู้เรียนที่เมื่อได้รับข่าวสารข้อมูลใดๆแล้ว มักจะประมวลข่าวสารด้วยการตัดสินใจและสรุปลงความเห็นเกี่ยวกับข้อมูลนั้นๆ การรับรู้ (Perception) หมายถึงผู้เรียนที่มีแนวโน้มที่จะพยายามรวบรวมข้อมูลให้มากกว่าที่มีอยู่ และมักจะยืดเวลาการตัดสินใจออกไปเรื่อยๆ

2.5 รูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style)

Brian,(1988, p.166) กล่าวถึง รูปแบบการเรียนรู้หรือลีลาการเรียนรู้ของมนุษย์ มนุษย์เรานั้นสามารถรับข้อมูลโดยผ่านเส้นทางการรับรู้ได้ 3 ทาง คือ การรับรู้ทางสายตาโดยการมองเห็น (Visual Preceptors) การรับรู้ทางโสตประสาทโดยการได้ยิน (Auditory Preceptors) และการรับรู้ทางร่างกายโดยการเคลื่อนไหวและการรู้สึก (Kinesthetic Preceptors) ซึ่งสามารถนำมาจัดเป็นรูปแบบการเรียนรู้ได้ 3 ประเภท และผู้เรียนแต่ละประเภทจะมีความแตกต่างกัน ดังนี้

3.1 ผู้ที่เรียนรู้ทางสายตา (Visual Learner) จะเรียนรู้ได้ดีจากการเรียนจากรูปภาพ แผนผัง แผนภูมิ การเรียนลักษณะนี้เหมือนเป็นการดูหนังแล้วจดจำภาพไว้ได้อย่างดี มีเนื้อหาที่เป็นเรื่องเป็นราว เวลาที่ผู้เรียนต้องการจดจำเนื้อหาส่วนใด ก็สามารถใช้วิธีการผูกเรื่องเพื่อจำเรื่องราว นั้นๆ ได้ดี ผู้เรียนจะเรียนได้ดีทางสายตานั้น จะต้องเลือกเรียนด้านสถาปัตยกรรม การออกแบบและ การประกอบอาชีพมัณฑนากร วิศวกร หมอผ่าตัด

3.2 ผู้ที่เรียนรู้ทางโสตประสาท (Auditory Learner) จะเรียนรู้ได้ดีที่สุดถ้าได้พูด ได้ฟัง จะไม่สนใจรูปภาพใดๆ แต่ชอบและสนใจในสิ่งที่ได้ฟังซ้ำๆ ชอบเล่าเรื่องให้คนอื่นฟัง เวลาอ่านหนังสือจะต้องอ่านออกเสียงดังๆ จึงจะจดจำได้ดี แต่มีข้อเสีย คือ ผู้เรียนทางโสตประสาทอาจถูกรบกวนจากเสียงอื่นๆ จนทำให้ไม่มีสมาธิในการฟังได้ ผู้เรียนประเภทนี้จะพบในกลุ่มเรียนด้านดนตรี กฎหมายและการเมือง ส่วนใหญ่จะเป็นนักดนตรี พิธีกร นักจัดรายการเพลง นักจิตวิทยา นักการเมือง

3.3 ผู้ที่เรียนรู้ทางร่างกายและความรู้สึก (Kinesthetic Learner) จะเรียนรู้ผ่านทางความรู้สึก การเคลื่อนไหวและร่างกายจึงจะจดจำได้ดี ต้องมีการสัมผัสและเกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งที่เรียนด้วย เวลานั่งเรียนจะไม่อยู่นิ่งๆ จะไม่สนใจบทเรียนเท่าที่ควร ไม่สามารถจดจ่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้นานๆ กลุ่มนี้จะมีปัญหากหากผู้สอนบรรยายอยู่หน้าชั้นเรียนอย่างเดียว ดังนั้น วิธีการแก้ปัญหาของผู้เรียนกลุ่มนี้ได้ โดยที่ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนรู้จักการแสดงออกมากขึ้นหรือให้ปฏิบัติจริง เช่น ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ มีการสาธิตและทำการทดลอง ผู้เรียนกลุ่มนี้เหมาะกับวิชาพลศึกษา วิชาก่อสร้าง อาชีพที่เหมาะสม คือ นักกีฬา หรือประเภทนี้จะเน้นความคิดสร้างสรรค์ งานเต้น-รำ

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกภาพ

หลักการในการเลือกภาพ

ในการใช้ภาพประกอบการเรียนการสอนนั้น Wright (1989) ได้เสนอหลักในการเลือกภาพในการเรียนการสอนดังนี้

1. รูปของคน อาจเป็นคนเดียวหรือหลายคน
2. รูปสถานที่ อาจเป็นบ้าน อาคาร หรือภาพทิวทัศน์
3. รูปที่มีข้อมูลที่หลากหลาย
4. รูปภาพที่ต่อเนื่อง
5. รูปที่สามารถตีความได้หลากหลาย
6. รูปที่นักเรียนเป็นผู้วาด

Günter and Herbert (1992, อ้างใน อรรณพ น้อยหอม 2554) ได้จัดประเภทของภาพที่มีความสอดคล้องกับ Wright ดังนี้

1. รูปภาพจากนิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์ อาจเป็นรูปคน สถานที่ ทิวทัศน์ หรือวัตถุ
2. รูปถ่าย ซึ่งครูหรือนักเรียนเป็นผู้ถ่าย
3. ภาพวาด หรือภาพศิลปะ
4. ภาพการ์ตูน
5. ภาพโฆษณา หน้าปกหนังสือ

นอกจากหลักการเลือกภาพข้างต้น Yenawine (2010) กล่าวว่า การเลือกภาพเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาความคิดของผู้ดูภาพ ซึ่งหลักในการเลือกภาพแบ่งตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การดึงดูดความสนใจ ภาพควรจะถูกเลือกมาใช้กับกลุ่มใด และ อะไรที่จะดึงดูดความสนใจของพวกเขา เป็นไปได้ที่มีความแตกต่างระหว่างผู้ดูที่เป็นผู้ใหญ่และผู้ดูที่เป็นเด็ก หรือในกลุ่มคนที่แตกต่างกันหรือแม้กระทั่งในด้านสถานที่ สิ่งสำคัญก็คือจะต้องหาหัวข้อซึ่งจะดึงดูดความสนใจผู้ดูแต่ละกลุ่ม

2. ภาพควรสื่อความหมายได้หลากหลาย ภาพต่างๆ ที่เลือกมาจะต้องเปิดกว้างสำหรับการตีความ ภาพควรมีส่วนที่ตีความได้อย่างสมบูรณ์ส่วนหนึ่ง และส่วนที่มีความหมายที่เป็นไปได้หลายความหมายหรือหลายระดับของความหมายอีกส่วนหนึ่ง วิธีการเช่นนี้ทำให้เกิดการท้าทายซึ่งดึงดูดความสนใจและทำให้เป็นไปได้อย่างดีที่จะมีความคิดเห็นต่อออกไปได้อีกหลากหลาย

3. ภาพควรเปิดโอกาสผู้เรียนฝึกทักษะในการค้นหาเรื่องราวที่อยู่ therein เช่น ภาพศิลปะ ผู้สอนควรเลือกภาพที่ศิลปินตั้งใจจะให้ผู้ดูค้นหาพบเรื่องราว หรืออาจเป็นภาพฉากที่เกี่ยวข้องชีวิตประจำวัน เช่น ภาพครอบครัว การเล่น และการทำงาน

4. ภาพควรเสนอความหลากหลายทั้งในแง่ของเวลาและวัฒนธรรม ความหลากหลายทำให้เกิดความยืดหยุ่นและการมองเห็นคุณค่า การแสดงออกเชิงสร้างสรรค์ของศิลปิน ผู้สอนควรต้องพิจารณาถึงความเกี่ยวข้องของงานแต่ละชิ้นกับชีวิตของผู้ดูบางคนเสมอ จากประสบการณ์ผู้ดูภาพน่าจะสามารถระบุและเข้าใจองค์ประกอบที่สำคัญต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

5. ควรมีการเรียงลำดับภาพจากเรียบง่ายไปหาภาพที่ซับซ้อน หลังจากเลือกภาพได้แล้ว

Housen (2001) ได้กล่าวถึง สื่อที่หลากหลายจะนำไปสู่ความยืดหยุ่นในภายหลัง ภาพวาดต่างๆ เป็นประโยชน์เพราะว่ามีอยู่ทั่วไป ตลอดช่วงประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา และมักจะถูกมองว่าเป็นสื่อวัฒนธรรมด้านศิลปะที่มีความสำคัญสูงสุด ยิ่งไปกว่านั้นภาพวาดยังเป็นการสื่อสารด้วยวิธีการหลายอย่าง เช่น ผ่านเรื่องราวและสิ่งที่ปรากฏให้เห็น และถ้าหากว่ามีความจำเป็นที่จะต้องจัดทำสไลด์หรือโปรสเตอร์ของภาพวาดก็สามารถทำได้ใกล้เคียงของจริง ภาพถ่าย ควรรวมอยู่ด้วย เนื่องจากในการที่เราจะสามารถเรียนรู้ทางสายตาได้นั้น เราทุกคนต้องเรียนรู้ที่จะตีความภาพถ่ายด้วย เรามองเห็นภาพถ่ายจำนวนมากแต่ส่วนใหญ่เราไม่ได้พิจารณาวิธีที่จะนำภาพถ่ายเหล่านี้มาใช้เพื่อกระตุ้นให้เกิดการสนทนาตอบในกรณีใดก็ตาม ความคุ้นเคยกับภาพถ่ายนี้ทำให้ผู้ดูสามารถเข้ามาดูและเข้าถึงได้โดยง่ายโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ดูในกลุ่มเริ่มต้น ภาพถ่ายสามารถทำหน้าที่เป็นสะพานที่เชื่อมต่อไปสู่ความเข้าใจว่าศิลปินทำอะไร ผู้ดูในกลุ่มเริ่มต้นทราบว่าสิ่งที่ปรากฏเมื่อมองผ่านกล้องมีลักษณะอย่างไรและด้วยเหตุนี้พวกเขาจะสามารถนำตัวเองเข้าไปอยู่แทนศิลปินและสามารถพิจารณาการตัดสินใจของตนเองได้ง่ายขึ้น

ถึงแม้ว่าจากเกี่ยวกับชีวิตประจำวันและภาพซึ่งเป็นการเล่าเรื่องจะเป็นภาพที่ใช้กับผู้ดูในกลุ่มเริ่มต้นเป็นส่วนใหญ่ แต่ภาพทิวทัศน์ของภูมิประเทศ ทะเล เมืองเล็ก เมืองใหญ่ ตลอดจนภาพบุคคล หรือภาพเขียนตัวเองของศิลปินก็ควรจะได้รับ ความสนใจเช่นกัน ทรายเท่าที่ยังคงมีองค์ประกอบอื่นๆ ตามที่ระบุไว้ข้างต้น หลังจากเลือกภาพได้แล้ว จะเป็นการเหมาะสมที่จะนำเอาภาพต่างๆ มาเรียงลำดับจากภาพที่เรียบง่ายไปสู่ภาพที่มีความซับซ้อนมากขึ้น “ภาพที่เรียบง่ายมากกว่า” รวมถึงภาพที่มีความชัดเจนกว่าและมีการตีความที่เป็นไปได้น้อยกว่า มีรายละเอียดน้อยกว่า มีความแน่นของเนื้อหาน้อยกว่า “ภาพที่มีความซับซ้อนมากกว่า” หมายถึง ภาพที่มีความคลุมเครือมากกว่า โดยที่การค้นหารายละเอียดที่สำคัญต้องใช้เวลามากกว่า และความหมายถูกสื่อสารผ่านทางรูปแบบ (สไตล์) และวัสดุ (Materials) มากกว่าทางภาพคนหรือหัวข้อเรื่องและโดยที่การใช้สัญลักษณ์และการเปรียบเทียบมีความสำคัญ

โดยทั่วไป ภาพที่เราเลือกมาควรนำเสนอในลักษณะแบบต่อเนื่อง โดยมีองค์ประกอบที่เรามองเห็นได้หรือแก่นเรื่องเป็นตัวเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน สำหรับผู้ดูในกลุ่มเริ่มต้น

อาจจะเป็นภาพแม่กับลูก คนกำลังเล่นหรือทำงานมากกว่าจะเป็นหัวข้อซึ่งต้องอาศัยการตีความอย่างละเอียดอ่อน ภาพประกอบ ภาพถ่ายหนังสือพิมพ์ การ์ตูน และโฆษณาเป็นตัวเลือกซึ่งไม่ค่อยมีประโยชน์มากนักเพราะว่าสิ่งเหล่านี้สามารถตีความได้เพียงอย่างเดียวหรือตีความในกรอบที่แคบมาก นอกจากนี้ ภาพที่เป็นนามธรรม (Abstracts) ไม่แนะนำให้นำมาใช้สำหรับผู้ดูในกลุ่มเริ่มต้น เพราะผู้ดูจะพยายามมองหาเรื่องราวต่างๆ โดยที่บ่อยครั้งเป็นความเพ้อฝันเฉพาะตัวและเป็นเรื่องของจินตนาการ โดยที่ตัวศิลปินเองไม่ได้ตั้งใจเช่นนั้น แม้แต่ในบรรดาผู้ดูซึ่งเป็นผู้ใหญ่ประสบการณ์ในช่วงแรกๆ เกี่ยวกับศิลปะก็ยังคงอยู่ในขอบเขตของสิ่งซึ่งเป็นรูปธรรมและเห็นได้ชัดเจน

2.7 การสอนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ

การตั้งคำถาม

Housen (2009) ได้กล่าวถึงการสอนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ ว่าเป็นกระบวนการค้นพบ การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้นในขั้นแรกจากคำถามต่างๆ ซึ่งเรียบเรียงคำพูดมาเพื่อที่จะช่วยทำให้เกิดการสนองตอบจำนวนมากที่เกิดจากการใช้ความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่มองเห็นในภาพต่างๆ การตอบนำไปสู่การเข้ามามีส่วนร่วมอย่างสนอกสนใจและขยายขอบเขตออกไปจากจุดเริ่มต้น คำถามส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักมุ่งความสนใจ ใช้ความคิด ได้ตรงและตั้งคำถาม ซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการคิด คำถามที่ใช้กลวิธีที่คิดจากภาพได้มีการคิดออกแบบมาเพื่อที่จะให้มั่นใจว่าจะได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ ตัวอย่างคำถามที่ผ่านการทดสอบมาแล้ว เช่น

“กำลังมีอะไรเกิดขึ้นในภาพนี้” เป็นคำถามที่ใช้เปิดการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การตั้งคำถามโดยใช้คำพูดเช่นนี้ แสดงให้เห็นว่าภาพนี้ “เกี่ยวกับ” บางสิ่งบางอย่างซึ่งสามารถคิดออกมาได้ว่าเป็นอะไร หรือสิ่งที่แสดงอยู่ในภาพนี้รวมกันแล้วเป็นอะไรบางอย่างซึ่งสามารถสังเกตเห็นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำถามนี้จะส่งเสริมให้เกิดการค้นพบเรื่องราวหรือกิจกรรมและนำไปสู่แนวโน้มตามธรรมชาติสำหรับคนดูในกลุ่มเริ่มต้นในการเป็นผู้เล่าเรื่อง ในขณะที่เดียวกัน ถ้อยคำที่เลือกใช้ในการตั้งคำถามก็ทำให้เกิดข้อคิดเห็นชนิดใดก็ได้ อาจจะเป็นการพูดถึงสีต่างๆ ความรู้สึกต่างๆ ความคิดที่สัมพันธ์กับเรื่องราวส่วนตัวอย่างมาก นักเรียนถูกขอให้คิดและพูดจากความคิดของตนเองเท่านั้น

“เธอเห็นอะไรที่ทำให้เธอพูดอย่างนั้น” เป็นการขอให้นักเรียนมองดูภาพมากขึ้นและรวบรวมหลักฐานต่างๆ เพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของตน พวกเขาจะแสดงความเห็นและระบุชี้ข้อมูลรูปภาพเพื่อสนับสนุนการตีความของตนมากกว่าเพื่อเป็นการพิสูจน์ ข้อกำหนดให้ใช้คำถามเช่นนี้ช่วยให้นักเรียนยึดถือตามข้อเท็จจริงและมีเหตุผลเมื่อพวกเขาแสดงความคิดเห็นหรือโต้แย้งจุดยืนของเขา อย่างไรก็ตามการเลือกใช้คำที่เหมาะสมเป็นเรื่องสำคัญ คำถาม “ทำไมเธอจึงพูดอย่างนั้น” อาจจะฟังดูเป็นทางเลือกที่มีเหตุผลสมควรและ โดยแท้จริงแล้ว ณ จุดหนึ่งก็อาจจะใช้ทางเลือก

เช่นนั้นได้ แต่ในตอนแรก คำถาม “เธอเห็นอะไรที่ทำให้เธอพูดอย่างนั้น” ซึ่งเป็นรูปธรรมมากกว่า ทำให้การแลกเปลี่ยนการคิดเห็นกันนั้นยึดติดอยู่กับภาพที่เห็น

“เราสามารถค้นพบอะไรได้อีก” มีผลทำให้การสนทนาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รายละเอียดต่างๆ ซึ่งตอนแรกอาจจะพลาดไปก็จะถูกค้นพบได้เมื่อนักเรียนได้รับการกระตุ้นให้มองหาสิ่งต่างๆ เพิ่มเติม ดังนั้นจึงเป็นการส่งเสริมอุปนิสัยในการพิจารณาโดยละเอียด และเป็นส่วนหนึ่งของความรู้สึกว่า การมีความละเอียดถี่ถ้วนทำให้กลวิธีการคิดจากภาพเป็นเรื่องที่จริงจังและเข้มงวด

การรับรู้คำตอบ

การสนทนาแลกเปลี่ยนการคิดเห็น โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพถูกวางโครงสร้างมา เพื่อให้แน่ใจได้ว่าผู้ร่วมสนทนาได้รับความคิดเห็นป้อนกลับ (Feedback) ทันที ท่านแสดงการรับรู้คำตอบของนักเรียนทุกคนในลักษณะต่างๆ ซึ่งทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการสนทนาทำให้เกิดการมีส่วนร่วม

ชี้และแสดงการรับรู้ด้วยกิริยาท่าทางอย่างชัดเจน

เมื่อนักเรียนพูดให้ชี้ไปยังทุกอย่างในภาพที่นักเรียนกล่าวถึง แสดงกิริยาท่าทางซึ่งมีความชัดเจนจนกระทั่งทุกคนสามารถเห็นได้อย่างแน่นอนว่ากำลังชี้ให้เห็นอะไร สิ่งนี้จะสนับสนุนให้นักเรียนตั้งใจมองหาต่อไป สายตาของนักเรียนจะตามนิ้วของท่านไปรอบๆ ภาพ จนกระทั่งซึมซับรายละเอียดต่างๆ ได้มากขึ้น

การเชื่อมโยงการคิดเห็น

การสนทนาแลกเปลี่ยนการคิดเห็นเกี่ยวกับศิลปะเป็นสิ่งที่มีคุณค่า มีชีวิตชีวา และมีประโยชน์ แต่ก็ต้องการการเอื้ออำนวยให้กลายเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด และนี่คืองานในการสอนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพในมุมมองแรกเป็นมุมมองที่สำคัญที่สุดในการเอื้ออำนวยให้มีการแลกเปลี่ยนการคิดเห็นกันได้ กล่าวคือ การรับทราบทุกข้อคิดเห็น สิ่งเหล่านี้จะเป็นการให้กำลังใจให้มีการมีส่วนร่วมและการมีส่วนร่วมเป็นการสร้างความมั่นใจว่านักเรียนจะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องและการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องทำให้เกิดข้อสังเกตและการตีความที่หลากหลาย ความหลากหลายของความเข้าใจช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาได้เลยไปจากแนวโน้มที่จะมองเห็นสิ่งต่างๆ จากมุมมองด้านเดียวและนำไปสู่นิสัยการให้คุณค่าแก่การคิดเห็นที่แตกต่างกันและการคิดแบบคาดการณ์ ประการที่สอง คือการจัดการและเพาะบ่มพลังของกลุ่ม โดยการทำงานร่วมกันนักเรียนสามารถที่จะแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนได้มากมาย เป็นต้นว่าสามารถที่จะอ่านความหมายต่างๆ ในงานศิลปะได้ ปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนทำให้พวกเขามีการสังเกตมากขึ้น มีความคิดต่างๆ มากขึ้น และมีความถูกต้องมากขึ้น ด้วยการอภิปรายถกเถียงและสานต่อจากแนวความคิดของคนอื่นๆ นักเรียนสามารถขยายขอบเขตทักษะในการใช้เหตุผลของตนโดยสันนิษฐานเจตนา วิธีการ และบริบท

ของศิลปินได้บ่อยๆ ในขณะที่นักเรียนแต่ละคนซึมซับการค้นพบของคนอื่นๆ พวกเขาที่จะได้รับการกระตุ้นให้ค้นหาความเป็นไปได้อีกหลายๆ ชั้นมากขึ้น จากการศึกษาที่ได้รับข้อมูลใหม่ นักเรียนมักจะพบทฤษฎีความคิดเห็นแต่แรกหรือเปลี่ยนใจ สิ่งต่างๆ ทั้งหมดนี้ไม่เพียงนำไปสู่การตีความศิลปะอย่างไต่ตรองเท่านั้น แต่ยังเป็นโอกาสฝึกการคิดเชิงวิพากษ์และการคิดอย่างสร้างสรรค์ในทุกๆ ด้านด้วย

การกำหนดเวลา

โดยทั่วไป ก็คือเวลา 15 ถึง 20 นาที ต่อภาพสำหรับการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแม้ว่าจะไม่ได้มีการกำหนดแน่นอนว่าควรใช้เวลาานเท่าใด เมื่อกระบวนการนี้ยังใหม่อยู่ การสนทนาอาจจะใช้เวลาานมากกว่า ท่านสามารถจะสังเกตได้จากนักเรียนว่าควรจะหยุดเมื่อใด อย่ารีบเร่งจนเกินไป เพราะนักเรียนมักจะพบเรื่องราวต่างๆ ในภาพหลังจากที่ความสนใจของครูลดลงเรื่อยๆ การที่นักเรียนเงียบไม่ได้หมายความว่านักเรียนดูภาพเสร็จเรียบร้อยแล้ว พวกเขาอาจจะกำลังคิดอยู่ก็ได้

การจบบทเรียน

พฤติกรรมการศึกษาผลงานศิลปะดูเหมือนจะอธิบายเหตุผลได้โดยตัวของมันเอง ดังนั้นจึงไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ความพยายามอย่างยิ่งยวดที่จะจบบทเรียน การปล่อยให้เด็กนักเรียนคิดว่าพวกเขาได้อภิปรายกัน “เสร็จสมบูรณ์” แล้วเกี่ยวกับชิ้นงานศิลปะอาจจะทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน หนึ่งในแง่มุมที่มหัศจรรย์ที่สุดคือข้อเท็จจริงที่ว่าเราสามารถจะย้อนกลับ ไปดูได้อีกหลายครั้งโดยที่มีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น วิธีการที่ดีที่สุดในการที่จะจบบทเรียนคือการกล่าวชมนักเรียนว่าพวกเขาสามารถที่จะค้นคว้าจากภาพแต่ละภาพได้ดีเพียงใด หรือกล่าวว่า พวกเขาจับฟังซึ่งกันและกันอย่างตั้งใจอย่างใดอย่างหนึ่ง นอกจากนั้นอาจจะมอบหมายให้นักเรียน ได้กลับไปย้อนคิดถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำ สิ่งที่เขาได้รู้สึกเพลิดเพลิน หรือสิ่งที่อยากจะจำไปเล่าให้คนอื่น ๆ

2.8 ประโยชน์ของกลวิธีการคิดจากภาพและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในด้านการสอน โดยการใช้กลวิธีการคิดจากภาพ มีผู้วิจัยได้ทำการศึกษาไว้ ดังนี้ Karin Desantis (2009) ได้ศึกษาและพัฒนการสอนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพในการสอน โดยใช้การชื่นชมความงามทางศิลปะเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์และความสามารถในการสื่อสารกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา (เกรด 8) ที่โรงเรียนร่วมโครงการของพิพิธภัณฑสถาน Issabella Stewart Gardner พบว่านักเรียนมีทักษะการสังเกตและการคิดมากขึ้นหลังจากการสอน โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพส่งผลให้มีความสามารถทางด้านสื่อสารเพิ่มมากขึ้นทั้งการพูดและการเขียน อีกทั้งพัฒนาการด้านการวิเคราะห์และกระบวนการคิดสร้างสรรค์ยังเพิ่มขึ้นตามลำดับ นอกจากนั้นการศึกษการสอนด้วยรูปแบบนี้ยังสนับสนุนให้ผู้สอนมีกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายมากขึ้นอีกด้วย กล่าวคือ ทั้งทฤษฎี วิธีและกระบวนการสอน การวิจัยชิ้นนี้เป็นส่วนหนึ่งพัฒนาจากแนวคิดของ Housen ซึ่งศึกษาว่าคนคิดอะไรและพูดอะไรเมื่อมองดูศิลปะการวิจัยเมื่อ

เร็วๆนี้ โดย Housen และ De Santis (2009) ได้แสดงให้เห็นว่าในชั้นต้นนักเรียนแสดงให้เห็นถึงทักษะที่เพิ่มขึ้นในการสังเกตและการให้เหตุผลสนับสนุนเมื่อเวลาผ่านไปนักเรียนแสดงให้เห็นว่าการคิดในเชิงคาดการณ์ล่วงหน้าเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญและมีการพิจารณาความเป็นไปได้หลายๆทางเพิ่มขึ้น

Walsh (2003) ได้ศึกษาความสามารถการอ่านภาพ (Visual Literacy) ผ่านการโต้ตอบ (Response) ของเด็กเมื่ออ่านสมุดภาพ 2 เล่มคือ I Went Walking (Machin, 1989) และ Felix and Alexanden (Denton, 1985) โดยศึกษากับนักเรียนระดับอนุบาลและประถมศึกษาปีที่ 1 ใน Sydney โดยคณะเด็กที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 (L2) และเด็กที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 (L1) ผลการศึกษพบว่า เด็กมีการโต้ตอบผ่านการเข้าใจจากภาพมากกว่าตัวหนังสือ โดยสังเกตจากคำตอบ ดังนั้นภาพเป็นส่วนช่วยกระตุ้นให้เด็กโต้ตอบอย่างหลากหลาย เด็กได้พัฒนาทักษะการสังเกตรายละเอียดของภาพ การเชื่อมโยงจากประสบการณ์ของตนเอง การแปลความ การคาดเดาจากข้อมูลใหม่ การใส่อารมณ์ความรู้สึก และการประเมินผล แสดงออกมาโดยการสื่อสารทางการพูด นอกจากนี้พัฒนาการทางภาษาของเด็ก L2 ก็ได้รับการพัฒนาโดยใช้ภาพและครูก็เป็นส่วนสำคัญในการให้โอกาสเด็ก L2 ในการขยายขอบเขตการเรียนรู้ (Scaffold)

นอกจากนี้ งานวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

กฤษณะ สุขะอ้าย (2552) ได้ทำการวิจัยโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพในการสร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคการส่งเสริมความคิดโดยใช้ภาพโดยได้ปฏิบัติการสอนกับนักศึกษาปริญญาตรี จำนวน 28 คน พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการเรียนโดยใช้เทคนิคการส่งเสริมความคิดโดยใช้ภาพเป็นสื่อ

อรวรรณ น้อยหอม (2554) ได้ใช้กลวิธีการอ่านภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 25 คน ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนโดยการใช้กลวิธีการอ่านภาพและอยู่ในระดับดี

ในงานวิจัยของ ปิยธิดา บัวประเสริฐยิ่ง (2550) ได้ใช้กลวิธีการคิดเชิงมโนภาพในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนได้ โดยพบว่าความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากใช้กลวิธีการคิดเชิงมโนภาพ

ดังนั้นผู้ศึกษาสามารถ สรุปได้ว่า การใช้กลวิธีการคิดจากภาพเป็นเทคนิคที่น่าจะสามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในด้านความสามารถทางด้านภาษาซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สนใจที่จะนำกลวิธีการคิดจากภาพมาปรับใช้ในเรื่องของการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

2.9 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ

ไวไลพร ธนสุวรรณ (2530) ให้ความหมายของการพูดว่าเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญและเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ทักษะเช่นเดียวกับทักษะการฟัง การพูด หมายถึง การแสดงออกซึ่งความคิด ความต้องการทางวาจา โดยใช้ภาษาเป็นสื่อ เป็นการกล่าวออกเสียง เป็นถ้อยคำ วลี หรือประโยค รวมทั้งการใช้กริยาท่าทางเพื่อถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ความรู้สึก และความต้องการของผู้พูด ให้ผู้ฟังได้รับรู้และเกิดการตอบสนอง

พิกุล ปิ่นแก้ว (2535) กล่าวถึงความสามารถในการพูดไว้ว่า การพูดที่ดีคือ การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมทั้งกริยาอาการอย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามจรรยาบรรณและประเพณีนิยมของสังคมเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความต้องการ

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, หน้า 53-54 อ้างใน อารี บรรพตทอง, 2544) ให้ความหมายของความสามารถทางการพูดว่า หมายถึง ความสามารถที่ใช้ในการผลิตภาษา และเป็นกระบวนการสื่อความหมาย ผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึกออกมาเป็นรหัสของภาษาหรือเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจและนอกจากจะใช้การเน้นหนักในคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยคเพื่อสื่อความหมายแล้ว ผู้พูดยังแสดงถึงวัฒนธรรมและสภาพของผู้พูด คือแสดงเจตนาหมายในการพูดว่าต้องการพูดอะไร พูดกับใคร ที่ไหน และพูดอย่างไร ให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ นอกจากนี้ผู้พูดยังต้องมีความคล่องแคล่ว (Fluency) และความถูกต้องชัดเจน (Accuracy)

นอกจากนั้น Hymes (1972, p.269) ได้กล่าวถึงความสามารถในการพูดสื่อสาร หมายถึง การใช้รูปแบบภาษา ที่ถูกต้อง รวมทั้งต้องรู้อารมณ์และบริบทของภาษาที่จะใช้เมื่อไหร่ อย่างไร และ Vallette (1972, p.120) กล่าวว่า การพูดมิได้เป็นเพียงการออกเสียงคำพูด และการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น แต่การพูดเป็นการทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อ การพูดสื่อสารที่ดีต้องมีการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้อง เป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองฟังได้ ดังนั้น จุดประสงค์ของทักษะการพูดคือ สามารถสื่อสารได้

อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนเนื่องจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนี้ยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

องค์ประกอบของการพูด

การที่ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ทั้งผู้สอนและผู้เรียนต้องตระหนักว่าการพูดเกี่ยวข้องกับจุดประสงค์ของการพูด การพูดให้เข้าใจ และการปฏิสัมพันธ์ในการพูด

1. จุดประสงค์ของการพูด

เนื่องจากการพูดและการฟังเป็นทักษะที่คู่กัน ดังนั้น จุดประสงค์ของการพูดและการฟังจึงเหมือนกัน นั่นคือ พูดเพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Interaction) และการพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล (Transaction) ในการพูดคู่สนทนาต้องสามารถใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับจุดประสงค์ นั่นคือ เมื่อพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ภาษาต้องมีความถูกต้องชัดเจน แต่ถ้าเป็นการพูดเพื่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ภาษาอาจไม่จำเป็นต้องถูกต้องมากนัก เพราะจุดประสงค์ของการพูดคือการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูด

2. การพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ

ในการสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ผู้พูดต้องใช้คำที่เหมาะสม นำคำมาเรียงลำดับให้ถูกต้อง และออกเสียงได้ถูกต้อง นั่นคือ ผู้เรียนต้องรู้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และการออกเสียง นอกจากความรู้ด้านภาษา ผู้พูดยังต้องใช้กลวิธีในการสื่อสารทั้งแบบใช้คำพูด (Verbal) เช่น การพูดซ้ำ การอธิบายใหม่ การถามเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจ และไม่ใช้คำพูด (Non-verbal) เช่น การแสดงท่าทาง การมองตา เป็นต้น

3. ปฏิสัมพันธ์ในการพูด

การพูดเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง และสิ่งที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในการพูด ประกอบด้วย การเริ่มสนทนา การดำเนินการสนทนา การจบสนทนา การผลัดกันพูด และการโต้ตอบที่เหมาะสม

1) การเริ่มสนทนา

เป็นการพูดเพื่อดึงคู่สนทนาให้หันมาสนใจผู้พูด เพื่อผู้พูดจะสามารถดำเนินการสนทนาได้ ข้อความที่ใช้สนทนามักจะเป็น Tag question เช่น It's a nice day, isn't it? Busy here today, isn't it? A nice party, isn't it? คำถามแบบนี้เป็นคำถามที่ผู้ฟังต้องตอบ

2) การดำเนินการสนทนา

ในการสนทนา คู่สนทนาต้องมีปฏิสัมพันธ์เพื่อให้การสนทนาสามารถดำเนินไปได้ ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการต่อไปนี้

- การเริ่มสนทนา (Initiate)
- การตอบ (Respond)
- การติดตามผล (Follow-up)

3) การจบสนทนา

ก่อนจบการสนทนา ผู้พูดต้องแสดงให้คู่สนทนาทราบว่าจบการสนทนา

4) การผลัดกันพูด (Taking Turns)

การผลัดกันพูด เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง แต่มักเป็นปัญหาต่อผู้พูด ปัญหาแรกเกิดขึ้นคือ เมื่อต้องการเข้าร่วมสนทนา เนื่องจากไม่ทราบสาเหตุว่าเมื่อใดคู่สนทนาจะพูดจบ ตนเองจะได้พูด สิ่งที่สามารถสังเกตได้คือ เมื่อผู้พูดเสียงลดต่ำลงแสดงว่าจะหยุดพูด นอกจากการฟังระดับเสียงแล้ว อาการแสดงท่าทางเพื่อหุ้สนทนาทราบว่าการพูด เช่น เลิกคิ้ว กระแอมกระไอ หรือจ้องคู่สนทนา เป็นต้น อีกปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นก็คือการเชิญให้ผู้อื่นร่วมสนทนา วิธีการที่จะทำให้ผู้อื่นเข้าร่วมสนทนา คือใช้ Tag questions หรือถาม What do you think? Would you agree? เป็นต้น

5) การโต้ตอบที่เหมาะสม

ในภาษาอังกฤษมีการโต้ตอบที่เป็นแบบแผนที่ผู้เรียนต้องรู้ และสามารถนำไปใช้ได้ เช่น การทักทาย การเชิญ การชมเชย การถามสุขภาพ และการร้องทุกข์ เช่น เมื่อคู่สนทนาพูด How do you do? คำตอบก็คือ How do you do? ไม่ใช่ Fine, thank you. หรือ Not too bad, thanks. เป็นต้น

กิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูด

การสอนทักษะการพูดมักจะควบคู่ไปกับทักษะการฟัง การสอนแบบเดิมมักจะเป็นการฝึก โดยให้คนหนึ่งถามและอีกคนตอบ ทั้งคำถามและคำตอบจะถูกกำหนดไว้ สามารถเดาคำตอบได้ มักจะมีคำตอบที่ถูกเพียงคำตอบเดียว ซึ่งได้กำหนดไว้ก่อนแล้ว ดังนั้น จุดประสงค์ของการพูดก็คือ การแสดงความสามารถในการถามและการตอบคำถาม ไม่ใช่การพูดที่แท้จริง

ปัจจุบันการเรียนรู้ทักษะการพูด จะเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้จริง เช่น การพูดโทรศัพท์ การสนทนาเพื่อหาข้อมูล หรือการแสดงความคิดเห็น ในการสื่อสารผู้พูดทั้งสองฝ่ายจะต้องเตรียมพร้อมเพื่อรับกับสิ่งที่อีกฝ่ายพูดซึ่งไม่สามารถคาดเดาได้ ดังนั้น การสนทนาที่แท้จริงนั้น คือการเติมข้อมูลที่ผู้สนทนาทั้งสองฝ่ายไม่มีให้สมบูรณ์ (Information Gap) เพราะผู้พูดแต่ละฝ่ายมีข้อมูล

ที่อีกฝ่ายไม่รู้ ทั้งสองฝ่ายต้องอธิบายความหมาย หรือถามคำถามเพื่อยืนยันความเข้าใจของคน ผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารโดยการพูด ผู้สอนควรจัดกิจกรรมต่อไปนี้เพื่อช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้เป็นผู้พูดอย่างมีประสิทธิภาพ

2.10 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ความสามารถทางการพูด สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, หน้า 53-54 อ้างใน อารีบรรพตทอง, 2544) ให้ความหมายว่า หมายถึง ความสามารถในการผลิตภาษา และเป็นกระบวนการสื่อความหมาย ผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึกออกมาเป็นรหัสภาษาหรือคำพูดที่ทำให้ผู้อื่นเข้าใจ นอกจากนี้จะใช้การเน้นหนักคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยคเพื่อสื่อความหมายแล้ว ผู้พูดยังแสดงถึงวัฒนธรรมและสภาพของผู้พูด คือแสดงจุดมุ่งหมายในการพูด ว่าต้องการพูดอะไร พูดกับใคร ที่ไหน พูดอย่างไร เพื่อให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ นอกจากนี้ ผู้พูดยังต้องมีความคล่องแคล่ว (Fluency) และความถูกต้องชัดเจน (Accuracy)

Valette & Disick (1972, pp.152-153) ได้แบ่งระดับความสามารถในการพูดออกเป็นขั้นต่างๆ 5 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นกลไก ผู้เรียนสามารถพูดเลียนแบบเสียงของเจ้าของภาษาได้และสามารถจำคำ ประโยค ข้อความ หรือ บทสนทนา โดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจคำหรือข้อความเหล่านั้น
2. ขั้นความรู้ ผู้เรียนสามารถพูดโดยใช้คำศัพท์ และไวยากรณ์ที่เรียนมาอย่างเข้าใจ
3. ขั้นถ่ายโอน ผู้เรียนสามารถสร้างประโยคใหม่ๆ โดยใช้ไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วได้อย่างถูกต้อง
4. ขั้นสื่อสาร ผู้เรียนสามารถพูดสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้อย่างคล่องแคล่ว
5. ขั้นวิพากษ์วิจารณ์ ผู้เรียนสามารถพูดแสดงความคิดเห็นโดยใช้คำ น้ำเสียงและสำนวนที่เหมาะสมกับสถานการณ์

กล่าวโดยสรุป การพูด หมายถึง การแสดงออกโดยใช้คำพูดเพื่อสื่อความหมายตามความต้องการของผู้พูด ทั้งนี้ในการพูด ผู้พูดจะต้องเลือกภาษาและกริยาท่าทางประกอบการพูดที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้ และความสามารถในการพูดภาษาต่างประเทศผู้พูดต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเสียง คำศัพท์และโครงสร้างของภาษานั้น รวมทั้งสามารถกล่าวถ้อยคำเพื่อสื่อความหมายเป็นภาษานั้นได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และเป็นที่ยอมรับได้ตามลำดับ

2.11 การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ

การนำเอากลวิธีการคิดจากภาพมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในงานวิจัยชิ้นนี้ ได้จากการปรับและพัฒนาจากแนวคิด Housen (2001) และ Yanawine (2009) ดังนี้

การเริ่มต้นบทเรียน

แนะนำกลวิธีการคิดจากภาพทำให้นักเรียนสามารถพิจารณารูปภาพ ศิลปะ คิดให้ข้อคิดเห็นจากการสังเกตและแนวคิดต่างๆ สร้างความเข้าใจร่วมกัน ขอให้นักเรียนคิดถึงแง่มุมเหล่านี้ของกระบวนการบ่อยๆ เริ่มจากให้นักเรียนมองดูภาพที่ 1 ให้นักเรียนที่จะมองดูภาพเดียวกัน ช่วงขณะหนึ่งเสมอก่อนที่จะขอให้นักเรียนพูด

การตั้งคำถาม

หลังจากที่นักเรียนได้พิจารณาภาพแล้วให้คำถามนำ “กำลังมีอะไรเกิดขึ้นในภาพนี้” (What is happening in this picture?) เมื่อนักเรียนเข้าใจประเด็นคำถามแล้วให้ฝึกใช้คำถามที่แตกต่างไปจากเดิม เมื่อใดก็ตามที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการตีความ (ข้อคิดเห็นที่นอกเหนือจากการระบุและบรรยายตามที่เป็นจริง) ในตอนแรกให้สนองตอบโดยลดความจากคำพูดของนักเรียนแล้วจึงถามว่า “เธอเห็นอะไรที่ทำให้เธอพูดอย่างนั้น” เมื่อนักเรียนเข้าใจประเด็นของคำถามแล้วให้เริ่มใช้คำถามที่ต่างไปจากเดิมทีละขั้นๆ เพื่อให้นักเรียนพยายามมองหาข้อสังเกตอื่นๆ ต่อไป และให้ถามนักเรียนบ่อยๆ ว่า “เราสามารถค้นพบอะไรได้อีก” กรณีนี้คำถามจะช่วยให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกับประเด็นคำถาม

การสนองต่อข้อคิดเห็นของนักเรียน

1. ฟังอย่างตั้งใจเพื่อให้มั่นใจว่าท่านได้อธิบายทุกอย่างที่นักเรียนพูดและเข้าใจสิ่งที่พูดถูกต้อง

2. ชี้ไปที่สิ่งที่นักเรียนพูดถึงในภาพ ทำอย่างพิถีพิถันแม้แต่ในกรณีที่ข้อคิดเห็นที่ซ้ำกับที่พูดไปแล้ว ใช้ภาษาท่าทางที่เป็นการให้กำลังใจ และใช้การแสดงออกทางสีหน้าเพื่อที่จะส่งเสริมการมีส่วนร่วม

3. ลดความคิดเห็นแต่ละข้อ โดยเปลี่ยนคำพูด แต่อย่าเปลี่ยนความหมายที่นักเรียนพูดในการใช้คำพูดใหม่แสดงให้เห็นถึงการใช้โครงสร้างของประโยคที่ถูกต้องและการใช้คำศัพท์อย่างกว้างขวางเพื่อที่จะช่วยนักเรียนในด้านภาษา

4. ยอมรับข้อคิดเห็นแต่ละข้ออย่างเป็นกลาง ระลึกอยู่เสมอว่ากระบวนการนี้เน้นที่รูปแบบของการคิดที่เป็นประโยชน์ไม่ใช่ที่คำตอบที่ถูกต้อง นักเรียนเรียนรู้ที่จะสังเกตโดยละเอียด แยกแยะ และนำสิ่งที่พวกเขาทราบไปใช้ การสื่อออกมาอย่างชัดเจนถึงความคิดต่างๆ ของพวกเขา นำไปสู่การเติบโต แม้ว่าพวกเขาอาจจะมีข้อผิดพลาด

5. เชื่อมโยงคำตอบต่างๆ ที่สัมพันธ์กัน ถึงแม้ว่าอาจจะมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน แสดงให้เห็นว่าความคิดของนักเรียนมีวิวัฒนาการอย่างไร ตลอดจนแสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงและเกิดขึ้นได้อย่างไร

การจบบทเรียน

ขอบคุณนักเรียนที่มีส่วนร่วม บอกให้นักเรียนทราบว่าท่านมีความเพลิดเพลินกับเรื่องใดเป็นพิเศษ ให้กำลังใจนักเรียนคิดถึงการมองคุณภาพและศิลปะว่าเป็นกระบวนการแบบไม่มีคำตอบตายตัวที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง หลีกเลี่ยงการสรุป การเชื่อมโยงโดยตลอดเป็นการเพียงพอแล้วที่จะแสดงให้เห็นว่าการสนทนาเกิดขึ้นอย่างไร

ในการสอนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ ผู้สอนควรมีบทบาทในการออกแบบกิจกรรม เช่น การเลือกภาพให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนตลอดจนภาพจะต้องมีความชัดเจนและนักเรียนได้เห็นภาพในเวลาอันสมควรก่อนการพูดบรรยายภาพ ซึ่งการทดสอบโดยใช้ภาพมีหลายลักษณะ เช่น ภาพเพื่อการบรรยาย (Pictures for Description) ความแตกต่างระหว่างภาพ (Pictures for Comparison) การเรียงลำดับภาพ (Sequences of Pictures) การเล่าเรื่องจากภาพ (Picture Story) เป็นต้น

การสอนภาษาทุกภาษา มีธรรมชาติของการเรียนรู้เช่นเดียวกัน คือ เริ่มจากการฟังและการพูด แล้วจึงไปสู่การอ่านและการเขียนตามลำดับ การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในเบื้องต้น มุ่งเน้น ความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ใน เรื่องของเสียงคำศัพท์ (Vocabulary) ไวยากรณ์ (Grammar) กระบวนประโยค (Patterns) ดังนั้น กิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนระดับต้นได้ฝึกทักษะการพูด จึงเน้นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องฝึกปฏิบัติตามแบบ หรือ ตาม โครงสร้าง ประโยคที่กำหนดให้พูดเป็นส่วนใหญ่ สำหรับผู้เรียนระดับสูง กิจกรรมฝึกทักษะการพูด จึงจะเน้นที่ ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) และจะเป็นการพูดแบบอิสระมากขึ้น เพราะจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของการพูด คือ การสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ด้วยการพูดอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้และความสามารถอย่างไร จึงจะสามารถจัดการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการพูดให้แก่ผู้เรียนได้อย่างสอดคล้องกับระดับและศักยภาพของผู้เรียน

1. เทคนิควิธีปฏิบัติ กิจกรรมการฝึกทักษะการพูด มี 3 รูปแบบ คือ

1.1 การฝึกพูดระดับกลไก (Mechanical Drills) เป็นการฝึกตามตัวแบบที่กำหนดให้ ในหลายลักษณะ เช่น

1. พูดเปลี่ยนคำศัพท์ในประโยค (Multiple Substitution Drill)
2. พูดตั้งคำถามจากสถานการณ์ในประโยคบอกเล่า (Transformation Drill)
3. พูดถามตอบตามรูปแบบของประโยคที่กำหนดให้ (Yes/No Question-Answer Drill)
4. พูดสร้างประโยคต่อเติมจากประโยคที่กำหนดให้ (Sentence Building)

5. พูดย่อคำศัพท์ ส่วนในประโยคที่ถูกลบไปทีละส่วน (Rub out and Remember)

6. พูดยเรียงประโยคจากบทสนทนา (Ordering Dialogues)

7. พูดยทายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในบทสนทนา (Predicting Dialogue)

8. พูดยต่อเติมส่วนที่หายไปจากประโยค (Completing Sentences)

9. พูดยให้เพื่อนเขียนตามคำบอก (Split Dictation)

1.2 การฝึกพูดอย่างมีความหมาย (Meaningful Drills) เป็นการฝึกตามตัวแบบที่เน้นความหมายมากขึ้น มีหลายลักษณะ เช่น

1. พูดยสร้างประโยคเปรียบเทียบโดยใช้รูปภาพ

2. พูดยสร้างประโยคจากภาพที่กำหนดให้

3. พูดยเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ ในห้องเรียน

1.3 การฝึกพูดเพื่อการสื่อสาร (Communicative Drills) เป็นการฝึกเพื่อมุ่งเน้นการสื่อสารเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างคำตอบตามจินตนาการ เช่น

1. พูดยประโยคตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง (Situation)

2. พูดยตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ (Imaginary Situation)

3. พูดยบรรยายภาพหรือสถานการณ์แล้วให้เพื่อนวาดภาพตามที่พูด

(Describe and Draw)

ในการสอนทักษะการพูด วิไลพร ธนสุวรรณ (2530, อ้างใน วัชรภรณ์ ตั้งวัฒนาพาณิชย์ 2544, หน้า 24) ได้ให้หลักการทั่วไปเกี่ยวกับการสอนพูดไว้

1. การพูดควรเริ่มจากการฝึกบทสนทนาสั้นๆ และประโยคแบบต่างๆ

2. ภายหลังจากการสอนบทสนทนา ผู้สอนควรโยงเรื่องในบทสนทนาให้สัมพันธ์กับสถานการณ์จริง เช่น บทสนทนาเกี่ยวกับอาชีพ ให้ถามนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพของผู้ปกครอง

3. กระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกพูดและใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อสร้างความรู้สึกที่ดีแก่ผู้เรียนโดยการให้กำลังใจไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกกลัวว่าพูดผิดหรืออายที่จะพูด

4. แก้อخطاءผิดพลาดในการออกเสียงหรือพูดผิดหลักไวยากรณ์เฉพาะในระหว่างการฝึกเมื่อถึงขั้นพูดโดยเสรีแล้ว ควรจะดูว่าสามารถสื่อสารได้เข้าใจเท่านั้น

5. เลือกใช้เอกสารหรือวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอน ให้มีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน

2.12 การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

อดิگانต์ ทองมาก (2552 อ้างใน สุธาสิณี ผดุงถิ่น 2554, หน้า 17) พูดถึงวิธีการวัดและทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการทดสอบทักษะการพูดระหว่างคน 2 คน โดยครูจะทำหน้าที่ป้อนคำถามและนักเรียนเป็นผู้ตอบคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็นของตนจากการสัมภาษณ์มักจะเริ่มด้วยการทักทายเพื่อให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายก่อนจะเป็นการเริ่มทดสอบและครูก็จะคอยบันทึกการประเมินผลศักยภาพทางการพูดของผู้เรียน
2. การอภิปราย (Discussion) การทดสอบแบบนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่มโดยใช้ความสามารถทางภาษาในการเล่า บรรยาย รวมถึงการแสดงความเห็นตามหัวข้อที่ครูกำหนด ถือว่านักเรียนได้ใช้ความสามารถทางการพูดเต็มที่โดยปราศจากการแทรกแซงของครู
3. การรายงาน (Oral Report) การทดสอบประเภทนี้ผู้เรียนมีโอกาสเตรียมตัวล่วงหน้าประมาณ 5-10 นาที โดยนักเรียนสามารถดูจากบันทึกได้แต่ไม่ใช้การอ่าน ในการพูดรายงานผู้เรียนอาจใช้สื่อในการนำเสนอข้อมูลและครูซักถามในเรื่องที่นักเรียนรายงาน
4. การใช้ภาพ (Using Picture) ภาพเหมาะสำหรับการทดสอบการพูดเนื่องจากสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงจินตนาการและใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตน แต่ครูต้องเลือกภาพให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนตลอดจนภาพจะต้องมีความชัดเจนและนักเรียนได้เห็นภาพในเวลาอันสมควรก่อนการพูดบรรยายภาพ ซึ่งการทดสอบโดยใช้ภาพมีหลายลักษณะ เช่น ภาพเพื่อการบรรยาย (Pictures for Description) ความแตกต่างระหว่างภาพ (Pictures for Comparison) การเรียงลำดับภาพ (Sequences of Pictures) การเล่าเรื่องจากภาพ (Picture Story) เป็นต้น
5. การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) เป็นการทดสอบแบบมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน 2 คน เพื่อเติมข้อมูลของตนเองที่ขาดหายไปจากการสื่อสารกับคู่ของตัวเอง นักเรียนสามารถเลือกคู่สนทนาได้ ส่งผลให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจในการสนทนาได้ตอบ

เกณฑ์ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ในการวัดและประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดที่ปรับมาจาก ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาพรรณ (2541, อ้างในสมศักดิ์ ภูวิภาดาพรรณ, 2544) ซึ่งประกอบด้วย 4 เกณฑ์ คือ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ความถูกต้องของการใช้ภาษา การสื่อความหมายเข้าใจ และการใช้น้ำเสียงลีลา โดยมีรายละเอียดคุณภาพของแต่ละเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา
 - 5 คะแนน คือ มีความคล่องแคล่วในการพูดไม่สะดุดชะงัก ฟังราบรื่น ได้ความชัดเจนดีมาก
 - 4 คะแนน คือ มีความคล่องแคล่วในการพูด ไม่สะดุดชะงักฟังราบรื่นโดยตลอด ได้ความชัดเจนดี
 - 3 คะแนน คือ มีความคล่องในการพูด สะดุดเล็กน้อย ฟังราบรื่น ชัดเจนพอใช้
 - 2 คะแนน คือ ขาดความคล่องในการพูด การพูดสะดุดขาดตอน ฟังไม่ราบรื่น ชัดเจนเล็กน้อยแต่ยังพอทำความเข้าใจได้บ้าง
 - 1 คะแนน คือ ขาดความคล่องในการพูด สะดุดขาดตอน ฟังไม่ราบรื่น ไม่มี
ความชัดเจน
2. ความถูกต้องของภาษา
 - 5 คะแนน คือ ออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจน ใช้ศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ได้
เหมาะสมถูกต้อง
 - 4 คะแนน คือ ออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจน ใช้คำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์
ผิดพลาดเพียงเล็กน้อย
 - 3 คะแนน คือ ออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจนพอเป็นที่เข้าใจ ใช้ศัพท์ สำนวน
ไวยากรณ์ ผิดพลาดบ้าง
 - 2 คะแนน คือ ออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจนเพียงเล็กน้อย ใช้ศัพท์ สำนวน
ไวยากรณ์ ไม่ถูกต้อง มีความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์ที่
ร้ายแรง
 - 1 คะแนน คือ ออกเสียงไม่ถูกต้องชัดเจน ใช้ศัพท์ สำนวนจำกัด มีความ
ผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์ แม้แต่ไวยากรณ์พื้นฐาน
3. การสื่อความหมายให้เข้าใจ
 - 5 คะแนน คือ พูดสื่อความหมาย และความต้องการของตนได้ชัดเจนดีมาก
 - 4 คะแนน คือ พูดสื่อความหมาย และความต้องการของตนได้ชัดเจนดี
 - 3 คะแนน คือ พูดสื่อความหมาย และความต้องการของตนได้ชัดเจนดีพอใช้
 - 2 คะแนน คือ พูดสื่อความหมาย และความต้องการของตนได้ชัดเจนพอใช้
 - 1 คะแนน คือ พูดสื่อความหมาย และความต้องการของตนได้ชัดเจนน้อยมาก

4. การใช้น้ำเสียงลีลา

5 คะแนน คือ การนำเสนอมีความต่อเนื่อง มีการใช้น้ำเสียงหนักเบา มีการสบสายตาสื่อผู้ฟังโดยตลอด และใช้สีหน้าท่าทางประกอบ เพื่อช่วยความเข้าใจ

4 คะแนน คือ การนำเสนอมีความต่อเนื่อง มีการใช้น้ำเสียงหนักเบา มีการสบสายตา และใช้สีหน้าท่าทางประกอบ เพื่อช่วยความเข้าใจ

3 คะแนน คือ การนำเสนอพอเข้าใจได้ ใช้น้ำเสียงแบบเดียวเรื่อยๆ มีการสบสายตาและใช้สีหน้าท่าทางประกอบเพื่อให้เรื่องน่าสนใจดีพอใช้

2 คะแนน คือ การนำเสนอพอเข้าใจได้ ใช้น้ำเสียงแบบเดียวเรื่อยๆ มีการสบสายตาและใช้สีหน้าท่าทางประกอบพอใช้

1 คะแนน คือ การนำเสนอขาดความต่อเนื่อง ใช้น้ำเสียงแบบอ่านมากกว่าเล่าเรื่อง ไม่มีการสบสายตาสื่อผู้ฟัง ใช้สีหน้าท่าทางประกอบเพื่อนำสนใจน้อยมาก

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

2.13 ความคิดสร้างสรรค์

Matlin (1992) ได้กล่าวถึงความคิดสร้างสรรค์ไว้อย่างกะทัดรัดว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นการแสวงหาวิธีการแก้ปัญหาแบบปลายเปิดโดยใช้วิธีการที่ผิดแผกออกไปจากวิธีการปกติ และก่อให้เกิดประโยชน์ด้วย

Bono (1982) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์หมายถึง ความสามารถในการคิดนอกกรอบ (Lateral Thinking) เพื่อสร้างแนวคิดใหม่ที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาได้หลายๆ แนวคิด และนำแนวคิดเหล่านี้ไปพัฒนาต่อเพื่อให้สามารถใช้แก้ปัญหาที่ต้องการได้

Lefrancois (1985) กล่าวไว้ว่า เราสามารถให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ในลักษณะที่เป็นไปได้ใน 3 ลักษณะ ดังนี้

ความคิดสร้างสรรค์ เป็นความคิดที่ประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 อย่าง คือ ความคล่องในการคิด (Fluency) ความยืดหยุ่น (Flexibility) และความคิดริเริ่ม (Original)

Ibuka (1985, p.109) ได้ให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ไว้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ในเบื้องต้นสำหรับเด็กหมายถึงการแสดงจินตนาการหรือความรู้สึกร้อยอย่างอิสระในเรื่องที่เด็กมีความสนใจอย่างจริงจัง และในระดับสูงหมายถึงการค้นพบ การคิดค้นสิ่งใหม่ ซึ่งจะต้อง

ประกอบด้วยสิ่งที่เป็นภาวะวิสัย (Objective) เช่น ทฤษฎีความคิด สิ่งประดิษฐ์ สิ่งเหล่านี้พัฒนามาจากความประทับใจและการรับรู้แบบอัตวิสัย (Subjective) ในวัยเด็กเล็ก เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผู้ใหญ่คิดว่า เป็นจินตนาการอันไร้สาระของเด็ก สิ่งนั้นแหละเป็นจุดเริ่มต้นของความคิดสร้างสรรค์

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ เป็นความคิดที่เกิดขึ้นต่อเนื่องจากจินตนาการโดยมีลักษณะที่แตกต่างไปจากความคิดของบุคคลอื่น ความคิดสร้างสรรค์อาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิม คือ ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร การศึกษาเหตุผล และการใช้ปัญญาในการจัดสร้างรูปแบบของความคิดรูปแบบใหม่ ซึ่งจะนี้เป็นพื้นฐานให้มีความคิดเชื่อมโยงจนเกิดความคิดประจักษ์ชัด และก่อให้เกิดการค้นพบสิ่งใหม่ๆ ทำให้เกิดเป็นผลงานทางศิลปะและวิทยาการสาขาต่างๆ รวมทั้งผลงานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันเป็นประโยชน์แก่สังคม ประเทศชาติและมนุษยชาติ

2.14 กระบวนการของการคิดสร้างสรรค์และการวัดความคิดสร้างสรรค์

กระบวนการคิดสร้างสรรค์เป็นวิธีการที่นักจิตวิทยาพยายามอธิบายว่า สมอหรือจิตใจ มีวิธีการทำงานเป็นขั้นตอนอย่างไร จึงสามารถก่อให้เกิดเป็นความคิดสร้างสรรค์ได้ ซึ่งนักจิตวิทยาได้เสนอกระบวนการคิดสร้างสรรค์ได้หลายกระบวนการ โดยแต่ละกระบวนการล้วนแต่มีเหตุผลด้วยกันทั้งสิ้น ในที่นี้ขอนามมาเป็นตัวอย่าง 2 กระบวนการคือ กระบวนการคิดสร้างสรรค์ของ Wallas (1926) และกระบวนการคิดสร้างสรรค์ของ Torrance and Myers (1965)

กระบวนการคิดสร้างสรรค์ของ Wallas

Wallas (1926) ได้อธิบายกระบวนการคิดสร้างสรรค์ว่าประกอบด้วย 4 ขั้นตอน เริ่มจาก การครุ่นคิด หรือการฟุ้งคิด การเกิดประกายแนวคิด และขั้นสุดท้าย คือ การพิสูจน์หรือการทดสอบ ซึ่งประกอบไปด้วยรายละเอียดต่างๆ ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมตัว (Preparation)

เป็นการรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหา การทำความเข้าใจกับปัญหา รวมทั้งการใช้ความพยายามเบื้องต้นที่จะแก้ไขปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่

ขั้นที่ 2 การครุ่นคิด หรือการฟุ้งคิด (Incubation)

เป็นระยะที่ข้อมูลต่างๆ ทั้งใหม่และเก่ามีการจัดระบบกันใหม่ ซึ่งสมอต้องครุ่นคิดในระดับลึก ในขั้นนี้ เมื่อถึงระยะหนึ่งบุคคลจะปล่อยวาง หรือหันไปทำกิจกรรมอย่างอื่น เสมือนกับว่าไม่ได้สนใจเรื่องนี้อีกต่อไปแล้ว

ขั้นที่ 3 การเกิดประกายแนวคิด (Illumination or Insight)

เป็นการตรวจสอบความคิดด้วยการพิจารณาใคร่ครวญ หรือทำการทดลองซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง เพื่อให้เกิดผลเป็นข้อสรุปหรือกฎเกณฑ์ที่ถูกต้อง

กระบวนการคิดสร้างสรรค์ทั้งสี่ขั้นของ Wallas ดังกล่าว เป็นสิ่งที่ยากสำหรับการพิสูจน์ตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ต้องอาศัยการสำรวจ พิจารณา ไคร่ครวญ (Introspection) โดยบันทึกรายละเอียดที่เกิดขึ้นทุกขั้นตอน แล้วนำมาบอกเล่าให้ผู้อื่นทราบ

ในปี ค.ศ. 1965 Torrance and Myers (อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี , 2537 หน้า 9-11) ได้เสนอกระบวนการคิดสร้างสรรค์ในลักษณะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และตั้งชื่อว่าการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ (Creative Problem Solving) โดยมีวิธีการเริ่มต้นจากการรู้สึกไวต่อปัญหาหรือสิ่งที่บกพร่องขาดหายไป แล้วจึงแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร เพื่อแก้ปัญหา มีการกำหนดสมมติฐานเอหาสาเหตุของปัญหา แล้วทำการทดสอบสมมติฐานที่ตั้งขึ้น จนกระทั่งได้เป็นคำตอบสุดท้ายเอาคำตอบไปประเมินสรุปเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการค้นคิดสิ่งใหม่ หรือแก้ปัญหาใหม่ โดยมีกระบวนการอยู่ 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 แสวงหาความจริง (Fact-Finding)

เริ่มต้นจากการที่บุคคลเกิดความรู้สึกเป็นทุกข์เดือดร้อน มีความกังวล หรือสับสน วุ่นวายในจิตใจ โดยปกติสิ่งที่ทำให้บุคคลมีความทุกข์เดือดร้อน อาจมาจากปัญหาหรือสิ่งเร้าภายนอก หรืออาจมาจากความรู้สึกนึกคิดทั้งระดับต้นและระดับลึกภายในตัวเรา และเรื่องบางเรื่องเป็นลักษณะร่วมกันระหว่างสิ่งเร้าภายนอกกับความรู้สึกหรือความคิดจากภายในผสมผสานกัน

ขั้นที่ 2 ทำความเข้าใจปัญหา (Problem-Finding)

เป็นการทำให้เกิดความกระจ่างชัดแก่ตัวเองว่าปัญหาที่แท้จริงคืออะไร วิธีการทำให้ปัญหาเกิดความชัดเจนคือการพยายามอธิบาย ยกตัวอย่าง ทำความเข้าใจ แปลความหมาย มองหาสิ่งที่เป็นปมของปัญหา ถ้าสามารถทำได้ดังนี้ ความคิดก็จะใส กระจ่างชัดเจน ถ้ามีลักษณะสับสน มีดมน คลุมเครือ และมีทิศทางไม่แน่นอน ทำให้ไม่สามารถทำความเข้าใจปัญหาได้ ความคิดขั้นต่อไปก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้น การทำจิตใจให้กระจ่างคือ การมีสติสัมปชัญญะที่สมบูรณ์ในการคิดพิจารณาเข้าใจปัญหา

ขั้นที่ 3 ตั้งสมมติฐาน (Idea-Finding)

เป็นขั้นที่ข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากข้างต้น มีการจัดระบบเข้าด้วยกันเป็นเรื่องๆ ทำให้มองเห็นว่า เรื่องใดมีความเป็นไปได้มากหรือน้อย เรื่องอะไรมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอยู่บ้าง เรื่องใดมาก่อนมาหลัง ในขั้นนี้เป็นขั้นของการจัด ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ประสบการณ์เข้าเป็นระบบใหม่ เพื่อกำหนดทิศทางการทำงานในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 4 ค้นพบคำตอบ (Solution-Finding)

เมื่อจัดระบบของความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และประสบการณ์ได้แล้ว ในขั้นนี้จะเป็นการไล่เรียงหาคำตอบไปที่ละขั้นตอนที่กำหนดสมมติฐานไว้ หากยังหาคำตอบไม่ได้ ก็ต้องย้อนกลับไปจัดระบบความสัมพันธ์ ในขั้นที่สาม พร้อมกับการตั้งสมมติฐานขึ้นมาใหม่ เป็นดังนี้ไปเรื่อย

ขั้นที่ 5 ยอมรับผลจากการค้นพบ (Acceptance-Finding)

เป็นการนำเอาคำตอบที่ได้จากการค้นพบในขั้นที่สี่มาใคร่ครวญพิจารณา เพื่อการนำเอาไปใช้ ขณะเดียวกันเมื่อแก้ปัญหาเรื่องใดได้สำเร็จแล้วก็จะเกิดมีพลังกระตุ้นให้มีความคิดที่จะแก้ปัญหาใหม่ที่ทำทายอยู่ต่อไป

เมื่อพิจารณาอย่างละเอียดแล้วจะเห็นว่า กระบวนการคิดสร้างสรรค์ของ Wallas กับ Torrance and Myers มีลักษณะสอดคล้องกันเกือบทุกขั้นตอน มีข้อแตกต่างอยู่บ้าง คือ ในขั้นการครุ่นคิด หรือการฟุ้งคิดของ Wallas บุคคลจะต้องปล่อยวางเพื่อจัดเรียงระบบความคิดใหม่ หรือเพื่อตั้งสติปัญญาจากระดับจิตใจของจิตใต้สำนึกออกมาช่วยแก้ปัญหาขณะที่ในขั้นทำความเข้าใจของ Torrance and Myers ให้ความสำคัญในการทำปัญหาให้กระจ่าง และผู้คิดจะต้องมีสติสัมปชัญญะที่สมบูรณ์ จึงจะทำให้เข้าใจปัญหาได้อย่างถูกต้อง ในขั้นสุดท้าย จากกระบวนการคิดสร้างสรรค์ของ Wallas ได้กล่าวถึง การเกิดความรู้สึกเอือมอัด เกิดปิติ จากผลสำเร็จก่อนที่จะมีการทบทวน ตรวจสอบความคิดที่เกิดขึ้น ขณะที่ Torrance and Myers ก็มีความคิดสอดคล้องกัน แต่เพิ่มเติมว่า ความสำเร็จที่เกิดขึ้นนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นให้มีความคิดแก้ปัญหาเรื่องอื่นๆ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ทำทาย

2.15 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความคิดสร้างสรรค์ก่อนจึงจะสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ ความคิดสร้างสรรค์นับเป็นความสามารถที่สำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ เป็นปัจจัยที่จำเป็นในการส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ ประเทศใดก็ตามที่สามารถแสวงหา พัฒนา และดึงเอาศักยภาพเชิงสร้างสรรค์ของประชากรในประเทศออกทำให้เกิดประโยชน์ได้มากกว่าก็ยังมีโอกาสพัฒนาและเจริญก้าวหน้าได้มากกว่านั้น (อารีย์ พันธมณี, 2540, อ้างใน กลุญณะ สุยะอ้าย, 2552)

ถวัลย์ มาศจรัส (2545) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ งานเขียนที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียนด้วยสำนวนภาษาที่มีลักษณะเฉพาะเป็นของตัวเอง หรือมีรูปแบบการเขียนที่มีความแปลกใหม่ มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสาธารณชน

ในขณะที่ ประภาศรี สีหอำไพ (2531) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่ผู้เขียนสร้างคำและความจากจินตนาการของตนเองโดยมิได้ลอกเลียนแบบอย่างของผู้อื่น มีอิสระที่จะเลือกรูปแบบการเขียน โดยไม่อยู่ในกรอบของลักษณะของคำประพันธ์นัก ผลงานเช่นนี้จึงมีความประณีต และมีคุณค่าทางความคิดริเริ่มอย่างเด่นชัด

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาบรรณ (2544) ได้กล่าวถึงการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ว่าเป็นการเขียนที่ต้องอาศัยความคิด การสังเกต การอธิบาย การบรรยายภาพ เรียบเรียงภาษาและความคิดที่เกิดจากจินตนาการและประสบการณ์ของผู้เขียน มิได้ลอกความคิดจากผู้อื่น รวมทั้งอาศัยมวล

ประสบการณ์และแรงจูงใจในการถ่ายทอดความคิดออกมาได้อย่างสร้างสรรค์อันเป็นส่วนในการเขียนเพื่อการสื่อสารเช่นกัน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ การเขียนที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ การอาศัยมวลประสบการณ์ ความรู้สึก และจินตนาการของตน เพื่อให้งานเขียนมีความแปลกใหม่ น่าสนใจ ผู้เขียนมีสำนวนลีลาเป็นของตนเอง มีอิสระที่จะเลือกรูปแบบการเขียนโดยไม่อยู่ในกรอบของลักษณะของคำประพันธ์

ลักษณะและองค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ประภาศรี สีหอำไพ (2531) กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของการเขียนสร้างสรรค์ที่สำคัญสรุปได้ ดังนี้

1. มีแนวเขียนเป็นจิตวิสัย (Subjective) กล่าวคือ ผู้เขียนมีข้อสังเกตประสบการณ์ ความนึก คิด ความเห็นหรือจินตนาการเป็นของตนเอง แล้วจึงเขียนงานประพันธ์นั้นขึ้น การเขียนแบบสร้างสรรค์นี้จึงมีความแตกต่างจากการเขียนที่เป็นวัตถุวิสัย (Objective) ซึ่งมีแบบแผนและเกณฑ์กำหนดบางประการอยู่

2. มีความแปลกใหม่และมีความสามารถในการแสดงออก โดยผู้เขียนสามารถทำให้ผู้อ่าน เห็นภาพตามที่ตนต้องการได้ด้วยถ้อยคำที่ใช้

3. การเขียนแบบสร้างสรรค์โดยทั่วไปไม่ได้เป็นความเรียงเชิงศิลป์ที่เรียกว่า กวีนิพนธ์ร้อยแก้วเสมอไป

2.16 การพัฒนาความสามารถในเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กลวิธีการคิด

จากภาพ

การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเปิด โอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ดังที่ Mall Makkie (อ้างใน กรรณิการ์ พวงเกษม, 2531) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสอนการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ให้แก่เด็กดังนี้

1. เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพส่วนบุคคลของเด็กให้แสดงความรู้สึกและแนวความคิด
2. เพื่อให้เด็กมีอิสระและมีแนวความเชื่อมั่นในตนเองในการแสดงออกทางภาษา เพื่อความเพลิดเพลินในยามว่าง

3. เพื่อให้เด็กได้แสดงความสามารถตามธรรมชาติที่มีอยู่ในเด็ก

4. เพื่อช่วยให้เด็กสนุกสนานและเกิดความซาบซึ้งในวรรณคดีโดยใช้ความพยายามด้วยตนเอง สรุปแล้ว การเขียนเชิงสร้างสรรค์มีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเขียนด้วยการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด จินตนาการและประสบการณ์ที่เคยได้รับของตน ออกมาอย่างสร้างสรรค์และมีอิสระสำนึกนั่นเอง

การส่งเสริมความคิด โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ เป็นแนวทางหนึ่งในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทั้งนี้เนื่องจากการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องอาศัยความคิด จินตนาการ ใช้สื่อที่จูงใจ หรือเทคนิคใหม่ๆที่เอื้อต่อการคิด จินตนาการของผู้เรียนเอง ดังที่ นิพนธ์ สุขปริดี (2528, อ้างอิงใน กฤษณะ สุยะอ้าย, 2552) ได้กล่าวไว้ว่า การ เรียนรู้สิ่งต่างๆ นั้น ผู้สอนต้องพยายามให้ผู้เรียนเกิดความสนใจด้วยการกระตุ้นหรือเร้าด้วยวิธีต่างๆ เช่น การใช้คำพูดหรือการเขียน โดยเฉพาะการให้ผู้เรียนได้มองเห็น ซึ่งผู้เรียนจะพัฒนาการมองเห็นได้ในขณะเดียวกันก็ผสมผสานความรู้อื่นๆ เช่น คำพูดและประสบการณ์การเรียนรู้เข้าด้วยกันแล้วจัดลำดับสิ่งที่มองเห็นนั้นสร้างเป็นกรอบความคิดและการทำงานขึ้นเป็นการเรียนรู้ ซึ่งเทคนิคการส่งเสริมความคิดโดยใช้ภาพเป็นสื่อ เป็นเทคนิคที่ตอบสนองการเรียนรู้ ความคิด และจินตนาการในการเขียนเชิงสร้างสรรค์นี้ได้

แนวทางในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์

บันลือ พุกษะวัน (2535) ได้กล่าวว่า การเขียนอย่างสร้างสรรค์ เป็นผลงานการเขียนอย่างอิสระโดยใช้ความคิดของเด็กเอง ซึ่งอาศัยพื้นฐานประสบการณ์จากการเรียนรู้หลายลักษณะ เช่น จาก การอ่าน การท่องเที่ยว การฟังเรื่องราวอื่นๆ ซึ่งแสดงออกให้เห็นว่าผู้เขียนได้ริเริ่มเรื่อง ตกแต่งเรื่อง สร้างปมปัญหาของตัวเอง โดยใช้จินตนาการที่ตนได้ประสบพบเจอ

รุ่งระวี ปัญญาแก้ว (2550) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ว่า ครูควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆดังต่อไปนี้

1. กำหนดกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ให้มี จุดมุ่งหมายชัดเจน โดยจะต้องคำนึงถึงหลักสูตรในระดับชั้นต่างๆ ว่ามีจุดมุ่งหมายทำอะไร กิจกรรมต่างๆนั้นตอบสนองวัตถุประสงค์ใด ในหลักสูตร

2. การจัดกิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ ควรมีความสัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์ต่างๆ

3. จัดลำดับความยากง่ายของกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน

4. ใช้สื่อที่จูงใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ และรักในการเขียน

5. ให้ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการในการแสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ

การเขียนอย่างสร้างสรรค์ย่อมแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางความคิด สุขภาพจิตที่ดี และสมบูรณ์ของผู้เขียน มีอารมณ์ในการเขียน แม้ผลงานการเขียนจะหายหรือละเอียดแต่รูปแบบและวิธีการเขียนนั้นๆ มิได้ลอกเลียนจากเรื่องหรือเอกสารใดๆ นับเป็นการเสริมสร้างพลังความคิดให้เยาวชนคิดเป็นอย่างดี และการแสดงออกในการเขียนหรืองานทางศิลปะดังกล่าวยังเป็นการผ่อนคลายความเครียดและชดเชยอารมณ์ได้ดีอีกด้วย

ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้น ผู้เขียนจำเป็นที่จะต้องใช้ความคิด มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คือ มีจินตนาการ มีความคิดหลายทิศทาง หลายแง่มุม คิดเชื่อมโยง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับสมองของผู้เขียนนั่นเอง ในการจัดการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.17 การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

การประเมินผลความสามารถทางการเขียน (Testing) หมายถึง การใช้งานเขียนเป็นเครื่องมือทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เขียนซึ่งจำเป็นต้องมีเกณฑ์คุณภาพในการประเมินผลและการตรวจให้คะแนนงานเขียน ซึ่งจากการศึกษาหาแนวทางและวิธีตรวจงานเขียนที่มีประสิทธิภาพที่ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาได้เสนอการตรวจให้คะแนนการเขียนดังนี้

Perkins and Konneker (1982, p. 51) กล่าวว่า การเขียนเรียงความเป็นวิธีที่ดีที่สุดในวิธีหนึ่งในการวัดความสามารถทางการเขียนเพราะเป็นการวัดความรู้ความสามารถของผู้เขียนได้หลายด้าน เช่น การถ่ายทอดความนึกคิด การใช้ถ้อยคำ การเรียบเรียงคำ ประโยค การลำดับความคิด และการใช้แบบแผนที่ถูกต้องทั้งวิธีการเขียนและวิธีการใช้ภาษาถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ ดังนั้นการสร้างแบบทดสอบจะวัดความสามารถในการเขียนของนักเรียนได้ในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้

1. ความสอดคล้องหมายถึง ความสอดคล้องของเนื้อหาที่เขียนมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เข้าเป็นหน่วยเดียวกัน
2. ความสละสลวย หมายถึง การเรียบเรียงเนื้อหาอย่างสมเหตุสมผลน่าอ่านและน่าติดตาม
3. คำศัพท์ หมายถึง การเลือกใช้คำ สำนวน ที่หลากหลายเหมาะกับเหตุการณ์
4. ไวยากรณ์ หมายถึง การใช้คำเหมาะกับโครงสร้างทางภาษา การเรียบเรียงถ้อยคำและประโยคได้ถูกต้อง

5. กลไกลทางภาษา หมายถึง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเลือกใช้แบบแผนทางภาษาได้มีผู้เสนอแนวทางในการตรวจและการประเมินการเขียนแบบเรียงความอีกวิธีเพื่อให้ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้ให้สอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์และแบบทดสอบมาให้พิจารณา

เพียว์ ทักมิด (2523, อ้างในรุ่งระวี ปัญญาแก้ว, 2548) ได้ให้เกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้

1. การแสดงออก หมายถึง การเสนอความคิดเห็นใหม่ๆหรือความคิดสร้างสรรค์ซึ่งเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกลึกซึ้งอย่างอิสระ
2. การเชื่อมโยงความคิด หมายถึง การจัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกันได้อย่างใจความและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

3. การเสนอเรื่อง หมายถึง การจัดลำดับขั้นตอน สรุปรูป เสนอเรื่องอย่างน่าสนใจทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องเป็นอย่างดี

4. การใช้ภาษา หมายถึง การใช้คำ สำนวน โวหาร การผูกประโยคที่กะทัดรัด

สละสลวย

5. เนื้อหาสาระ หมายถึง ความรู้ ข้อเท็จจริงต่างๆ

ในการเขียนเครื่องมือในการให้คะแนน (Rubrics) จะเป็นแบบการประเมินภาพรวมหรือ ประเมินแยกเป็นด้าน ๆ ขึ้นอยู่กับความถนัดของครู โดยให้ยึดตามแนวทางคุณลักษณะที่ดีของเครื่องมือในการให้คะแนน ดังที่กล่าวมาแล้ว เทคนิคการเขียนเครื่องมือในการให้คะแนน อาจจะเริ่มจากด้านดีที่สุด กับ ด้านที่แย่ที่สุด ให้ตรงข้ามกันก่อน เพื่อง่ายต่อการเขียนในระดับอื่น ๆ หรือ อาจจะเขียนด้านดีที่สุดก่อน (เขียนเหมือนกับแบบประเมินภาพรวม)แล้วระบุด้านลบ หรือ ด้านไม่ดี ในระดับคะแนนที่ต่ำลงมา หรือ อาจจะเขียนด้านแย่ที่สุดก่อน เป็นด้านลบทั้งหมด ซึ่งเป็นคะแนนต่ำสุดแล้วในระดับคะแนนที่สูงขึ้น ให้เพิ่มด้านบวกหรือด้านดี ไปเรื่อย ๆ

เกณฑ์ประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

ในการวัดและประเมินความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดที่ปรับมาจาก พเยาว์ ทักษิณ (2523, อ้างในรุ่งระวี ปัญญาแก้ว, 2548) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3 เกณฑ์ คือ การนำเสนอความคิดที่แปลกใหม่ การเชื่อมโยงความคิด และการใช้ภาษามีคะแนนรวม 15 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน แต่ละด้านไว้ ดังนี้

1. การนำเสนอความคิด

5 คะแนน คือ เสนอความคิดเห็นใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ ชัดเจนดีมาก

4 คะแนน คือ เสนอความคิดเห็นใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ ชัดเจนดี

3 คะแนน คือ เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเองแสดงความรู้สึกนึกคิด ชัดเจนดีพอใช้

2 คะแนน คือ เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเองได้บ้าง แสดงความรู้สึกนึกคิด ชัดเจนเล็กน้อย

1 คะแนน คือ เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ได้เพียงเล็กน้อยไม่มีความชัดเจน

2. การเชื่อมโยงความคิด

- 5 คะแนน คือ จัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกันมีใจความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีการจัดเรียงลำดับขั้นตอน สรุปลงเสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ เข้าใจง่าย
- 4 คะแนน คือ จัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกันมีใจความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีการจัดเรียงลำดับขั้นตอน สรุปลงเสนอเรื่องที่เข้าใจง่าย
- 3 คะแนน คือ จัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกันพอใช้มีใจความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีการจัดเรียงลำดับขั้นตอน สรุปลงเสนอเรื่องที่พอเข้าใจได้บ้าง
- 2 คะแนน คือ จัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยงอยู่เล็กน้อย มีใจความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีการจัดเรียงลำดับขั้นตอน สรุปลงเสนอเรื่องที่พอเข้าใจได้เล็กน้อย
- 1 คะแนน คือ ไม่มีจัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกันไม่มีการจัดเรียงลำดับขั้นตอน สรุปลงเสนอเรื่องไม่น่าสนใจ ไม่สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้เท่าที่ควร

3. การใช้ภาษา

- 5 คะแนน คือ ใช้คำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ได้เหมาะสมถูกต้อง ใช้ประโยคที่กะทัดรัด สละสลวยชัดเจนดีมาก
- 4 คะแนน คือ ใช้คำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ผิดพลาดเพียงเล็กน้อย ใช้ประโยคที่กะทัดรัด สละสลวยชัดเจนดี
- 3 คะแนน คือ ใช้คำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ผิดพลาดบ้าง ใช้ประโยคที่กะทัดรัดชัดเจนพอใช้
- 2 คะแนน คือ ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ผิดพลาดบ้าง ใช้ประโยคชัดเจนเล็กน้อย
- 1 คะแนน คือ ใช้คำศัพท์จำนวนจำกัดมีความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์ ใช้ประโยคไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 3.1 รูปแบบการวิจัย
- 3.2 กลุ่มเป้าหมาย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลเพื่อพัฒนาบทเรียน
- 3.5 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การปรับเครื่องมือ
- 3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เรื่อง การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โดยพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพในรายวิชาการนำเสนอภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพที่เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของนักเรียน รวมทั้งศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังจากเรียนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพในแต่ละบทเรียน

3.2 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนเจ้าหม่ววิทยา อำเภอเจ้าหม่ว จังหวัดลำปาง ที่กำลังศึกษารายวิชาการนำเสนอภาษาอังกฤษ (๐32202) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. เครื่องมือที่ใช้สำหรับการสร้างและพัฒนามาตรฐานบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการคิดจากภาพ

1.1 แบบสำรวจความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ในด้านกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหา และสื่อการสอน โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 คือ ข้อมูลด้านทักษะและความรู้ทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน ส่วนที่ 2 คือ ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนที่ 3 คือ ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาที่ต้องการเรียน ส่วนที่ 4 คือ ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจในการใช้รูปภาพในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบบสำรวจนี้ได้เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุงและให้กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ซึ่งเรียนรายวิชาการนำเสนอภาษาอังกฤษ (อ32202) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน ตอบแบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านทักษะและความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานของผู้เรียน

แบบสอบถามความสามารถในการใช้ทักษะและความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานของผู้เรียน เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งระดับ/ความรู้พื้นฐานของผู้เรียนออกเป็น 4 ระดับ

ระดับ	ระดับคะแนน	ระดับทักษะ/ความรู้ของผู้เรียน
4	3.50 - 4.00	ดี
3	2.50 - 3.49	ปานกลาง
2	1.50 - 2.49	พอใช้
1	1.00 - 1.49	ปรับปรุง

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความสามารถ จากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะและความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ทักษะ/ความรู้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
ฟัง	3.20	0.36	ปานกลาง
พูด	3.15	0.44	ปานกลาง
อ่าน	3.20	0.36	ปานกลาง
เขียน	2.40	0.38	พอใช้
คำศัพท์	3.18	0.40	ปานกลาง
ไวยากรณ์	2.12	0.45	พอใช้

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า ในด้านทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นผู้เรียนมีทักษะการฟัง การพูด การอ่านและความรู้คำศัพท์ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20, 3.15, 3.20, 3.18 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36, 0.44, 0.36, 0.40 ตามลำดับ ส่วนทักษะการเขียนและความรู้เรื่องไวยากรณ์นั้นมีความรู้อยู่ในระดับพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40 และ 2.12 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 และ 0.45 ตามลำดับ

ผลจากการสำรวจความสามารถในการใช้ทักษะและความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานของผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการสร้างบทเรียนคือในด้านการพูดให้นักเรียนพูดแสดงความคิดเห็นหลากหลายจากการใช้คำถามกระตุ้นและเพิ่มกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคือเปิดโอกาสได้แสดงออก อภิปราย ทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อฝึกการพูดสื่อสาร ในส่วนของความรู้ภาษาอังกฤษด้านการเขียนและไวยากรณ์อยู่ในระดับพอใช้ ผู้วิจัยจึงพิจารณาเลือกโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับระดับความสามารถและให้นักเรียนได้เพิ่มพูนคำศัพท์มากขึ้น

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้

แบบสอบถามความต้องการและความสนใจเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งระดับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนออกเป็น 4 ระดับ

ระดับ	ระดับคะแนน	ระดับความต้องการและความสนใจ
4	3.50 - 4.00	มากที่สุด
3	2.50 - 3.49	มาก
2	1.50 - 2.49	ปานกลาง
1	1.00 - 1.49	น้อย

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการตอบแบบสอบถามหัวข้อเกี่ยวกับความต้องการและความสนใจในกิจกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความต้องการ
1. การเรียนภาษาอังกฤษ มีประโยชน์ต่อการเรียน ในอนาคต	3.77	0.29	มากที่สุด
2. ภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ ในปัจจุบันและอนาคต	3.72	0.31	มากที่สุด
3. การพูดและการเขียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ ต่อการดำเนินชีวิต	3.67	0.30	มากที่สุด
4. ผู้สอนควรแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนทุกครั้ง	3.48	0.38	มาก
5. ชอบให้ผู้สอนเรียกตอบคำถามหรือรายงานหน้า ชั้นเรียน	2.43	0.39	ปานกลาง
6. ชอบให้ผู้สอนหรืออธิบายเป็นภาษาอังกฤษ	3.48	0.33	มาก
7. ชอบให้ผู้สอนหรืออธิบายเป็นภาษาอังกฤษ สลับกับภาษาไทย	3.60	0.36	มากที่สุด
8. ชอบเรียนพูดและสนทนา	3.58	0.32	มากที่สุด
9. ชอบให้ผู้สอนอธิบายคำศัพท์และไวยากรณ์ ก่อนเรียน	2.48	0.35	ปานกลาง
10. ชอบค้นหาคำศัพท์จากพจนานุกรมด้วยตนเอง	3.33	0.33	มาก
11. ชอบคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ	3.60	0.40	มากที่สุด
12. ชอบทำงานเป็นกลุ่ม	2.48	0.43	ปานกลาง
13. ชอบทำงานเดี่ยว	2.55	0.40	มาก
14. ชอบทำงานเป็นคู่	3.45	0.30	มาก
15. ชอบทำกิจกรรมในชั้นเรียน	3.53	0.35	มากที่สุด
16. ชอบเรียนไวยากรณ์และทำแบบฝึกหัด	3.42	0.40	มาก
17. ชอบอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเป็น กลุ่มเล็กๆ 2-5	3.53	0.37	มากที่สุด

ตาราง 2 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความต้องการ
18. ชอบนำเสนองานหน้าชั้นเรียน	3.47	0.39	มาก
19. ชอบให้ผู้สอนใช้สื่อประกอบการสอน	3.48	0.38	มาก
20. ชอบแสดงออกในชั้นเรียน	3.27	0.47	มาก

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจและต้องการในระดับมากที่สุดคือ ให้ครูสอนหรืออธิบายเป็นภาษาอังกฤษสลับกับไทย ชอบเรียนพูดและสนทนา คิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ทำกิจกรรมในชั้นเรียนและอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่มเล็กๆ 2-5 คน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60, 3.58, 3.60, 3.53, 3.53 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36, 0.32, 0.40, 0.35, 0.37 ตามลำดับ สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจและต้องการในระดับมากที่สุดรองลงมาคือ ชอบให้ผู้สอนแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาอังกฤษให้ผู้เรียน ผู้สอนอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ ชอบค้นหาคำศัพท์จากพจนานุกรมด้วยตนเอง ทำงานเดี่ยวหรือทำงานเป็นคู่ ทำแบบฝึกหัด นำเสนอหน้าชั้นเรียน ให้ผู้สอนใช้สื่อประกอบการสอนและนักเรียนได้แสดงออกชั้นเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48, 3.48, 3.33, 2.55, 3.45, 3.42, 3.47, 3.48, 3.27 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38, 0.33, 0.33, 0.40, 0.30, 0.40, 0.39, 0.38, 0.47 ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าว สามารถนำมาปรับใช้ในการสร้างบทเรียนคือ ในส่วนของจุดประสงค์การเรียนรู้ จะกำหนดให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมคู่และเป็นกลุ่มเล็กๆ 2-5 คน และเน้นให้นักเรียนฝึกอภิปรายโดยใช้คำถามกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ให้มากที่สุด ทั้งนี้รูปแบบกิจกรรมครูผู้สอนมีบทบาทในการอธิบายกิจกรรมเป็นภาษาอังกฤษและเป็นผู้อำนวยความสะดวกในกิจกรรมและช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดให้กับผู้เรียนในส่วนของการใช้คำและรูปประโยค ผู้สอนพยายามใช้สื่อให้มากที่สุดและเน้นการให้นักเรียนได้แสดงออกและเรียนรู้ด้วยตัวเองให้มากที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาที่ต้องการเรียน

เนื้อหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่นำมาใช้จัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้
กลวิธีการคิดจากภาพที่ผู้เรียนสนใจจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด จำนวน 6 ตัวเลือก

ตาราง 3 ค่าความถี่ ค่าร้อยละและลำดับของความถี่และความสนใจของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อเนื้อหาการสอนรายวิชาการนำเสนอภาษาอังกฤษ (N=30)

เนื้อหา	ความถี่	ระดับความต้องการและ ความสนใจ (ร้อยละ)	ลำดับที่
1. การแสดงความรู้สึก	26	86.67	1
2. การพักท่าย ชีวิตประจำวัน	25	83.33	2
3. การสอบถามเส้นทางและเวลา	21	70.06	3
4. การอธิบายรายละเอียด	19	63.33	4
5. การสอบถามข้อมูล	18	60.00	5
6. การเดินทาง	17	56.67	6

จากตาราง 3 พบว่า เนื้อหาที่ผู้เรียนมีความต้องการและความสนใจเรียนภาษาอังกฤษ
เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ได้แก่ การแสดงความรู้สึก ลำดับที่ 2 ได้แก่ กิจกรรมการ
พักท่ายและสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ลำดับที่ 3 เรื่องการสอบถามเส้นทางและเวลา ลำดับที่ 4
ได้แก่ การอธิบายรายละเอียด ลำดับที่ 5 ได้แก่ การสอบถามข้อมูล และลำดับสุดท้ายได้แก่ เรื่องการ
เดินทาง โดยมีค่าความถี่เท่ากับ 26, 25, 21, 19, 18, 17 ตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.67, 83.33,
70.06, 63.33, 60.00, 56.67 ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้นำเนื้อหาที่ผู้เรียนมีความต้องการและความสนใจใน 6
อันดับแรกมาใช้ในการสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ โดยบทเรียนที่ 1 และ
2 เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว ได้แก่กิจกรรมในแต่ละวัน วิถีชีวิตและเรื่องส่วนตัว และสิ่งที่ชื่นชอบ
บทเรียนที่ 3 เป็นเรื่องเกี่ยวกับการอธิบายให้รายละเอียดและเล่าสถานการณ์ โดยใช้เนื้อหา
เกี่ยวกับเหตุการณ์บ้านผีสิง บทเรียนที่ 4 เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องส่วนบุคคลและการแสดงความรู้สึก
บทเรียนที่ 5 เกี่ยวกับวิถีชีวิตการเล่าถึงเรื่องเส้นทาง บทเรียนที่ 6 นำเนื้อหาเกี่ยวกับสถานที่มา
เชื่อมโยงกับการเล่าเรื่องเปรียบเทียบและการให้เหตุผล บทเรียนที่ 7 และ 8 เป็นการเล่าเรื่อง
ประสบการณ์ในช่วงเวลาต่างๆ บทเรียนที่ 9 เป็นการแสดงความคิดเห็นต่อสถานการณ์ที่สำคัญ การ
ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์สิ่งแวดล้อม global warming และในบทเรียนสุดท้าย เป็นการเล่า
เรื่องที่ตนสนใจและเชื่อมโยงสถานการณ์ต่างๆอย่างสร้างสรรค์

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจในการใช้รูปภาพในกิจกรรมการเรียน

สื่อการสอนรูปภาพที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพที่ผู้เรียนสนใจจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด จำนวน 4 ตัวเลือก

ตาราง 4 ค่าความถี่ ค่าร้อยละและลำดับของความถี่และความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการใช้รูปภาพในกิจกรรมการเรียนรายวิชาการนำเสนอภาษาอังกฤษ (N=30)

สื่อการสอน	ความถี่	ระดับความต้องการและความสนใจ (ร้อยละ)	ลำดับที่
1. ผลงานศิลปะ	25	83.33	1
2. การ์ตูน	22	73.33	2
3. ภาพถ่าย	20	66.67	3
4. ภาพจริง	19	63.33	4

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนมีความต้องการและความสนใจสื่อการสอน เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 คือ ภาพผลงานศิลปะ ลำดับที่ 2 คือ ภาพการ์ตูน ลำดับที่ 3 คือ ภาพถ่ายบุคคลหรือสถานที่ และลำดับสุดท้าย คือ ภาพจริง โดยมีค่าความถี่เท่ากับ 25, 22, 20, 19 ตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 83.33, 73.33, 66.67, 63.33 ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ใช้สื่อรูปภาพที่เป็นภาพผลงานศิลปะในแต่ละบทให้มากที่สุด เพื่อให้ตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน นอกจากนี้ยังเลือกใช้ภาพที่เป็นเรื่องราวและการ์ตูนเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน และให้กิจกรรมเป็นไปด้วยความสนุกสนานและกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์มากที่สุด

1.2 หลักสูตรแม่แบบ (Proto-syllabus) เป็นการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ระยะเวลาและขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพโดยศึกษาคำอธิบายรายวิชา สาระมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมุ่งหวังพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ และสามารถถ่ายทอดความคิดได้อย่างสร้างสรรค์ สาระสำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศซึ่งนำมาเป็นแนวทางในการจัดหลักสูตรแม่แบบในครั้งนี้ คือ การใช้ภาษาต่างประเทศในการ ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลและความคิดรวบยอด และความเห็นในเรื่องต่างๆ ได้ หลักการจัดกิจกรรมได้ปรับให้สอดคล้องกับระดับความสามารถผู้เรียนและสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ซึ่งได้จากการประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ ทำการวิเคราะห์ ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาการสอน ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้รูปภาพในการสอน มาปรับใช้ให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานดังกล่าว แล้วจึงสร้างหลักสูตรแม่แบบ ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 หลักสูตรแม่แบบ (Proto-Syllabus): ของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ

Plan	Topic	Objectives	Contents	Visualization materials
1	How is Your Life?	<p>Terminal objective:</p> <p>Tell and write about personal information and interesting things</p>	<p>Language functions:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Giving information about personal life and interesting - Writing about interesting things or events <p>Skill focused:</p> <ul style="list-style-type: none"> - speaking and writing <p>Grammar:</p> <p>present simple</p> <p>VTS' Tasks:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Share and discuss under given situational pictures - Write a short paragraph related to pictures 	<ul style="list-style-type: none"> - Pictures - Postcard - semantic map
2	I Do Love It!	<p>Terminal objective:</p> <p>Tell and write about interesting things, people or activities and give the reasons</p>	<p>Language functions:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Speaking and writing about interesting things, people or activities - giving reasons <p>Skill focused:</p> <ul style="list-style-type: none"> - speaking and writing <p>Grammar: present simple, like and dislike</p> <p>VTS' Tasks:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Share opinions toward the given pictures - Write a short paragraph to tell the story 	<ul style="list-style-type: none"> - Picture of interesting things - interview form
3	Fantasy or True?	<p>Terminal objective:</p> <p>tell and write the story and express feelings toward the situational pictures.</p>	<p>Language functions:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Telling story by speaking and writing - Share idea and express feeling toward situational pictures - giving reasons <p>Skill focused:</p> <ul style="list-style-type: none"> - speaking and writing <p>Grammar:</p> <p>Present Simple</p> <p>VTS' Tasks:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Share the opinions to the given picture - Tell and write the story 	<ul style="list-style-type: none"> - Flashback photo - Movie posters

ตาราง 5 (ต่อ)

Plan	Topic	Objectives	Contents	Visualization materials
4	The Haunted House	tell and write the story based on experiences or interesting events.	<ul style="list-style-type: none"> - Telling story by speaking and writing - Share idea toward situational pictures <p>Skill focused:</p> <ul style="list-style-type: none"> - speaking and writing <p>Grammar:</p> <p>Past simple, sequencing words *first, next, last, after that, finally, etc.</p> <p>VTS' Tasks:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Discuss about situation might happen in the picture - Tell and write the story based on the picture 	<ul style="list-style-type: none"> a story - haunted house picture
5	The Travelling Lovers	<p>Terminal objective:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Write and talk about people, places and activities based on the picture 	<p>Language functions:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Giving information by speaking and writing - provide justifications and examples <p>Skill focused:</p> <ul style="list-style-type: none"> - speaking and writing <p>Grammar:</p> <p>Past simple, adjective, Question form, prepositions</p> <p>VTS' Tasks:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Write the concept mapping to tell the whole story - Present the information about place 	<ul style="list-style-type: none"> - postcards - a letter - mapping
6	Country or Town	<p>Terminal objective:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Write and present the information of places based on the picture and background knowledge and share the opinions toward them. 	<p>Language functions:</p> <p>Showing reasons and comparing the different of places, people or events by speaking and writing Giving information by writing and speaking</p> <p>Skill focused:</p> <ul style="list-style-type: none"> - speaking and writing <p>Grammar:</p> <p>Present simple, comparative</p> <p>VTS' Tasks:</p> <ul style="list-style-type: none"> - brainstorm the ideas about the situational pictures - write and talk to give the information and show opinions 	<ul style="list-style-type: none"> - the picture of various places of the country and the town

ตาราง 5 (ต่อ)

Plan	Topic	Objectives	Contents	Visualization materials
7	Moments in Time	<p>Terminal objective: Write and present the information in the past about people and various issue of interest and give the comparisons</p>	<p>Language functions: - talking about people and events in the past - writing a short story</p> <p>Skill focused: - speaking and writing</p> <p>Grammar: Past simple, Comparison; similarity and difference</p> <p>VTS' Tasks: - talk and discuss about people and events in the past - write the compare and contrast paragraph related to pictures</p>	Pictures of people, places, advertisement, activities in the past and at present.
8	What's Going On?	<p>Terminal objective: Present and create the story related to the events, people, and places from the sequence pictures.</p>	<p>Language functions: - talking about people and events - writing a short story from sequence pictures</p> <p>Skill focused: - speaking and writing</p> <p>Grammar: present continuous , -ing, will, sequence words</p> <p>VTS' Tasks: - present the story about people and events - create the story related to sequence pictures</p>	<p>- Picture in sequences</p> <p>- Tim's story</p>
9	How Green Are You?	<p>Terminal objective: Tell and write to share their thoughts and feeling toward the given topics and pictures.</p>	<p>Language functions: - sharing ideas toward situational pictures and interesting topic - writing a cause and effect about things, people and events from the pictures</p> <p>Skill focused: - speaking and writing</p> <p>Grammar: cause and effect paragraph, present simple</p> <p>VTS' Tasks: - share thoughts and feeling related to the pictures - create cause and effect mapping and write a paragraph</p>	<p>- pictures set of environment</p> <p>- cause and effect paragraph</p> <p>- mapping</p>

ตาราง 5 (ต่อ)

Plan	Topic	Objectives	Contents	Visualization materials
10	A Picture Can Say	Terminal objective: Tell and write to express the ideas to the given picture and give supported details.	Language functions: - Expressing ideas to the given picture and give supported details Skill focused: - speaking and writing Grammar: Present continuous, present simple VTS' Tasks: - picture description	- situational pictures

1.3 บทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ ประกอบด้วยหลักสูตรแม่แบบ (Proto-Syllabus) และแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลา 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตั้งคำถาม (Questioning) คือการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเห็นถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้นในขั้นแรกจากคำถามต่างๆ ซึ่งเรียบเรียงคำถามมาเพื่อที่จะช่วยทำให้เกิดการสนองตอบจำนวนมากที่เกิดจากการใช้ความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่มองเห็นในภาพต่างๆ ขั้นตอบสนองต่อความคิดเห็นของนักเรียน (Responding to students' ideas) คือการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพดูวงโครงสร้างมาเพื่อให้แน่ใจได้ว่าผู้ร่วมสนทนาได้รับความคิดเห็นป้อนกลับ (Feedback) ทันที ผู้สอนแสดงการรับรู้อำตอบของนักเรียนทุกคนในลักษณะต่างๆ ซึ่งทำให้นักเรียนรู้สึกว่าได้รับการสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วม และขั้นจบบทเรียน (Ending Lesson) เป็นขั้นตอนที่ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นว่าได้พิจารณาและมองเห็นอะไรจากภาพในมุมมองต่างๆ ครูกล่าวชมนักเรียนว่าพวกเขาสามารถที่จะค้นคว้าจากภาพแต่ละภาพได้ดีเพียงใด หรือกล่าวว่าพวกเขารับฟังซึ่งกันและกันอย่างตั้งใจออกตั้งใจอย่างไร และเมื่อจะเริ่มการสอนในแต่ละบทเรียนจะมีขั้นนำเข้าสู่บทเรียน โดยรูปภาพก่อนทุกครั้ง สำหรับรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้บทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ มีดังนี้

บทเรียนที่ 1 เรื่อง “How is your life?” ใช้เวลาในการสอนจำนวน 2 คาบ (2 ชั่วโมง) เป็นบทเรียนรูปภาพที่สื่อถึงกิจกรรมที่สามารถพบเจอในชีวิตประจำวันและแต่ละภาพสามารถมีมุมมองที่หลากหลาย นักเรียนสามารถพิจารณารูปภาพและบรรยายออกมาได้แตกต่างกัน โดยไม่มีถูกหรือผิด

ครูเริ่มบทเรียน โดยการนำรูปภาพที่หลากหลายเกี่ยวกับบุคคล การทำอาชีพต่างๆ เสื้อผ้า เทศกาลและสัตว์ เพื่อทำให้นักเรียนพุ่งความสนใจมองภาพต่างๆ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดและ

มองให้ลึกซึ่งนักเรียนจะได้คิดจากการมองภาพและสื่อออกมาเป็นคำพูดและภาษาเขียน ครูให้นักเรียนมองภาพสองภาพซึ่งเป็นภาพวาดเกี่ยวกับกิจกรรมกลางแจ้ง ครูกระตุ้นให้นักเรียนมีอิสระในการคิดว่าภาพหนึ่งสามารถบรรยายได้หลายร้อยคำ “a single picture says a hundred words” ครูปล่อยให้ให้นักเรียนเลือกภาพที่ตนสนใจและให้มองพิจารณาอยู่ครู่หนึ่ง ในกิจกรรม Idea Time จากนั้นปล่อยให้ให้นักเรียนคิดอิสระ ในระหว่างที่นักเรียนพิจารณาภาพและคิดไปเรื่อยๆ ครูแนะนำการสรุปความคิดอย่างเป็นระบบเป็น semantic map แล้วจึงให้นักเรียนคิดจากภาพต่อไป

ขั้นที่ 1 ขั้นตั้งคำถาม (Questioning) ครูปล่อยให้ให้นักเรียนพิจารณาภาพไปพักหนึ่งโดยที่ยังไม่อธิบายใดๆเพิ่มเติม ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดด้วยคำถาม เช่น What is happening in the picture? ในภาพมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง Which thing in the picture makes you think like that? อะไรในภาพที่ทำให้คิดเช่นนั้น หรือ What else can you see from the picture? นักเรียนเห็นอะไรในภาพอีกบ้าง เป็นต้น หลังจากตั้งคำถามครูปล่อยให้ให้นักเรียนคิดต่อ โดยครูคอยสังเกตอยู่ในห้องเงียบๆ แต่หากมีนักเรียนบางส่วนไม่เข้าใจครูก็จะช่วยถามคำถามเพื่อกระตุ้นบ้างเป็นระยะ นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนข้างๆ ได้

ขั้นที่ 2 ขั้นตอบสนองต่อความเห็นของนักเรียน (Responding to students' ideas) หลังจากที่นักเรียนรวบรวมคำตอบและพยายามบรรยายภาพ ครูจะเป็นผู้รับฟังที่ดีทุกคำตอบโดยไม่ตีหรือถามเพิ่มเติมและคำตอบไม่มีสิ่งใดที่ถูกหรือผิด ครูให้นักเรียนนำเสนอประมาณ 3-5 นาที ในขณะที่ฟังครูพยายามตั้งใจฟังทุกประโยคโดยไม่โต้ตอบใดๆ พร้อมทั้งคอยส่งเสริมความคิดของนักเรียนว่าเป็นความคิดที่ดีเพื่อให้นักเรียนสามารถแสดงความคิดได้มากยิ่งขึ้นและบันทึกคะแนนพร้อมทั้งจดรายละเอียดและประเด็นที่น่าสนใจจากการบรรยายสิ่งที่เห็นในภาพของนักเรียน **หากบางครั้งนักเรียนสะดุดคำพูดโดยนึกเป็นภาษาอังกฤษไม่ได้ครูสามารถเพิ่มเติมได้แต่จะไม่ช่วยแสดงความคิดในการบรรยายของนักเรียน หลังจากการนำเสนอให้นักเรียนสรุปและเรียบเรียงเรื่องราวในภาพเป็นบทความสั้นๆ อย่างน้อย 10 ประโยค ในใบงาน Your creative thoughts และรวบรวมส่งท้ายกิจกรรมการเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นจบบทเรียน (Ending the lesson) ได้กล่าวถึงแนวความคิดที่ได้จากการรับฟังจากนักเรียนว่าเป็นความคิดเห็นที่ดีทั้งหมดไม่มีใครถูกหรือผิด โดยยกตัวอย่างข้อความที่บันทึกไว้และเขียนบนกระดาน ครูเสริมการใช้บรรยายภาพด้วยการใช้ present continuous tense ครูขอให้นักเรียนที่ร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจและแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายทั้งนี้ยังขอให้นักเรียนในห้องเสนอความคิดเห็นที่ได้จากการมองภาพเพิ่มเติม (ถ้ามี) ครูย้ำว่าต่อไปกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการคิดจากภาพจะเป็นไปในลักษณะเช่นนี้ นักเรียนสามารถเสนอความคิดของตนได้อย่างอิสระในการพูดเขียน โดยเพิ่มเติมเทคนิคอีกว่านักเรียนพิจารณาและให้พยายามสรุปเป็นผังความคิดและมอง

รายละเอียดของภาพที่ละส่วน เช่น ฉาก สถานที่ รายละเอียดย่อยๆของคน หรือสิ่งของ และส่วนที่อาจนึกเพิ่มเติมได้

บทเรียนที่ 2 เรื่อง “I Do Love It!” ใช้เวลาในการสอนจำนวน 2 คาบ (2 ชั่วโมง) เป็นบทเรียนเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นจากภาพว่าชอบหรือไม่ชอบพร้อมทั้งให้เหตุผลต่อสิ่งที่เห็นในภาพ ทั้งคน สัตว์ สิ่งของและสถานการณ์จากการมองรายละเอียดต่างๆ

ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการนำรูปภาพของสิ่งของใกล้ตัว เช่น กระเป่า สมุด โทรศัพท์มือถือ ตุ๊กตา ภาพการ์ตูนต่างๆ ในรูปแบบและสีที่หลากหลาย จากนั้นสุ่มให้นักเรียนตอบว่าเห็นสิ่งใดบ้าง ครูแนะนำให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าชอบหรือไม่ชอบ like or dislike และอาจให้เหตุผลสั้นๆ ได้ ทั้งนี้ครูอาจยังไม่ได้มุ่งหวังให้นักเรียนแสดงเหตุผลที่ชัดเจน ครูเริ่มด้วยการเขียนคำตอบนักเรียนบางคนบนกระดานและขอให้นักเรียนอื่นๆช่วยคิดคำตอบและเหตุผลเพิ่มขึ้น จากนั้นครูให้นักเรียนดูภาพกิจกรรม สถานที่ ภาพยนตร์และบุคคลแล้วปล่อยให้เรียนพิจารณารูปภาพเองว่าสิ่งที่เห็นคืออะไรและสื่อถึงอะไร นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ 3 คนและให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยการสัมภาษณ์โดยใช้แบบฟอร์มที่ครูเตรียมไว้ให้ เพื่อนักเรียนจะได้กระตุ้นการคิดมากขึ้น ** ครูช่วยเขียนรูปประโยคสำคัญที่จะช่วยในการสัมภาษณ์บนกระดาน เช่น What do you think about....? Do you like it? I think it's..... จากนั้นครูปล่อยให้เรียนแต่ละกลุ่มพิจารณาภาพและตอบคำถามอย่างอิสระประมาณ 5-7 นาที โดยครูคอยสังเกตดูการทำกิจกรรมและความสนใจของนักเรียนรอบๆห้อง ครูสุ่มนักเรียน 4-5 คนนำเสนอสิ่งที่ได้จากกิจกรรมสัมภาษณ์และแนะนำการพูดเพิ่มเติมหลังการนำเสนอแต่ไม่ได้เพิ่มความคิดของครูเข้าไปในการบรรยายของนักเรียน

ขั้นที่ 1 ขั้นตั้งคำถาม (Questioning) นักเรียนเลือกภาพที่ตนสนใจจากรูปภาพที่ครูเตรียมไว้ให้และครูให้นักเรียนพยายามพิจารณารูปภาพและคิดแสดงความคิดเห็นต่อภาพให้มากที่สุด ครูกระตุ้นนักเรียนด้วยคำถามเพื่อให้เกิดจากภาพโดยนักเรียนอาจยังไม่ตอบครูเพียงแต่ฟังและคิดตาม แล้วจดประเด็นที่น่าสนใจจากคำถามนั้นในกระดานโน้ตของตน เช่น

Which picture do you like most? Why?

What do you think about that picture? Like or Dislike?

What make you think like that? เป็นต้น

ในขณะที่นักเรียนพิจารณาและหาคำตอบด้วยตัวเอง ครูเพิ่มเติมการแสดงความคิดเห็นโดยให้นักเรียนศึกษาเพิ่มเติมจากใบความรู้ Show the reason เพื่อให้นักเรียนการใช้ transition words เพื่อให้นักเรียนจะสามารถบรรยายภาพและแสดงเหตุผลได้ชัดเจนยิ่งขึ้น **นอกจากนี้ครูเพิ่มใบความรู้เพื่อให้นักเรียนดูตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นจากใบความรู้ Hometown in Wheaton Hill นักเรียนจะได้เรียนรู้การหาประเด็นสำคัญและลองทำกิจกรรมในใบงานเพิ่มเติม ครูร่วมศึกษาไปพร้อมกับ

นักเรียนหลังจากนั้นใช้คำถามนำ Why does the writer think that his hometown is famous? และให้นักเรียนในห้องช่วยกันระดมความคิดและเสนอคำตอบ ครูไม่ระบุว่าคำตอบไหนถูกหรือผิดและให้นักเรียนร่วมกันเฉลย หลังจากนั้นให้นักเรียนทำกิจกรรม Alex and Movies ด้วยตนเอง ครูให้นักเรียนเตรียมเลือกภาพในการบรรยายในคาบหน้าโดยเลือกรูปที่ตนเองชอบที่สุดภายใต้หัวข้อ “The picture that inspires me” และให้นักเรียนพิจารณาภาพพร้อมกับทวนคำถามที่ครูเคยถามกระตุ้นความคิด

ขั้นที่ 2 ขั้นตอบสนองต่อความเห็นของนักเรียน (Responding to students' ideas)

นักเรียนทำกิจกรรมในกลุ่มเดิมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการนำเสนอมุมมองจากภาพที่ตนเลือกมาให้เพื่อนในกลุ่มฟัง ครูลองยกตัวอย่างประโยคเพื่อแสดงความคิดเห็นต่อภาพที่เลือกมาบนกระดานอย่างสั้นและปล่อยให้ให้นักเรียนทำกิจกรรมอย่างอิสระ ครูชี้แจงบทบาทของเพื่อนว่าให้เป็นผู้ฟังที่ดีโดยปล่อยให้เพื่อนเสนอความคิดไปเรื่อยๆ ครูคอยสังเกตการณ์การบรรยายภาพในแต่ละกลุ่มอย่างตั้งใจและไม่พยายามเสนอความคิดสอดแทรกและจดบันทึกคะแนนพร้อมทั้งคำและรูปประโยคที่น่าสนใจ ** กรณีที่นักเรียนอาจนึกคำที่ต้องการสื่อไม่ออกอาจช่วยด้วยการถามคำถามสั้นๆ เช่น What's your picture about? Why do you choose this picture? เป็นต้น ครูชี้แจงว่าหลังจากที่นักเรียนได้นำเสนอด้วยการพูดแล้ว นักเรียนเขียนเป็นบทความในใบงาน “the picture that inspires me” เพื่อบันทึกคะแนนการเขียน

ขั้นที่ 3 ขั้นจบบทเรียน (Ending the lesson) ครูและนักเรียนร่วมแบ่งปันประเด็นต่างๆที่ได้จากการทำกิจกรรมบรรยายภาพที่ตนเลือกและการเรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็นต่อภาพที่เห็นแทนที่จะบรรยายเพียงอย่างเดียว ครูชื่นชมการนำเสนอความคิดต่างๆของนักเรียนว่าล้วนน่าสนใจและไม่มีใครถูกหรือผิด ทั้งนี้ นักเรียนควรมีเทคนิคในการพูดหรือเขียนในแต่ละส่วนเป็นระบบมากขึ้นหลังจากศึกษาใบความรู้ในบทเรียนนี้ ครูเสนอประโยคและความเห็นที่น่าสนใจในชั้นเรียนและส่งเสริมการคิดอย่างอิสระ ทำกิจกรรมครูนำผลงานของนักเรียนติดบนผนังเพื่อให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่อไป

บทเรียนที่ 3 เรื่อง “Fantasy or True?” ใช้เวลาในการสอนจำนวน 2 คาบ (2 ชั่วโมง) เป็นบทเรียนที่ใช้ภาพในการสื่อถึงอารมณ์และความรู้สึกของบุคคลในเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้ นักเรียนได้พิจารณาและบรรยายรูปภาพโดยใช้ความคิดและความรู้สึกส่วนตัวซึ่งอาจเชื่อมโยงจากประสบการณ์ของตนได้

ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยการนำการ์ดตูนที่มีหน้าความรู้สึกที่ต่างกัน ติดบนนิ้วทั้ง 5 ดังนี้ นิ้วหัวแม่มือ happy นิ้วชี้ angry นิ้วกลาง stress and worry นิ้วนาง surprised and excited และ นิ้วก้อย sorry and sad จากนั้นครูขอให้ให้นักเรียนทวนคำเพื่อแสดงความรู้สึกในแต่ละนิ้วอีกครั้ง ครูนำเสนอภาพเพื่อตั้งเข้าสู่บทเรียนด้วยกิจกรรม 3. 1 และให้นักเรียนพิจารณารูปภาพอยู่ครู่หนึ่งและ

ขอให้ให้นักเรียนคิดจากภาพ โดยบรรยายภาพและแสดงความรู้สึกที่เห็นจากในภาพให้ได้มากที่สุด ขั้นนี้ ครูตรวจสอบความเข้าใจร่วมกับนักเรียนว่าเรากำลังเข้าสู่เนื้อหาที่จะแสดงความรู้สึก จากนั้นให้นักเรียนพิจารณาภาพจากใบงาน 3.2: How do we feel? และให้นักเรียนพิจารณาแต่ละภาพอย่างเงียบๆว่าสื่อถึงอะไร จากนั้นครูปล่อยให้ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน **หากใช้เวลานานครูช่วยด้วยการเสนอคำสำคัญที่ช่วยในกาบรรยายภาพและแสดงความรู้สึกประกอบ นักเรียนสามารถหาคำศัพท์เพิ่มเติมจากพจนานุกรมและอินเทอร์เน็ตได้ จากนั้นครูให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้จากใบงาน 3.3 “A picture says” และครูสุ่มให้นักเรียนบรรยายแต่ละภาพ โดยใช้คำ วลี และประโยคง่ายๆ จากนั้นครูเขียนประโยคตัวอย่างบนกระดาน เช่น fear frightened scared shy เป็นต้น และประโยค เช่น The girl is really surprised when she got her birthday present.

ขั้นที่ 1 ขั้นตั้งคำถาม (Questioning) ครูให้นักเรียนกลุ่มละ 5 คน พิจารณาภาพที่ตัดมาจากส่วนหนึ่งในภาพยนตร์ Animation และกระตุ้นให้นักเรียนบรรยายภาพให้มากที่สุด โดยครูจะคอยสังเกตการณ์อยู่ใกล้ๆ และไม่เสนอความคิดเห็นใดๆ หลังจากทีนักเรียนในกลุ่มแลกเปลี่ยนความเห็น ครูกระตุ้นด้วยคำถามช่วยคิด เช่น What type of this movie? ครูอาจให้ตัวเลือกที่จำเป็นเพื่อช่วยให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ จากนั้นครูถามเพื่อให้นักเรียนบอกรายละเอียดมากขึ้น เช่น What do you see from the picture? หรือ Where or When did the situation take place? และ What is he doing? เป็นต้น ในขณะที่นักเรียนฟังคำถามสามารถจดคำสำคัญหรือคำถามเพื่อระดมความคิดจากเพื่อนในกลุ่มอีกครั้ง และเขียนรายละเอียดในใบคะแนนของกลุ่ม ครูอธิบายว่าคำตอบแต่ละกลุ่มมีความเป็นไปได้ว่าจะต่างและคล้ายกันแต่ไม่มีผู้ใดถูกหรือผิด

ขั้นที่ 2 ขั้นตอบสนองต่อความเห็นของนักเรียน (Responding to students' ideas) นักเรียนในกลุ่มระดมความคิดและบรรยายภาพพร้อมทั้งแสดงความเห็นต่อภาพ ครูรับฟังการนำเสนอของแต่ละกลุ่มอย่างตั้งใจและไม่ขัดจังหวะขณะอธิบาย ครูแนะนำให้นักถึงคำถามที่ครูคอยกระตุ้นคิดเพื่อให้นักเรียนจะพิจารณารายละเอียดจากภาพได้มากขึ้น นักเรียนช่วยกันเขียนคำตอบในกลุ่ม จากนั้นนักเรียนแต่ละคนนำเสนอความคิดของตนในการบรรยายภาพในกิจกรรม 3.2 How to show your feeling ครูตั้งใจฟังและจดประเด็นสำคัญอย่างเงียบๆ พร้อมทั้งบันทึกคะแนนการพูด หลังจากทีนักเรียนพูดนำเสนอแล้วครูมอบหมายให้เขียนเป็นเรียงความในใบงาน Fantasy or True? ครูแนะนำการสรุปความคิดเป็น mapping ก่อนการพูดนำเสนอและนักเรียนถูกกระตุ้นให้แสดงความเห็นต่อภาพอย่างอิสระและศึกษาการใช้คำที่น่าสนใจจากใบงาน 3.2 และ 3.3 ครูเพิ่มเติมว่านักเรียนยังสามารถใช้ประสบการณ์และพื้นฐานของตนในการอ้างอิงและบรรยายได้ ขั้นนี้ครูและนักเรียนในห้องเป็นผู้ฟังที่ดี โดยครูตั้งใจฟังรายละเอียดสำคัญและบันทึกคะแนน และช่วยอำนวยความสะดวกเมื่อนักเรียนมีอุปสรรคในการเรียนรู้และบรรยายภาพ

ขั้นที่ 3 ขั้นจบบทเรียน (Ending the lesson) ครูชื่นชมทุกความเห็นและการบรรยาย การพิจารณารูปภาพได้อย่างหลากหลายและน่าสนใจ ครูตรวจทานประโยชน์ของนักเรียนที่นำเสนอได้อย่างน่าสนใจและสามารถนำไปต่อยอดในคราวต่อไป โดยไม่บิดเบือนความหมายที่จะสื่อของนักเรียน ครูสรุปบทเรียนว่านักเรียนได้เรียนรู้มากน้อยเพียงใดทั้งขอให้นักเรียนเสนอความเห็นที่นอกเหนือจากนี้ได้อย่างอิสระ ครูเพิ่มเติมว่าหากการพิจารณารูปภาพได้เล่าถึงรายละเอียดและการแสดงความคิดเห็นต่อภาพทั้งยังสามารถมองเห็นความรู้สึกต่างๆด้วย จะช่วยให้ให้การคิดจากภาพสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ครูเขียนรูปประโยคที่ได้จากการนำเสนอของนักเรียนบนกระดานและติดผลงานนักเรียนให้ได้อ่านแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพิ่มเติม

บทเรียนที่ 4 เรื่อง “The Haunted House” ใช้เวลาในการสอนจำนวน 2 คาบ (2 ชั่วโมง) เป็นบทเรียนที่เกี่ยวกับการมองภาพเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีตเป็นเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งที่ผู้มองภาพจะต้องพิจารณาและบรรยายสิ่งที่น่าจะเกิดขึ้นตามลำดับ โดยสามารถเชื่อมโยงความคิดจากประสบการณ์และความสนใจส่วนตัวของผู้มองภาพ

ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยให้นักเรียนดูภาพบ้านร้าง ในขณะที่นักเรียนดูและพิจารณาภาพครูเปิดเสียงกรีดร้อง เสรียงรอยเท้า และเสียงไม้ผู้พังแล้วหยุดให้นักเรียนจินตนาการอยู่ครู่หนึ่ง จากนั้นถึงความสนใจนักเรียนมาที่รูปตัวละครที่ต่างๆ เช่น แม่นาค ซอมบี้ แวมไพร์ แดรคคูล่า มนุษย์หมาป่า และแฟรงเคนสไตน์ จากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันบอกชื่อตัวละครแต่ละตัวเพื่อให้นักเรียนฝึกกระบวนการคิดและมีสมาธิอยู่กับภาพที่ครูแสดง ครูแนะนำการพูดตอบด้วยประโยคง่ายๆ They are..., She is..., He is.... ครูเฉลยคำตอบร่วมกับนักเรียน หลังจากนั้นครูเกริ่นนำเรื่องด้วยคำถาม “Have you ever experienced the ghost?” นักเรียนอาจตอบสั้นๆ ว่า yes หรือ no **นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม โดยครูให้นักเรียนร่วมกันดูภาพเหตุการณ์บ้านหลังหนึ่งและนักเรียนพิจารณาภาพและระดมความคิดเพื่อหาคำศัพท์ที่น่าจะเกี่ยวข้องกับภาพนั้นมากที่สุด จากนั้นให้นักเรียนในกลุ่มทำกิจกรรม 4.1: The haunted house เพื่อให้เติมเรื่องราวที่ขาดหายไปสมบูรณ์ ครูชี้แจงว่าในแต่ละกลุ่มคำตอบอาจแตกต่างกันได้ ครูให้นักเรียนตอบอย่างเสรีปราศจากการแสดงความคิดหรือบอกไปจากครูจากนั้นครูนำเรื่องราวที่ได้จากกลุ่มต่างๆติดที่บอร์ดแสดงผลงาน ครูให้นักเรียนพิจารณาภาพในใบงาน “Create my story” โดยให้พิจารณาภาพอยู่ครู่หนึ่งและรวบรวมความคิดเพื่อการบรรยายภาพด้วยตนเอง ระหว่างนี้ครูให้นักเรียนศึกษาการสรุปความคิดรวบยอดในการเล่าเรื่องจากใบงานที่ 4.2: Making a spider gram of your story และให้นักเรียนค้นหาคำตอบด้วยตนเอง

ขั้นที่ 1 ขั้นตั้งคำถาม (Questioning) ครูมอบหมายให้นักเรียนพิจารณารูปภาพจากแบบฝึกหัด 4.1: My story และบรรยายภาพเป็นเรื่องราวจากความคิดของตนเองให้มากที่สุดโดยใช้ประสบการณ์การเรียนรู้จากบทเรียนและใบความรู้ที่แล้วมา ครูปล่อยให้เด็กนักเรียนคิดอย่างเงียบๆและ

สังเกตการทำกิจกรรมของแต่ละคนจากนั้นพยายามกระตุ้นให้นักเรียนคิดด้วยคำถาม what do you see from the picture? What's the story about? What happened in the house? Why do you think so? เป็นต้น ครูช่วยกระตุ้นด้วยคำถามหลายๆครั้ง และพยายามถามในจุดที่นักเรียนกำลังสนใจเพื่อให้นักเรียนให้รายละเอียดได้มากขึ้น ทั้งนี้ครูจะไม่ตอบหรือให้คำตอบสะท้อนกลับไป แต่จะพยายามให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เห็น ครูตั้งคำถามไปเรื่อยๆขณะเดินไปหานักเรียนแต่ละคน

ขั้นที่ 2 ขั้นตอบสนองต่อความเห็นของนักเรียน (Responding to students' ideas) หลังจากครูตั้งคำถามโดยไม่ไปคำตอบให้นักเรียนเนื่องจากความคิดและจินตนาการจะบิดเบือนไป ครูทำหน้าที่เป็นผู้ฟังที่ดีเพื่อรับฟังคำตอบและการเล่าเรื่องจากนักเรียนให้มากที่สุดโดยใช้โครงสร้างประโยคเป็น Past Continuous Tense เพื่อเล่าเรื่องที่กำลังเกิดในอดีต จากนั้นครูให้นักเรียนนำเสนอหลังจากที่นักเรียนแต่ละคนสามารถเรียบเรียงความคิดเรียบร้อยแล้วประมาณ 2-3 นาทีและบันทึกคะแนนและจดประเด็นคำตอบที่น่าสนใจไว้ จากนั้นครูมอบหมายให้นักเรียนที่พูดเล่าเรื่องจากภาพแล้วเรียบเรียงเป็นภาษาเขียนในใบงาน My story อีกครั้ง ครูฟังการนำเสนอเรื่องราวของนักเรียนทุกคนอย่างตั้งใจและไม่เสนอความเห็นว่าถูกหรือผิด

ขั้นที่ 3 ขั้นจบบทเรียน (Ending the lesson) ครูและนักเรียนได้กล่าวถึงสิ่งที่เรียนรู้จากภาพร่วมกัน ครูชื่นชมผลงานและการเสนอความคิดที่หลากหลายและเน้นว่าทุกเรื่องราวล้วนน่าสนใจและมีมุมมองที่ดี ทั้งนี้ก็เพราะแต่ละคนได้สังสมประสบการณ์และมีจินตนาการในการมองภาพเรื่องราวที่ไม่เหมือนกัน ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงคำพูดที่น่าสนใจและเขียนบนกระดานและแนะนำว่าการเล่าเรื่องที่สมควรจะเรียงตามลำดับให้เหมาะสม ครูขอบคุณการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างตั้งใจและจบบทเรียน

บทเรียนที่ 5 เรื่อง “The Travelling Lovers” ใช้เวลาในการสอนจำนวน 2 คาบ (2 ชั่วโมง) เป็นบทเรียนเกี่ยวกับกาพิจรณาภาพเหตุการณ์ บุคคล สถานที่และเรื่องราวในกิจกรรมวันหยุดและการเดินทางจากภาพในโปสการ์ดและข่าวเพื่อให้นักเรียนเขียนเล่าเรื่องจากภาพรวมทั้งเสนอความเห็นและความรู้สึกได้

ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเสนอภาพเกี่ยวกับการเดินทางให้นักเรียนพิจารณาอยู่ครู่หนึ่งและให้พยายามเล่าเรื่องจากสิ่งที่มองเห็นโดยอาจใส่ความรู้สึกส่วนตัวได้ โดยให้คำถามสำคัญจากภาพสั้นๆ “What's happening in the picture?” ครูให้นักเรียนแสดงความคิดอย่างอิสระอยู่ครู่หนึ่ง จากนั้นครูและนักเรียนร่วมสรุปจากการมองภาพอย่างสั้นๆ ว่ามีอะไรเกิดขึ้นจากการเดินทางและสถานที่ในภาพ จากนั้น นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มโดยครูให้มองภาพ Postcard ต่างๆและให้นักเรียนใช้เวลาจากการมองภาพต่างๆซึ่งแต่ละกลุ่มอาจจะสนใจต่างกันก็ได้ ครูให้แต่ละกลุ่มเลือกภาพที่ตนสนใจและให้ระดมความคิดเกี่ยวกับคำสำคัญหรือประโยคที่บรรยายภาพให้ได้มากที่สุดลง

ในกระดาษ ครูปล่อยให้ทุกกลุ่มทำงานอย่างอิสระอยู่ครู่หนึ่งและขอให้ทั้งชั้นเสนอความคิดที่ได้จากการมองภาพร่วมกันภาพที่ดูนั้นเป็นสถานที่ต่างๆที่มีจุดเด่นต่างกัน และเป็นสถานที่สำคัญในประเทศต่างๆ ครูลองให้นักเรียนทายว่าประเทศเหล่านั้นคืออะไร

ขั้นที่ 1 ขั้นตั้งคำถาม (Questioning) ครูให้นักเรียนมองภาพจากใบกิจกรรม 5.2 Places and Activities อย่างเงียบๆ โดยให้นักเรียนร่างความคิดและมุมมองต่างๆที่ได้จากภาพเป็นผังความคิดก่อน ครูปล่อยให้ให้นักเรียนคิดจากภาพไปเรื่อยๆและคอยสังเกตพฤติกรรมต่างๆในระหว่างที่นักเรียนคิดและดูว่านักเรียนแสดงความคิดออกมาอย่างไร จากนั้นครูตั้งคำถามที่จะสามารถกระตุ้นให้นักเรียนคิดมากขึ้น เช่น what do you see from the picture? What are they doing? When did it happen? How else could we describe them? ครูพยายามถามคำถามไปเรื่อยๆและทิ้งช่วงเป็นระยะโดยไม่สอดแทรกความคิดของนักเรียน นักเรียนแต่ละคนอาจจะได้รับคำถามที่ต่างกันโดยครูชี้แจงว่าทุกความคิดไม่มีถูกและผิดแล้วแต่การพิจารณาภาพของแต่ละบุคคล **ในขั้นนี้ครูเป็นผู้ช่วยในการระดมคำตอบจากนักเรียนและคอยสังเกตว่านักเรียนแต่ละคนควรจะได้รับคำถามแบบไหน ครูให้นักเรียนเขียนเล่าเรื่องและบรรยายลงในกระดาษโน้ตให้มากที่สุดแม้คำตอบแต่ละคนจะต่างกันแต่ต้องมีความสมเหตุสมผล

ขั้นที่ 2 ขั้นตอบสนองต่อความเห็นของนักเรียน (Responding to students' ideas) ครูมอบหมายให้นักเรียนเลือกรูปที่ตนสนใจเพื่อเตรียมนำเสนอความคิดจากการมองภาพ การพูดให้ข้อมูล เล่าเรื่อง บรรยายเหตุการณ์และเสนอความเห็นต่างๆ อย่างอิสระนักเรียนทบทวนความรู้จากใบความรู้ 5.2 อีกครั้งและเขียนร่างประเด็นที่จะนำเสนอ จากนั้นครูให้นักเรียนร่วมเตรียมเสนอความคิดที่ได้จากภาพเป็นกลุ่มๆละ 3 คน ครูใช้เวลากลุ่มละ 3 นาทีในการเล่าเรื่องไปเรื่อยๆ โดยไม่มีการสอดแทรกและบันทึกคะแนน ขณะที่มีการนำเสนอนักเรียนและครูจะเป็นกลุ่มผู้ฟังที่ตั้งใจเก็บรายละเอียดต่างๆ ครูทำหน้าที่จดบันทึกรายละเอียดที่สำคัญที่หลากหลายของนักเรียนแต่ละกลุ่ม หลังจากที่ทุกกลุ่มนำเสนอร่วมกันแล้วครูยังไม่เฉลยว่ากลุ่มใดถูกหรือผิดและให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ 5.3: A postcard from California ซึ่งนำเสนอเรื่องราวจากภาพว่าผู้เขียนได้มีการเดินทางและกิจกรรมใดรวมถึงความรู้สึกต่างๆร่วมด้วย ครูชี้ให้เห็นว่าจากบทความนี้เป็นตัวอย่างที่น่าสนใจและดี อีกตัวอย่างหนึ่งและแนะนำให้สังเกตว่าผู้เล่าใช้โครงสร้างประโยคเป็น Past Simple Tense ด้วย จากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละคนทำกิจกรรมการเขียนจากใบงาน 5.4 เขียนโปสการ์ดเกี่ยวกับภาพที่ตนสนใจและจินตนาการเล่าเรื่องจากภาพให้ได้มากที่สุดและส่งท้ายคาบเพื่อให้นักเรียนบันทึกคะแนน ครูย้ำว่าการเขียนของแต่ละคนไม่มีใครถูกหรือผิด

ขั้นที่ 3 ขั้นจบบทเรียน (Ending the lesson) ครูขอบคุณ การให้ความสนใจในกิจกรรมและนักเรียนได้นำเสนอความคิดจากภาพและการเล่าเรื่องที่น่าสนใจ ครูและนักเรียนร่วม

กล่าวถึงคำและประโยคที่นักเรียนบรรยายภาพได้อย่างน่าสนใจ ครูชี้ให้เห็นความคิดที่หลากหลายของนักเรียนแต่ละคนและยังสามารถใส่ประสบการณ์ความคิดและจินตนาการของแต่ละคนร่วมด้วยก็ได้ ครูชี้ให้เห็นว่านักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากภาพเหล่านั้นและไม่ลืมว่าภาพกิจกรรมในอดีตที่ผ่านมาให้ใช้โครงสร้าง Past simple tense หรือ กิจกรรมที่กำลังทำในช่วงเวลาในอดีตใช้โครงสร้าง Past Continuous Tense ครูเขียนบางประโยคเพื่อเป็นตัวอย่างบนกระดาน และจบบทเรียน

บทเรียนที่ 6 เรื่อง “Country or Town?” ใช้เวลาในการสอนจำนวน 2 คาบ (2 ชั่วโมง) เป็นบทเรียนเกี่ยวกับการมองภาพของสถานที่ที่มีความแตกต่างกันและการนำเสนอความคิดเพื่อบรรยายและแสดงความคิดเห็นในการเปรียบเทียบ การให้เหตุผลส่วนตัวและการแสดงความรู้สึกอย่างเหมาะสม

ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยการทบทวนการเล่าเรื่องสถานที่จากภาพในบทเรียนที่ผ่านมาและให้นักเรียนร่วมตอบความเห็นและการเล่ารายละเอียดบ้างพอสังเขป จากนั้นครูนำรูปภาพในชนบทและชุมชนเมืองให้นักเรียนพิจารณาอยู่ครู่หนึ่งเพื่อให้นักเรียนสนใจและคิดจากภาพ จากนั้นให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่มให้ช่วยพิจารณารายละเอียดจากภาพและระดมความคิดร่วมกัน ครูยังไม่ต้องการให้นักเรียนเล่าหรือตอบแต่ให้เขาพิจารณาภาพไปเรื่อยๆเพื่อให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความเห็นว่าได้เห็นอะไรบ้าง ครูใช้เวลาแต่ละกลุ่มเขียนรายละเอียดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนกลุ่มอื่น ครูอาจนำคำตอบแต่ละกลุ่มแสดงบนกระดานตามความเหมาะสม

ขั้นที่ 1 ขั้นตั้งคำถาม (Questioning) นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ 6.2 The great city โดยให้ทุกคนร่วมศึกษาการบรรยายจากภาพร่วมกันเพื่อสังเกตการใช้ประโยคและการนำเสนอความคิด ครูอาจอธิบายข้อความจากภาษาอังกฤษและสรุปเป็นภาษาไทยร่วมกันเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน ครูขอให้นักเรียนร่วมกันเสนอความเห็นอื่นๆจากการมองภาพที่นอกเหนือจากในใบงานกล่าวถึง ครูปล่อยให้ให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตัวเองอยู่ครู่หนึ่งแล้วถามคำถามเพื่อกระตุ้นความคิด เช่น What else do you know about America? What else can you see from the picture? และ What do you think about it? ครูพยายามถามคำถามต่อเนื่องไปเรื่อยๆ แต่ไม่คาดหวังให้นักเรียนตอบคำถามในทันที นักเรียนมองภาพและคิดตามไปเรื่อยๆด้วยตนเองและเขียนสิ่งที่คิดเพิ่มเติมลงในท้ายใบงาน จากนั้นนักเรียนทำใบงาน 6.1 Country or City เป็นกลุ่ม นักเรียนพิจารณาภาพร่วมกันและบรรยายเรื่องราวและความเห็นจากภาพทั้งสอง ครูมีตัวอย่างคำสำคัญที่อาจเกี่ยวข้อง useful words และแนะนำนักเรียนอาจเลือกใช้คำที่มีเพื่อบรรยายภาพเพิ่มเติมได้แต่ต้องเพิ่มเติมความคิดตัวเองให้มากที่สุด ครูปล่อยให้พิจารณาภาพไปครู่หนึ่งแล้วกระตุ้นนักเรียนด้วยคำถามให้คิด เช่น How can you describe the places from those pictures? What are they different? เป็นต้น จากนั้นนักเรียนในกลุ่มอภิปรายร่วมกันอย่างอิสระและเมื่อเวลาผ่าน 3-5 นาทีครูให้นักเรียนนำเสนอความคิดที่ได้จาก

การมองภาพลงบนกระดานเพื่อเป็นตัวอย่าง นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอภาพและครูสังเกตและบันทึก รายละเอียดที่สำคัญ เพื่อให้ให้นักเรียนให้รายละเอียดมากขึ้นครูจะคอยถามคำถามตามความเหมาะสม เช่น How is the atmosphere in the country and city? Do you like this place? Why? จากนั้น ครู มอบหมายให้นักเรียนแต่ละคนจับคู่เพื่อทำกิจกรรมการถามตอบและสัมภาษณ์ในใบงาน 6.2 Which place do you prefer? ครูให้นักเรียนอภิปรายอย่างอิสระและคอยสังเกตกิจกรรมเป็นคู่ๆ และช่วย กระตุ้นด้วยคำถามสลับเป็นช่วงๆเพื่อพยายามกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิด เช่น Which place do you prefer? Country or City? How is the country/city life? What activity we can do in that places? และอื่นๆ ** ครูเขียนคำถามสำคัญลงบนกระดานเพื่อที่นักเรียนทุกคู่สามารถเตือนความคิดจากการ มองภาพได้ชัดเจนขึ้น

ขั้นที่ 2 ขั้นตอบสนองต่อความเห็นของนักเรียน (Responding to students' ideas) ครู ให้นักเรียนทำกิจกรรมต่อไปเรื่อยๆและคอยสังเกตการแสดงความคิดเห็นไปที่ละคู่อย่างตั้งใจโดยไม่ สอดแทรกแสดงความคิดเห็นและคอยจดบันทึกรายละเอียดที่น่าสนใจ ครูให้แต่ละคู่บรรยายและเล่า เรื่องจากภาพที่ได้อภิปรายอย่างอิสระ เวลาประมาณ 2-3 นาที โดยให้นักเรียนอื่นร่วมฟังด้วย ครู บันทึกคะแนนการทำกิจกรรม 6.2 Which place do you prefer? โดยนักเรียนจะได้บรรยายภาพการ เปรียบเทียบที่ๆชอบ กิจกรรมที่น่าจะเกิดขึ้นตามความคิดของตนให้มากที่สุด นักเรียนอาจถามครูบ้าง หากการใช้คำบางคำไม่มั่นใจแต่ครูจะไม่เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมสอดแทรกขณะนักเรียนพูด

ขั้นที่ 3 ขั้นจบบทเรียน (Ending the lesson) หลังจากจบกิจกรรมการพุดนำเสนอแล้ว ครูชื่นชมการทำกิจกรรมต่างๆ และสอบถามนักเรียนแต่ละคู่ว่าได้เรียนรู้สิ่งใดเหมือนหรือแตกต่างกัน อย่างไรบ้าง นักเรียนทำงานเขียนในใบงาน The place I prefer living in ซึ่งเป็นภาพเดิมในกิจกรรมที่ ผ่านมาโดยให้เลือกรายละเอียดและแสดงความคิดเห็นส่วนตัวจากภาพที่ตนสนใจให้ได้มากที่สุดและส่ง ท้ายกิจกรรม ครูสรุปการใช้ประโยคที่เหมาะสมหรือการใช้คำที่ถูกและผิดเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวน บนกระดานอีกครั้ง ครูชี้แจงว่าความคิดของทุกคนถูกทั้งหมดแต่บทเรียนนี้จะมีคามพิเศษในส่วนที่ ทุกคนจะต้องพิจารณาภาพเพื่อหาเหตุผลมาบรรยายว่าทำไมภาพนี้ตนเองสนใจมากกว่าภาพอื่น ก็คือการให้เหตุผลเปรียบเทียบนั่นเอง ครูจบบทเรียน

บทเรียนที่ 7 เรื่อง “Moments in Time” ใช้เวลาในการสอนจำนวน 2 คาบ (2 ชั่วโมง) เป็นบทเรียนเกี่ยวกับการมองภาพสื่อ ข่าว โฆษณา เหตุการณ์ที่แตกต่างในช่วงอดีตและ ปัจจุบัน นักเรียนสามารถเล่าเรื่องราวที่ผ่านมาและปัจจุบันเพื่อให้เห็นความเหมือนและแตกต่างโดย ใช้ประสบการณ์เดิมและความเห็นสอดแทรกด้วย

ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยให้นักเรียนดูภาพบุคคล โฆษณาเก่า ภาพข่าว และช่วงเวลาที่ผ่านมาเพื่อดึงดูดความสนใจ ครูปล่อยให้ให้นักเรียนมองภาพไปเรื่อยๆ อยู่คู่หนึ่งและถามเพื่อให้

นักเรียนบรรยายและแสดงความเห็นต่อภาพต่างๆอย่างเปิดกว้าง ครูเขียนคำถามบนกระดาน “What are these pictures about?” ครูให้นักเรียนนึกคำและประโยคสั้นๆ เพื่อสื่อถึงภาพแต่ละภาพ และเขียนลงในใบกิจกรรม 7.1 What are these pictures about? นักเรียนจับคู่เพื่อหาคำตอบของแต่ละภาพอย่างเหมาะสมและทั้งชั้นร่วมสรุปคำตอบที่แตกต่างไปพร้อมๆกัน ครูจัดบันทึกจากการสังเกตการณ์ทำกิจกรรม นักเรียนศึกษาใบความรู้ 7.1 Compare and Contrast เพื่อเรียนรู้การมองภาพและการเสนอรายละเอียดเพิ่มเติมทั้งในการเปรียบเทียบความเหมือนและต่างของภาพที่มีความขัดแย้งกัน ครูแนะนำให้ศึกษาคำศัพท์สำคัญ useful เพิ่มเติมซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนบรรยายภาพได้ดีและชัดเจนขึ้น จากนั้นให้เวลานักเรียนได้ศึกษาบทความจากใบความรู้ 7.2 Two great vacation ideas ด้วยตนเองอย่างเงียบๆ จากนั้นครูเสนอให้นักเรียนลองเขียนความคิดที่นอกเหนือจากบทความลงในใบความรู้เพิ่มเติมที่ My idea **จากนั้นครูนำเสนอตัวอย่างคำตอบจากนักเรียนบนกระดานพอสังเขป

ขั้นที่ 1 ขั้นตั้งคำถาม (Questioning) นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มๆละ 3 คนเพื่อมองภาพที่ครูเตรียมไว้ซึ่งเกี่ยวกับอดีตและปัจจุบัน ครูนำภาพติดลงบนกระดานและขอให้นักเรียนแต่ละกลุ่มพิจารณาภาพทั้งหมดและระดมความคิดเห็นร่วมกันเพื่อเล่าเรื่อง อธิบายหรือแสดงความเห็นอย่างอิสระ ครูให้นักเรียนทำงาน 3-4 นาทีและคอยเดินสังเกตการณ์ทำงานไปรอบๆห้องอย่างเงียบๆ จากนั้นครูเขียนคำว่า Past และ Present บนกระดานเพื่อให้นักเรียนอธิบายภาพแต่ละภาพทั้งความเหมือนและความแตกต่างในแต่ละช่วงเวลา แล้วกระตุ้นนักเรียนด้วยคำถามให้คิด เช่น What are the differences of those pictures? How are they similar/different? What else can you describe from the picture? Do you think where is it? What do you think about it? เป็นต้น ครูคอยตั้งคำถามเป็นระยะๆ ในขณะที่เดินดูแต่ละกลุ่มอภิปรายร่วมกัน **และเขียนคำถามสำคัญที่จะสามารถช่วยนักเรียนคิดได้บนกระดาน ครูขอให้นักเรียนในกลุ่มอภิปรายโดยอ้างอิงจากภาพและชี้ให้เห็นว่าแต่ละภาพมีจุดเด่นแตกต่างกันอย่างไร นักเรียนเคยมีประสบการณ์แบบนั้นหรือไม่ ครูอาจเขียนตัวอย่างประโยคนำในการเสนอความคิดเช่น The people in the past wore the vintage clothes. เป็นต้น จากนั้นครูทวนคำถามสำคัญตามเหมาะสมและให้นักเรียนคิดจากภาพให้มากที่สุด ครูสามารถเป็นผู้ช่วยในการตรวจสอบการใช้คำศัพท์เมื่อจำเป็นแต่จะไม่เสนอความเห็นเพิ่มเติม

ขั้นที่ 2 ขั้นตอบสนองต่อความเห็นของนักเรียน (Responding to students' ideas) นักเรียนแต่ละกลุ่มสนทนาเสนอความเห็นและการเล่าเรื่องจากภาพให้มากที่สุดเป็นเวลา 3-4 นาที ครูและนักเรียนกลุ่มอื่นเป็นผู้ฟังอย่างเงียบๆ ครูคอยบันทึกประโยคที่น่าสนใจและบันทึกคะแนนเป็นรายบุคคล ครูทวนประโยคที่นักเรียนนำเสนออีกครั้งและอาจถามคำถามเพื่อทดสอบเช่น What things about life in the past or present do you like? โดยนักเรียนในกลุ่มจะต้องแสดงความคิดเห็นออกมาในขณะนั้น ครูให้นักเรียนสรุปความคิดของตนโดยการเล่าเรื่องราวจากภาพและแสดงความคิดเห็นจาก

กิจกรรมอีกครั้งโดยการเขียนในใบงาน 7.4 What are the pictures telling you? ครั้งนี้ครูเสนอแนะว่านักเรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์และความคิดส่วนตัวเพื่อเล่าเรื่องจากภาพให้ได้มากที่สุด นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเพื่อนได้ และส่งชิ้นงานที่ถ่ายคาบเพื่อบันทึกคะแนน

ขั้นที่ 3 ขึ้นจบบทเรียน (Ending the lesson) ครูและนักเรียนสรุปบทเรียนการมองภาพในเหตุการณ์และอดีตเพื่อเล่าเรื่องและเปรียบเทียบพร้อมแสดงความคิดเห็น ครูถามนักเรียนว่าได้เรียนรู้สิ่งใดเพิ่มเติมในบทเรียนนี้บ้าง ครูชื่นชมการแสดงทุกความเห็นและการบรรยายเล่าเรื่องที่ น่าสนใจ ครูทบทวนความรู้ที่ได้จากกิจกรรมและใบความรู้ 7.1 และ 7.2 ร่วมกับนักเรียนและเขียนประโยคสำคัญและน่าสนใจบนกระดาน สุดท้ายครูให้ความรู้เพิ่มเติมว่าการมองภาพและคิดจากภาพที่ ดินนักเรียนควรเชื่อมโยงประสบการณ์ของตน เสนอความเห็นและสามารถเปรียบเทียบ ส่วนประกอบ ของแต่ละภาพไม่ว่าจะเป็นสถานที่ บุคคล และเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์

บทเรียนที่ 8 เรื่อง “What’s Going on?” ใช้เวลาในการสอนจำนวน 3 คาบ (3 ชั่วโมง) เป็นบทเรียนเกี่ยวกับการเล่าเรื่องจากภาพที่เป็นลำดับเหตุการณ์โดยใช้ โครงสร้าง Present Continuous Tense นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและเล่าเรื่องราวได้อย่างเหมาะสมและนำเสนอ เรื่องราวตามแบบการเขียนเล่าเรื่อง

ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยเขียนตัวเลข 1-4 ลงบนกระดาน และให้นักเรียนเป็นผู้สังเกต อย่างเงียบๆ และพิจารณาสิ่งที่เกิดต่อไปเรื่อยๆ จากนั้นครูนำชุดรูปภาพเหตุการณ์ 4 ภาพติดบน กระดาน นักเรียนพิจารณารูปภาพทั้งหมดอยู่ครู่หนึ่งแล้วครูขอให้นักเรียนลองเรียงภาพตามความ คิดเห็นของตนเอง และถามเหตุผลว่าทำไมจึงคิดว่าภาพนั้นมาก่อนและหลัง ครูถามคำถามกระตุ้น นำนักเรียนเห็นอะไรบ้าง What do you see from each picture? Which picture should come first? Why? Who are they?

จากนั้นครูให้นักเรียนพิจารณารูปภาพทั้ง 4 อีกครั้งและให้คิดคำที่เหมาะสมเพื่อเล่า เหตุการณ์จากภาพ ครูสุ่มให้นักเรียน 4 คนลองเขียนคำบรรยายภาพแต่ละภาพสั้นๆ ในขณะที่นักเรียน คนอื่นติดตามและพิจารณาว่าเห็นตรงกันหรือไม่ จากนั้นขอให้นักเรียนอีก 4 คนเพิ่มเติมความคิดจาก 4 คนแรก โดยครูยังไม่เฉลยคำตอบ ครูและนักเรียนสรุปความเห็นรอบสุดท้ายเพื่อหารายละเอียด เพิ่มเติม จากนั้นเฉลยกิจกรรม ครูนำเข้าสู่บทเรียนว่านักเรียนจะได้พิจารณาสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นลำดับ What is going to happen?

ขั้นที่ 1 ขึ้นตั้งคำถาม (Questioning) นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มๆ ละ 5 คน โดย ให้ศึกษาการเขียนเล่าเรื่องจากใบความรู้ 8.1 How to create the story ครูให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองอยู่ ครู่หนึ่งแล้วสรุปประเด็นที่ได้จากกรศึกษาว่าร่วมกันว่าการเล่าเรื่องเหตุการณ์ควรประกอบด้วยการ กระตุ้นนำเรื่อง ใจกลางเรื่องและตอนจบที่สมบูรณ์ จากนั้นนักเรียนทำใบงาน 8.2 Tim’s story ซึ่ง

ประกอบด้วยภาพ 6 ภาพที่สลับกันอยู่ ครูอธิบายเรื่องว่าเกี่ยวกับความรักซึ่งครูขอให้นักเรียนพิจารณาภาพและเล่าเรื่องราวตามความคิดของตนตามความเหมาะสมโดยไม่มีถูกผิด นักเรียนในกลุ่มระดมความคิดและพิจารณารายละเอียดจากภาพแล้วเขียนคำและประโยคในการเล่าภาพแต่ละภาพอย่างย่อๆ จากนั้นครูกระตุ้นด้วยคำถามต่างๆเพื่อกระตุ้นความคิด ได้แก่ What do you see from the sequence of pictures? Where does it take place and when? What is the picture sequences about? What should be the first event of the story? Why? และ What happened to Tim and a girl? จากนั้นครูใช้เวลาแต่ละกลุ่มในการเรียบเรียงเรื่องราวอีกครั้ง ครูคอยสังเกตการณ์ทำกิจกรรมไปรอบๆห้องอย่างเงียบๆ และเป็นผู้ช่วยกรณีที่นักเรียนไม่สามารถอธิบายสิ่งใดได้ก็จะกระตุ้นถามเป็นระยะๆ ตามความเหมาะสม **และอาจเขียนคำถามสำคัญลงบนกระดานอีกครั้ง จากนั้นครูทิ้งช่วงเพื่อให้ นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มได้ ครูเพิ่มเติมว่าภาพของแต่ละกลุ่มอาจจะเรียงไม่เหมือนกัน โดยที่ไม่มีคำตอบใดที่ถูกและผิดทั้งหมด ครูนำเสนอความคิด The story might start from Tim and his friend. แล้วถามคำถามเพิ่มเติม Which picture is the most suitable beginning of the story? Why? หลังจากนั้นครูปล่อยให้ นักเรียนระดมความคิดเพิ่มเติมอีกครั้ง นักเรียนในกลุ่มช่วยเรียบเรียงประโยค และเรื่องราวของทิม ครูคอยสังเกตการทำงานอย่างตั้งใจและไม่เสนอความเห็นหรือบอกใบ้คำตอบ

ขั้นที่ 2 ขั้นตอบสนองต่อความเห็นของนักเรียน (Responding to students' ideas)

นักเรียนทำกิจกรรม 8.2 Tim story ฉบับสมบูรณ์เพื่อเตรียมนำเสนอในชั้น ครูใช้เวลาแต่ละกลุ่มนำเสนอเวลา 5 นาที โดยให้นักเรียนกลุ่มอื่นเป็นผู้ฟังที่ดี ครูคอยบันทึกคำหรือประโยคที่น่าสนใจและให้คะแนนการเล่าเรื่องเป็นรายบุคคล และไม่พยายามแทรกขณะนำเสนอ นักเรียนอาจชี้ในภาพเพื่ออธิบายรายละเอียดปลีกย่อยที่ต้องการชี้ให้เห็น หลังจากจบการนำเสนอครูทวนความคิดและประโยคต่างๆที่ได้จากการฟังโดยที่ไม่ระบุว่าเรื่องใดถูกผิด จากนั้นนักเรียนทำใบงานการเขียนเล่าเรื่องด้วยตนเองอีกครั้งในใบงาน 8.2 Tim's day เพื่อส่งท้ายคาบ ครูยกตัวอย่างการเริ่มเรื่องอย่างง่าย เช่น One day in the afternoon, Tim is playing skateboard with his friends in the park. ทั้งนี้ นักเรียน อาจมีความคิดต่างจากนี้ได้ ครูเพิ่มเติมนักเรียนในการเล่าเรื่องควรคำนึงถึงรายละเอียดของตัวละคร character เช่น Who are they? What do they want? What are they like? เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ขั้นจบบทเรียน (Ending the lesson) ครูกล่าวขอบคุณและชื่นชมการแสดง

ความเห็นและเล่าเรื่องราวจากกิจกรรมที่ผ่านมาและสรุปประเด็นที่น่าสนใจจากขั้นตอนที่ได้จากการฟังการนำเสนอความคิดอย่างสร้างสรรค์และไม่มีความคิดที่ผิด เพราะมุมมองจากการมองภาพอาจต่างกัน ครูสรุปการใช้ภาษาและสำนวนในการเล่าเรื่องต่างๆ และนักเรียนช่วยสรุปองค์ประกอบสำคัญของเรื่องราวได้แก่ The main characters, setting, the beginning, the middle and the end และนักเรียนสามารถบรรยายเหตุการณ์ที่กำลังทำโดยใช้โครงสร้าง Present Continuous Tense โดยครู

เขียนตัวอย่างลงบนกระดานอีกครั้ง นอกจากนี้ นักเรียนจะเล่าเรื่องได้ดีขึ้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความเห็นและจินตนาการที่ไม่เหมือนกันจึงอาจเรียงภาพได้แตกต่างกันและเล่าเรื่องในตอนจบได้ อย่างหลากหลาย ครูจบบทเรียน

บทเรียนที่ 9 เรื่อง “How Green Are You?” ใช้เวลาในการสอนจำนวน 3 คาบ (3 ชั่วโมง) เป็นบทเรียนเกี่ยวกับการวิพากษ์วิจารณ์จากการมองภาพเหตุการณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับ สถานการณ์ในชีวิตจริงโดยสามารถนำเสนอความคิดเป็นเหตุและเป็นผลได้ อย่างเหมาะสม

ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยการขอให้นักเรียนมองภาพแผนที่โลกและให้นักเรียนติดตาม ครูหนึ่งสัปดาห์จะเข้าบทเรียนเกี่ยวกับอะไร จากนั้นครูนำชุดรูปภาพเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับ สิ่งแวดล้อมและภาวะโลกร้อนในที่ต่างๆติดบนกระดาน ครูแจกกระดาษใบเล็กๆให้นักเรียนแต่ละคน เขียนความคิดที่ได้จากการมองภาพแต่ละภาพ โดยเขียนสั้นๆและนำไปคิดใกล้กับภาพที่นักเรียน บรรยาย คำตอบเป็นแบบปลายเปิด จากนั้นครูเตรียมประโยคที่เกี่ยวกับภาพเหล่านั้นให้นักเรียน พิจารณาแล้วมองว่าตรงกับภาพไหนและให้นักเรียนจับคู่ที่เหมาะสม โดยนักเรียนอาจมีความ คิดเห็นหรือบรรยายเพิ่มเติมจากที่ครูเตรียมไว้ก็ได้ ครูให้นักเรียนสะท้อนคิดว่าเรากำลังเข้าสู่บทเรียน เรื่องใด (คำตอบอาจหลากหลาย)แต่ครูยังไม่เฉลยคำตอบและเขียนความเห็นลงบนกระดาน แล้วสรุป หัวข้อที่ใกล้เคียงที่สุดเพราะจะพูดถึงสภาพแวดล้อมในโลกและพูดถึงสาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้น จากนั้นครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ 9.1 Cause and Effect Paragraph ครูให้เวลานักเรียนศึกษาด้วย ตัวเองแล้วอธิบายเพิ่มเติมว่าการบรรยายเพื่อเสนอความคิดจากการมองภาพนั้นยังสามารถพูดถึงเหตุ และผลกระทบได้อีกด้วย และเสนอตัวอย่างจากใบงานบนกระดานพร้อมให้สังเกตการใช้คำที่สำคัญ useful words จากใบความรู้ จากนั้นนักเรียนจับคู่เพื่อร่วมกันทำกิจกรรมในใบงาน 9.2 Write cause and effect mapping เวลาประมาณ 3-5 นาที โดยมีบทความเกี่ยวกับ โรคปอดหวัและสาเหตุและให้ นักเรียนฝึกสรุปความคิดเป็น semantic map ที่ครูเตรียมไว้ ครูจะคอยอำนวยความสะดวกและเป็น ผู้ช่วยโดยสังเกตการทำกิจกรรมอย่างเงียบๆ โดยไม่ช่วยเฉลยคำตอบในกิจกรรมแต่อาจช่วยตรวจสอบ การใช้คำที่ถูกต้องตามความเหมาะสมครูช่วยตรวจสอบคำตอบโดยการถามคำถามย้อนคิด เช่น What is the effect of this event? Is this the effect from...? เป็นต้น สุดท้ายครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย กิจกรรมและทวนประโยคสำคัญ

ขั้นที่ 1 ขึ้นตั้งคำถาม (Questioning) นักเรียนทำงานกลุ่มละ 5 คน โดยครูให้บทบาท นักเรียนแต่ละกลุ่มเป็นผู้แทนจากองค์กร Green Peace ในการรณรงค์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของโลก ครู ดิดชุดภาพเหตุการณ์เกี่ยวกับ global warming เพิ่มเติมลงบนกระดานในขณะที่ภาพเดิมยังคงอยู่ ครูให้ นักเรียนลองแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับผู้ที่เกี่ยวข้องในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในภาพต่างๆ นักเรียน มองภาพและพิจารณาอยู่ครู่หนึ่งก่อนที่จะระดมความคิดเรียงเป็นถ้อยคำเพื่อชี้ให้เห็นความคิดที่เกิด จากภาพนั้นๆ ครูมองดูนักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานไปเงียบๆแล้วตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความคิด เช่น

What are the pictures about? and What make you think like that?

What can you see in from the picture and what do you think about it?

How can it happen?

What are the causes and effects from the picture?

How do you feel about the event?

Can you tell the story related to the pictures?

ครูให้นักเรียนตอบอย่างอิสระในกลุ่มแต่ละกลุ่มโดยไม่ระบุนิยามความคิดใดถูกหรือผิด และแนะนำให้เขียนคำสำคัญ Keywords หรือความคิดที่ได้จากคำถามลงในกระดาษ จากนั้นครูมอบหมายให้นักเรียนทำโครงการอย่างง่าย Mini Project: Green Peace Save the World โดยอาศัยแนวคิดจากการพิจารณาภาพต่างๆแล้วให้ถ่ายทอดสิ่งที่เห็นว่าเป็นอย่างไรรวมทั้งแสดงเหตุและผล โดยใช้ภาพเป็นฐานสรุปเป็น Semantic Map เพื่อทำร่างก่อนการนำเสนอปากเปล่าเชิงสุนทรพจน์ ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมนำเสนอกลุ่มละ 15 นาที เพื่อรณรงค์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ครูกระตุ้นด้วยคำถามเป็นระยะๆเพื่อช่วยให้คิดจากภาพและหาเหตุผลประกอบให้ได้มากที่สุด

ขั้นที่ 2 ขั้นตอบสนองต่อความเห็นของนักเรียน (Responding to students' ideas) นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอมุมมองจากการมองภาพต่างๆเพื่อสร้างเป็นการกล่าวรณรงค์สร้างความตระหนักและชี้ให้เห็นความสำคัญเวลา 8-10 นาทีพร้อมร่าง Project Chart เพื่อติดแสดงบนผนัง ครูและนักเรียนในกลุ่มอื่นเป็นผู้ฟังที่ดีและครูคอยจดประเด็นสำคัญต่างๆเพื่อสรุปตอนท้ายและบันทึกคะแนน *ขณะที่พูดครูแนะนำว่าหากนักเรียนชี้ภาพที่กำลังอ้างอิงไปด้วยก็จะให้ผู้ฟังเกิดการคล้อยตามรวมทั้งชี้ให้เห็นเหตุและผลได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ครูชี้แจงว่าได้รับฟังมุมมองของแต่ละกลุ่มและเข้าใจได้เป็นอย่างดี จากนั้นนักเรียนทำชิ้นงานเขียนเป็นรายบุคคลในใบงาน 9.3 How green are you? ซึ่งนอกจากจะอ้างอิงจากการพิจารณาภาพในกิจกรรมที่ผ่านมาทั้งหมดแล้วนักเรียนสามารถเสนอความเห็นเพิ่มเติมรวมถึงแนวทางในการแก้ปัญหา(ถ้ามี) โดยร่างเป็น Semantic map ก่อนการเขียนบรรยาย และส่งงานท้ายคาบ

ขั้นที่ 3 ขั้นจบบทเรียน (Ending the lesson) ครูชื่นชมการร่วมทำกิจกรรมและชื่นชมมุมมองการสร้าง Mini Project ที่ถ่ายทอดความคิดจากการมองภาพในสถานการณ์ต่างๆ ครูและนักเรียนสรุปร่วมกันว่าได้เรียนรู้อะไรบ้าง พร้อมทั้งทบทวนเกี่ยวกับการพูดเพื่อเล่าถึงสาเหตุและผลกระทบจากการมองภาพสถานการณ์และสามารถนำเสนอความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม และก่อนการนำเสนอด้วยการพูดและเขียนนั้นควรมีโครงร่าง Semantic Map เสียก่อนจะช่วยให้สรุปความคิดได้อย่างเป็นระบบมากขึ้น นักเรียนสามารถประยุกต์การนำเสนอลักษณะแบบนี้ในการเล่าถึงเรื่องราวการแสดงความคิดเห็นที่เป็นวิชาการ ก่อนจบคาบครูและนักเรียนร่วมกันสรุปตัวอย่างประโยคในบทเรียนบนกระดานและกล่าวขอบคุณการเข้าร่วมกิจกรรม

บทเรียนที่ 10 เรื่อง “A Picture Can Say” ใช้เวลาในการสอนจำนวน 2 คาบ (2 ชั่วโมง) เป็นบทเรียนเกี่ยวกับการเล่าเรื่องจากภาพ โดยการนำเสนอมุมมองที่หลากหลายพร้อมทั้งให้รายละเอียดและเสนอความคิดเห็นจากประสบการณ์และความสนใจของบุคคล ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนมองภาพวาดในยุค 70 ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องราวของครอบครัวหนึ่ง ครูให้มองภาพอย่างเงียบๆ อยู่ครู่หนึ่ง ขณะที่ขอให้พิจารณาภาพถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภาพนี้ประมาณ 5 นาที โดยสิ่งนี้นักเรียนคิดอาจมีมุมมองที่หลากหลายขณะที่ไม่มีใครถูกหรือผิด นักเรียนยังแค่มองภาพนั้นและยังไม่ต้องเล่าหรือเขียนรายละเอียดใดๆ จากนั้นครูติดภาพบนกระดานและแจกกระดาษโน้ตให้นักเรียนแต่ละคนและขอให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนก่อนจะเขียนสรุปความคิดจากภาพที่ตนพิจารณาลงในกระดาษซึ่งอาจเป็นได้ทั้งคำหรือประโยคสั้นๆ นักเรียนนำความคิดที่เขียนติดบนกระดานเพื่อให้ทุกคนสามารถอ่านได้และครูสุ่มอ่านประโยคที่นักเรียนแต่ละคนเขียนไว้ในชั้นฟัง ครูเกริ่นนำว่านักเรียนสามารถเขียนอะไรก็ได้จากรายละเอียดที่เห็นในภาพ จากนั้นนักเรียนศึกษาใบความรู้ 10.1 Describe me in any sentence ให้นักเรียนได้เรียนรู้การใช้คำเพื่อบรรยายหรือเล่าเรื่องจากภาพได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนสังเกตโลโก้ของ Apple Company และให้สังเกตว่าสามารถบรรยายอะไรจากภาพได้บ้าง นักเรียนศึกษาตัวอย่างการบรรยายภาพ จากนั้นครูช่วยนักเรียนทำความเข้าใจใบความรู้และยกตัวอย่างจากใบความรู้เพื่ออธิบายและขอให้นักเรียนลองนึกประโยคเพื่อบรรยายภาพในตัวอย่างด้วยตัวเอง

ขั้นที่ 1 ขั้นตั้งคำถาม (Questioning) ครูให้นักเรียนมองภาพเดิมเมื่อต้นคาบอีกครั้งและให้ลองพิจารณารายละเอียดให้ลึกซึ้งขึ้น จากนั้นครูช่วยถามคำถามเพื่อช่วยให้นักเรียนนำเสนอความคิดให้ได้มากที่สุด เช่น

What do you see in the picture? and what do you think about it?

How do you feel about the picture?

What is going to happen?

Why do you think that?

How else could we describe them?

เพื่อให้นักเรียนมองภาพอย่างตั้งใจและคิดว่าจะเล่าอะไรจากภาพได้บ้าง จากนั้นครูให้นักเรียนทำงานกลุ่มละ 3 คนในใบงาน 10.2 free talking, free writing เพื่อระดมความคิดและเล่าเรื่องจากภาพให้ได้มากที่สุด บางกลุ่มครูอาจต้องช่วยถามคำถามเพิ่มเติมเพื่อกระตุ้นความคิด ครูเขียนคำถามที่ช่วยกระตุ้นให้คิดบนกระดาน ครูให้เวลานักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมและชี้ให้นักเรียนสังเกตรายละเอียดในภาพให้ได้มากที่สุด แล้วอาจกระตุ้นนักเรียนด้วยคำถามเพิ่มเติม เช่น What in the picture makes you think like that? เพื่อให้นักเรียนมองรายละเอียดจากภาพได้มากขึ้น

ขั้นที่ 2 ขั้นตอบสนองต่อความเห็นของนักเรียน (Responding to students' ideas) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมนำเสนอการเล่าเรื่องจากภาพในกิจกรรม โดยพยายามชี้ให้เห็นการพิจารณารายละเอียดต่างๆในภาพ ในขณะที่ครูสังเกตแต่ละกลุ่มและเป็นผู้ช่วยในการตรวจสอบคำให้บ้างตามความเหมาะสมแต่จะไม่เสนอความคิดให้นักเรียน ครูเดินสังเกตการณ์ทำงานแต่ละกลุ่มอย่างเงียบๆและคอยจดบันทึกประเด็นที่น่าสนใจจากนักเรียน นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเรื่องจากภาพขณะที่นักเรียนกลุ่มอื่นเป็นผู้ฟังที่ดีและไม่แทรกขณะที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ ครูสามารถทวนประโยคที่นำเสนอเพื่อเน้นความสนใจและให้นักเรียนกลุ่มอื่นมองพิจารณาภาพตาม ครูปรับทีประเด็นที่น่าสนใจของแต่ละกลุ่มไว้ ใน คาบที่ 2 นั้นให้นักเรียนจับคู่เพื่อทำกิจกรรมการเขียนใน 10.3 A picture says a million words โดยให้นักเรียนในการพิจารณารายละเอียดภาพเพื่อเล่าเรื่องจากภาพโดยให้ทบทวนความรู้ที่ได้จากใบงาน ตัวอย่างในกิจกรรมที่ผ่านมา ครูสังเกตการณ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแต่ละคู่และกระตุ้นให้นักเรียนคิดให้มากที่สุดแล้วจึงสรุปเป็นย่อหน้า ครูให้แต่ละคู่นำเสนอการเล่าเรื่องจากภาพครูปรับทีคำแนะนำการพูด ในขณะที่มีการนำเสนอครู อาจช่วยทวนคำพูดหรือประโยคที่นักเรียนนำเสนอเพื่อเป็นการเน้นว่าเรากำลังตั้งใจฟังและพิจารณาตามรายละเอียดที่นักเรียนชี้ นักเรียนกลุ่มอื่นเป็นผู้ฟังที่ดีและไม่แทรกขณะที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ จากนั้นนักเรียนส่งชิ้นงานเขียนจากกิจกรรมเพื่อบันทึกคะแนนงานเขียน

ขั้นที่ 3 ขั้นจบบทเรียน (Ending the lesson) ครูชื่นชมและกล่าวถึงผลงานการนำเสนอที่หลากหลายและสร้างสรรค์จากการเล่าเรื่องจากภาพ ครูสรุปร่วมกับนักเรียนว่าในบทเรียนนี้นักเรียนได้เรียนรู้อะไรเพิ่มเติมบ้าง อันได้แก่ การมองรายละเอียดจากภาพ The scene takes place in the street, at school.... during the day, at night, in the evening.. Place the elements within the picture รูปประโยคและภาษาที่สำคัญ useful words เช่น I think that... , maybe... , I suppose... , the atmosphere is... , it seems as if... ที่ช่วยให้การพูดบรรยายและการเขียนสมบูรณ์ขึ้น อีกทั้งยกตัวอย่างรูปประโยคที่น่าสนใจ ครูยกตัวอย่างสิ่งที่ได้จากการฟังและการสังเกตด้วยการพูดและเขียนบนกระดาน ครูชี้ให้เห็นว่านักเรียนสามารถเป็นผู้มองเรื่องราวจากภาพและถ่ายทอดออกมาได้ดี จากนั้นนำผลงานแต่ละกลุ่มมาแสดงบนผนังเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ครูกล่าวขอบคุณในการร่วมกิจกรรมและจบบทเรียน

3.4 เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลเพื่อพัฒนาบทเรียน

1. แบบประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ ซึ่งประกอบไปด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน เนื้อหาของบทเรียน ขั้นตอนการจัดการเรียน การสอน ลักษณะของบทเรียน การวัดและประเมินผล และการนำไปใช้ ซึ่งเป็นแบบประเมิน ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยยึดหลักความ สอดคล้องกับแนวการจัดการเรียนการสอน โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ

ระดับ	ระดับคะแนน	ระดับประสิทธิภาพของบทเรียน
5	4.50-5.00	มากที่สุด
4	3.50-4.49	มาก
3	2.50-3.49	ปานกลาง
2	1.50-2.49	น้อย
1	1.00-1.49	น้อยที่สุด

เกณฑ์ผ่านการประเมินประเมินประสิทธิภาพทั้ง 10 แผน ที่ตั้งไว้คือ ระดับคะแนน 3.50 ซึ่งมีคุณภาพในระดับมากขึ้นไป ผลการประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการ คิดจากภาพ ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 1 เรื่อง “How is Your Life?”

องค์ประกอบของบทเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับประสิทธิภาพของบทเรียน
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	4.78	0.47	มากที่สุด
2. เนื้อหาของบทเรียน	4.17	0.47	มาก
3. ขั้นตอนการเรียนการสอน	4.44	0.94	มาก
4. สื่อที่ใช้	4.56	0.94	มากที่สุด
5. การประเมินผล	4.33	0.94	มาก
รวม	4.46	0.75	มาก

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 1 เรื่อง “How is your life?” โดยรวมมีประสิทธิภาพมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบในแต่ละด้านของบทเรียนพบว่า ด้านที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้และสื่อที่ใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78, 4.56 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47, 0.94 ตามลำดับ

จากการประเมินประสิทธิภาพบทเรียนบทที่ 1 จากผู้เชี่ยวชาญ จะสังเกตได้ว่า ค่าเฉลี่ยในด้านเนื้อหาของบทเรียนนั้นเท่ากับ 4.17 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าองค์ประกอบด้านอื่นๆ ผู้วิจัยจึงได้ปรับเนื้อหาของการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนและมีความน่าสนใจมากขึ้น โดยมีใบความรู้และคำศัพท์ที่เหมาะสมต่อความสามารถของนักเรียนโดยให้บรรยายภาพศิลปะที่ง่าย ๆ ก่อน

ตาราง 7_ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ
โดยใช้ กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 2 เรื่อง “ I Do Love It!”

องค์ประกอบของบทเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับประสิทธิภาพ ของบทเรียน
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	4.78	0.47	มากที่สุด
2. เนื้อหาของบทเรียน	4.67	0.47	มากที่สุด
3. ขั้นตอนการเรียนการสอน	4.17	0.00	มาก
4. สื่อที่ใช้	4.78	0.47	มากที่สุด
5. การประเมินผล	4.33	0.94	มาก
รวม	4.55	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 2 เรื่อง “ I do love it!” โดยรวมมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบในแต่ละด้านของบทเรียนพบว่าด้านที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้และสื่อที่ใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78, 4.78 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47, 0.47 ตามลำดับ

จากการประเมินประสิทธิภาพบทเรียนบทที่ 2 จากผู้เชี่ยวชาญ จะสังเกตได้ว่า ค่าเฉลี่ยในด้านขั้นตอนการเรียนการสอนนั้นเท่ากับ 4.17 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าองค์ประกอบด้านอื่นๆ ผู้วิจัยให้ความสำคัญในขั้นตอนการพิจารณาภาพและให้นักเรียนใช้เวลาในการถ่ายทอดความคิดโดยการพูดและการเขียนเองเป็นเวลา 5-7 นาทีและมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างกลุ่มเพื่อนมากขึ้น การตั้งคำถามครูใส่ใจทุกคำถามว่านักเรียนสามารถเข้าใจและคิดหาคำตอบด้วยตัวเองให้มากที่สุดและขั้นสรุปครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการสรุปเนื้อหาและองค์ความรู้ที่ได้รับ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 3 เรื่อง “ Fantasy or True?”

องค์ประกอบของบทเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับประสิทธิภาพของบทเรียน
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2. เนื้อหาของบทเรียน	4.17	0.47	มาก
3. ขั้นตอนการเรียนการสอน	4.28	0.47	มาก
4. สื่อที่ใช้	4.56	0.94	มากที่สุด
5. การประเมินผล	4.67	0.47	มากที่สุด
รวม	4.54	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 3 เรื่อง “ Fantasy or True?” โดยรวมมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบในแต่ละด้านของบทเรียนพบว่า ด้านที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้และการประเมินผล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00, 4.67 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00, 0.47 ตามลำดับ

จากการประเมินประสิทธิภาพบทเรียนบทที่ 3 จากผู้เชี่ยวชาญ จะสังเกตได้ว่า ค่าเฉลี่ยในด้านเนื้อหาของบทเรียนนั้นเท่ากับ 4.17 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าองค์ประกอบด้านอื่นๆ ผู้วิจัยจึงได้ปรับเนื้อหาของการสอนโดยมีใบความรู้และตัวอย่างบทสนทนาการพูด รวมถึงคำศัพท์ที่จำเป็นในบทเรียนนี้ รวมถึงคำถามเพื่อช่วยกระตุ้นความคิดนักเรียนให้สามารถมองภาพและแสดงออกด้านความคิดได้อย่างสร้างสรรค์

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ
โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 4 เรื่อง “The haunted house”

องค์ประกอบของบทเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับประสิทธิภาพ ของบทเรียน
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2. เนื้อหาของบทเรียน	4.50	0.00	มาก
3. ขั้นตอนการเรียนการสอน	4.22	0.94	มาก
4. สื่อที่ใช้	5.00	0.00	มากที่สุด
5. การประเมินผล	4.33	0.94	มาก
รวม	4.61	0.38	มากที่สุด

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 4 เรื่อง “ The haunted house” โดยรวมมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบในแต่ละด้านของบทเรียนพบว่า ด้านที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้และสื่อที่ใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00, 5.00 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00, 0.00 ตามลำดับ

จากการประเมินประสิทธิภาพบทเรียนบทที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ จะสังเกตได้ว่า ค่าเฉลี่ยในด้านขั้นตอนการเรียนการสอนนั้นเท่ากับ 4.22 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าองค์ประกอบด้านอื่นๆ ผู้วิจัยได้เพิ่มกิจกรรมการตอบคำถามจากการมองภาพและครูช่วยเขียนคำและประโยคนักเรียนเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการพูดและการเขียนเป็น useful words ที่จะช่วยให้นักเรียนทำกิจกรรมการพูดนำเสนอได้ดีขึ้น อีกทั้งเพิ่มการทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาให้มากที่สุด

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 5 เรื่อง “The Travelling Lovers”

องค์ประกอบของบทเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับประสิทธิภาพของบทเรียน
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2. เนื้อหาของบทเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ขั้นตอนการเรียนการสอน	4.44	0.47	มาก
4. สื่อที่ใช้	5.00	0.00	มากที่สุด
5. การประเมินผล	4.33	0.94	มาก
รวม	4.75	0.28	มากที่สุด

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 5 เรื่อง “ The travelling lovers” โดยรวมมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบในแต่ละด้านของบทเรียนพบว่า ด้านที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาของบทเรียนและสื่อที่ใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 เท่ากัน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0 เท่ากัน

จากการประเมินประสิทธิภาพบทเรียนบทที่ 5 จากผู้เชี่ยวชาญ จะสังเกตได้ว่า ค่าเฉลี่ยในด้านการประเมินผลนั้นเท่ากับ 4.33 ซึ่งมีความน้อยกว่าองค์ประกอบด้านอื่นๆ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงการประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ตามสภาพจริงนั่นคือครูมีบทบาทในการสังเกตการทำกิจกรรมของนักเรียนในระหว่างและหลังขั้นตอนการสอนและประเมินผลจากการพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ นักเรียนมีบทบาทในการประเมินชิ้นงานของตนเองและของเพื่อน

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 6 เรื่อง “Country or Town”

องค์ประกอบของบทเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับประสิทธิภาพของบทเรียน
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2. เนื้อหาของบทเรียน	4.67	0.47	มากที่สุด
3. ขั้นตอนการเรียนการสอน	4.44	0.47	มาก
4. สื่อที่ใช้	4.78	0.47	มากที่สุด
5. การประเมินผล	4.33	0.94	มาก
รวม	4.64	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 6 เรื่อง “Country or Town” โดยรวมมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบในแต่ละด้านของบทเรียนพบว่า ด้านที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้และสื่อที่ใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00, 4.78 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00, 0.47 ตามลำดับ

จากการประเมินประสิทธิภาพบทเรียนบทที่ 6 จากผู้เชี่ยวชาญ จะสังเกตได้ว่า ค่าเฉลี่ยในด้านการประเมินผลนั้นเท่ากับ 4.33 ซึ่งมิต่ำน้อยกว่าองค์ประกอบด้านอื่นๆ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงการประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ตามสภาพจริงและนักเรียนได้ฝึกฝนภาษาอย่างเต็มที่ในการทำกิจกรรมและในเวลาที่เหมาะสม รวมทั้งให้นักเรียนและกลุ่มเพื่อนได้ประเมินผลร่วมกัน

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 7 เรื่อง “Moments in Time”

องค์ประกอบของบทเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับประสิทธิภาพของบทเรียน
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	4.78	0.47	มากที่สุด
2. เนื้อหาของบทเรียน	4.33	0.94	มาก
3. ขั้นตอนการเรียนการสอน	4.67	1.63	มากที่สุด
4. สื่อที่ใช้	4.56	0.94	มากที่สุด
5. การประเมินผล	4.33	0.94	มาก
รวม	4.53	0.98	มากที่สุด

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 7 เรื่อง “ Moments in Time” โดยรวมมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.98 และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบในแต่ละด้านของบทเรียนพบว่า ด้านที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้และขั้นตอนการเรียนการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78, 4.67 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47, 1.63 ตามลำดับ

จากการประเมินประสิทธิภาพบทเรียนบทที่ 7 จากผู้เชี่ยวชาญ จะสังเกตได้ว่า ค่าเฉลี่ยในด้านเนื้อหาของบทเรียนและการประเมินผลนั้นเท่ากับ 4.33 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าองค์ประกอบด้านอื่นๆ ผู้วิจัยได้เพิ่มเติมรูปประโยคที่น่าสนใจซึ่งได้จากการสังเกตการทำกิจกรรมและการตอบคำถามมาสรุปร่วมกัน นักเรียนและในกลุ่มมีโอกาสได้ประเมินตนเองในการนำเสนอข้อมูลจากการมองภาพ ครูมีส่วนร่วมในการเสนอข้อคิดเห็นและสรุปองค์ความรู้ร่วมกันหลังจบกิจกรรมมากขึ้น

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 8 เรื่อง “What’s Going on?”

องค์ประกอบของบทเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับประสิทธิภาพของบทเรียน
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	4.78	0.47	มากที่สุด
2. เนื้อหาของบทเรียน	4.67	0.47	มากที่สุด
3. ขั้นตอนการเรียนการสอน	4.72	1.25	มากที่สุด
4. สื่อที่ใช้	4.33	1.41	มาก
5. การประเมินผล	4.33	0.94	มาก
รวม	4.57	0.90	มากที่สุด

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 8 เรื่อง “What’s going on?” โดยรวมมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90 และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบในแต่ละด้านของบทเรียนพบว่า ด้านที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้และขั้นตอนการเรียนการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78, 4.72 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47, 1.25 ตามลำดับ

จากการประเมินประสิทธิภาพบทเรียนบทที่ 8 จากผู้เชี่ยวชาญ จะสังเกตได้ว่า ค่าเฉลี่ยในด้านสื่อที่ใช้และการประเมินผลนั้นเท่ากับ 4.33 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าองค์ประกอบด้านอื่นๆ ผู้วิจัยได้เพิ่มการประเมินผลของนักเรียนโดยให้ออกาสนักเรียนและในกลุ่มมีโอกาสได้ประเมินตนเองในการนำเสนอข้อมูลจากการมองภาพ ครูมีส่วนร่วมในการเสนอข้อคิดเห็นและสรุปองค์ความรู้ร่วมกันหลังจบกิจกรรมมากขึ้น

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 9 เรื่อง “How Green are You?”

องค์ประกอบของบทเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับประสิทธิภาพของบทเรียน
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	4.56	0.94	มากที่สุด
2. เนื้อหาของบทเรียน	4.33	0.94	มาก
3. ขั้นตอนการเรียนการสอน	4.06	0.47	มาก
4. สื่อที่ใช้	4.56	0.94	มากที่สุด
5. การประเมินผล	4.33	0.94	มาก
รวม	4.37	0.85	มาก

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 9 เรื่อง “How green are you?” โดยรวมมีประสิทธิภาพมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85 และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบในแต่ละด้านของบทเรียนพบว่า ด้านที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้และสื่อที่ใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 เท่ากัน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 เท่ากัน

จากการประเมินประสิทธิภาพบทเรียนบทที่ 9 จากผู้เชี่ยวชาญ จะสังเกตได้ว่า ค่าเฉลี่ยในด้านเนื้อหาของบทเรียนและการประเมินผลเท่ากับ 4.33 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าองค์ประกอบด้านอื่นๆ ผู้วิจัยได้ปรับเนื้อหาให้มีความง่ายและเป็นรูปธรรมมากขึ้น รวมทั้งใช้ภาพที่หลากหลายและสอดคล้องกับ environment ทั้งนี้ครูได้เพิ่มใบความรู้เกี่ยวกับบทเรียนและเพิ่มเติมวงคำศัพท์สำคัญเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 10 เรื่อง “A Picture Can Say”

องค์ประกอบของบทเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับประสิทธิภาพของบทเรียน
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	4.78	0.47	มากที่สุด
2. เนื้อหาของบทเรียน	4.67	0.47	มากที่สุด
3. ขั้นตอนการเรียนการสอน	4.06	0.47	มาก
4. สื่อที่ใช้	4.56	0.94	มากที่สุด
5. การประเมินผล	4.33	0.94	มาก
รวม	4.48	0.66	มาก

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพบทเรียนที่ 10 เรื่อง “A picture can say” โดยรวมมีประสิทธิภาพมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบในแต่ละด้านของบทเรียนพบว่า ด้านที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาของบทเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78, 4.67 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47, 0.47 ตามลำดับ

จากการประเมินประสิทธิภาพบทเรียนบทที่ 10 จากผู้เชี่ยวชาญ จะสังเกตได้ว่า ค่าเฉลี่ยในด้านขั้นตอนการเรียนการสอนเท่ากับ 4.06 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าองค์ประกอบด้านอื่นๆ ผู้วิจัยได้เสริมขั้นตอนการตั้งคำถามที่หลากหลายและให้นักเรียนทำการรวบรวมความคิดสรุปเป็น mapping และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มและประเมินผลตนเอง เพื่อให้ให้นักเรียนมีกระบวนการคิดให้มากที่สุด และสามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี

2.2 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษซึ่งเป็นการประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อนำเสนอเรื่องราวหรือการบรรยายภาพ และการพูดแสดงความคิดเห็น ใช้ประเมินขณะที่นักเรียนนำเสนอเป็นรายบุคคล เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม แบบประเมินนี้เป็นการประเมินภาพโดยรวม (Holistic Evaluation) ซึ่งได้ประยุกต์มาจากแบบประเมินของ Wilkins (1977) และ Carol (1980) ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ 4 ด้าน ได้แก่ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ความถูกต้องของภาษา การสื่อความหมาย และการใช้น้ำเสียง สีตา โดยมีคะแนนรวม 20 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละด้านไว้ดังตาราง 16

ตาราง 16 เครื่องมือในการให้คะแนน (Rubrics) การพูดภาษาอังกฤษ

เกณฑ์	คะแนน	ระดับคุณภาพ
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	5	มีความคล่องแคล่วในการพูด ไม่สะดุดชะงัก ฟังราบรื่น ได้รับความชัดเจนดีมาก
	4	มีความคล่องแคล่วในการพูด ไม่สะดุดชะงัก ฟังราบรื่น โดยตลอด ได้รับความชัดเจนดี
	3	มีความคล่องในการพูดสะดุดเล็กน้อย ฟังราบรื่น ชัดเจนพอใช้
	2	ขาดความคล่องในการพูด การพูดสะดุดขาดตอน ฟังไม่ราบรื่น ชัดเจนเล็กน้อยแต่ยังพอทำความเข้าใจได้
	1	ขาดความคล่องในการพูด การพูดสะดุดขาดตอน ฟังไม่ราบรื่น ไม่มีความชัดเจน
2. ความถูกต้องของภาษา	5	ออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจน ใช้ศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ได้เหมาะสมถูกต้อง
	4	ออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจน ใช้ศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ ผิดพลาดเพียงเล็กน้อย
	3	ออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจนเพียงเล็กน้อย ใช้ศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ ผิดพลาดบ้าง
	2	ออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจนเพียงเล็กน้อย ใช้ศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ ไม่ถูกต้อง มีความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์ ที่ร้ายแรง
	1	ออกเสียงไม่ถูกต้อง ชัดเจน ใช้ศัพท์ จำนวนจำกัด มีความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์ แม้แต่ไวยากรณ์พื้นฐาน
3. การสื่อความหมายให้เข้าใจ	5	พูดสื่อความหมาย และความต้องการของตน ได้ชัดเจนดีมาก
	4	พูดสื่อความหมาย และความต้องการของตน ได้ชัดเจนดี
	3	พูดสื่อความหมาย และความต้องการของตน ได้ชัดเจนดีพอใช้
	2	พูดสื่อความหมาย และความต้องการของตน ได้ชัดเจนพอใช้
	1	พูดสื่อความหมาย และความต้องการของตน ได้ชัดเจนน้อยมาก

ตาราง 16 (ต่อ)

เกณฑ์	คะแนน	ระดับคุณภาพ
4. การใช้น้ำเสียงลีลา	5	การนำเสนอมีความต่อเนื่อง มีการใช้น้ำเสียงหนักเบา มีการสบสายตาผู้ฟัง โดยตลอด และใช้สีหน้าท่าทางประกอบ เพื่อช่วยความเข้าใจ
	4	การนำเสนอมีความต่อเนื่อง มีการใช้น้ำเสียงหนักเบา มีการสบสายตา และใช้สีหน้าท่าทางประกอบ เพื่อช่วยความเข้าใจ
	3	การนำเสนอพอเข้าใจได้ ใช้น้ำเสียงแบบเดียวเรียบๆ มีการสบสายตา และใช้สีหน้าท่าทางประกอบ เพื่อให้เรื่องน่าสนใจดีพอใช้
	2	การนำเสนอพอเข้าใจได้ ใช้น้ำเสียงแบบเดียวเรียบๆ มีการสบสายตา และใช้สีหน้าท่าทางประกอบพอใช้
	1	การนำเสนอขาดความต่อเนื่อง ใช้น้ำเสียงแบบอ่านมากกว่าเล่าเรื่อง ไม่มีการสบสายตาผู้ฟัง ใช้สีหน้าท่าทางประกอบเพื่อให้น่าสนใจน้อยมาก

2.3 แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยได้ปรับมาจากเกณฑ์ของ พยาว์ ทักษิณ (2523, อ้างในรุ่งระวี ปัญญาแก้ว, 2548) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3 เกณฑ์ คือ การนำเสนอความคิดที่แปลกใหม่ การเชื่อมโยงความคิด และการใช้ภาษา มีคะแนนรวม 15 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละด้านไว้ ดังตาราง 13

ตาราง 17 เครื่องมือในการให้คะแนน (Rubrics) การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

เกณฑ์	คะแนน	ระดับคุณภาพ
1. การนำเสนอความคิด	5	เสนอความคิดเห็นใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกรักคิด อย่างอิสระ ชัดเจนดีมาก
	4	เสนอความคิดเห็นใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกรักคิด อย่างอิสระ ชัดเจนดี
	3	เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเอง แสดงความรู้สึกรักคิด ชัดเจนดีพอใช้
	2	เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเป็นแนวของตนเอง ได้บ้าง แสดงความรู้สึกรักคิด ชัดเจนเล็กน้อย
	1	เสนอความคิดเห็น หรือความคิดสร้างสรรค์ได้เพียงเล็กน้อย ไม่มีความชัดเจน
2. การเชื่อมโยงความคิด	5	จัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยงต่อกันมีใจความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีการจัดเรียงลำดับขั้นตอน สรุป เสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ เข้าใจง่าย
	4	จัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยงต่อกันมีใจความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีการจัดเรียงลำดับขั้นตอน สรุป เสนอเรื่องที่เข้าใจง่าย
	3	จัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยงต่อกันพอใช้มีใจความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีการจัดเรียงลำดับขั้นตอน สรุป เสนอเรื่องที่พอเข้าใจได้บ้าง
	2	จัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยงอยู่เล็กน้อย มีใจความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีการจัดเรียงลำดับขั้นตอน สรุป เสนอเรื่องที่พอเข้าใจได้เล็กน้อย
	1	ไม่มีจัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยงต่อกันไม่มีการจัดเรียงลำดับขั้นตอน สรุป เสนอเรื่องไม่น่าสนใจ ไม่สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้เท่าที่ควร

ตาราง 17 (ต่อ)

เกณฑ์	คะแนน	ระดับคุณภาพ
3. การใช้ภาษา	5	ใช้คำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ได้เหมาะสมถูกต้อง ใช้ประโยคที่กะทัดรัด สละสลวยชัดเจนดีมาก
	4	ใช้คำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ผิดพลาดเพียงเล็กน้อย ใช้ประโยคที่กะทัดรัด สละสลวยชัดเจนดี
	3	ใช้คำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ผิดพลาดบ้าง ใช้ประโยค ที่กะทัดรัด ชัดเจนพอใช้
	2	ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ผิดพลาดบ้าง ใช้ประโยคชัดเจนเล็กน้อย
	1	ใช้คำศัพท์จำนวนจำกัดมีความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์ ใช้ประโยคไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้อง

หลังจากนั้น นำคะแนนการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่ได้มา หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ แล้วเทียบระดับคุณภาพของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2554)

คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
80 - 100	ดีมาก
70 - 79	ดี
60 - 69	พอใช้
50 - 59	อ่อน
0 - 49	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่านการประเมิน คือผู้เรียนต้องได้คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หลังการเรียนบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพในแต่ละบทเรียน โดยมีคะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60 หรือระดับคุณภาพพอใช้ ผลการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ แต่ละบทเรียนปรากฏผลดังนี้

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียนบทที่ 1 เรื่อง “How is Your Life?”

เกณฑ์การประเมินการพูด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	2.90	.54	62.00	พอใช้
2. ความถูกต้องของภาษา	3.00	.52	61.33	พอใช้
3. การสื่อความหมายให้เข้าใจ	3.46	.41	70.67	ดี
4. การใช้น้ำเสียงลีลา	2.76	.49	60.67	พอใช้
รวม	12.12	1.45	63.17	พอใช้

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 1 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.45 ค่าร้อยละเท่ากับ 63.17 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านการใช้น้ำเสียงลีลาและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเท่ากับ 2.76, 2.90 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49, 0.54 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ ผู้สอนจึงสอนเทคนิคการพูดให้เป็นธรรมชาติและมีความมั่นใจในการนำเสนอความคิดมากขึ้น ทั้งนี้ได้เพิ่มเติมการใช้คำศัพท์สำคัญและสำนวนการพูดที่น่าสนใจมากขึ้น เช่น From the picture, there is, It makes me feel....., It takes place at..... เป็นต้น และการเพิ่มเติมคำถามเพื่อกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 1 เรื่อง “How is Your life?”

เกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. การนำเสนอความคิด	2.96	.46	62.67	พอใช้
2. การเชื่อมโยงความคิด	2.86	.34	60.67	พอใช้
3. การใช้ภาษา	2.93	.25	61.33	พอใช้
รวม	8.75	.76	61.56	พอใช้

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 1 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 ค่าร้อยละเท่ากับ 61.56 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านการเชื่อมโยงความคิดเท่ากับ 2.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ ผู้สอนจึงเพิ่มเทคนิคการเขียนโดยให้สรุปองค์ความคิดเป็นผัง mapping และหาคำสำคัญ keyword เพื่อบรรยายภาพตามลำดับความสำคัญและเหมาะสมและการเลือกใช้คำศัพท์เพื่อเชื่อมโยงความคิดที่น่าสนใจขึ้นว่านักเรียนมองเห็นอะไรจากภาพบ้าง

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียนบทที่ 2 เรื่อง “I Do Love It!”

เกณฑ์การประเมินการพูด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	3.00	.58	64.00	พอใช้
2. ความถูกต้องของภาษา	3.16	.64	64.67	พอใช้
3. การสื่อความหมายให้เข้าใจ	3.43	.49	71.33	ดี
4. การใช้น้ำเสียงลีลา	2.86	.62	62.67	พอใช้
รวม	12.46	1.28	65.67	พอใช้

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 2 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.28 ค่าร้อยละเท่ากับ 65.67 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านการใช้น้ำเสียงลีลาและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเท่ากับ 2.86, 3.00 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62, 0.58 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ ซึ่งเกิดจากความไม่มั่นใจในตัวเอง ครูเพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมฝึกอภิปรายกับเพื่อนและกิจกรรมกลุ่มให้มากขึ้นเพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างเต็มที่ และเขียนสรุปอุปสรรคที่น่าสนใจ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 2 เรื่อง “I Do Love It.”

เกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. การนำเสนอความคิด	3.46	.52	69.33	พอใช้
2. การเชื่อมโยงความคิด	2.70	.65	62.00	พอใช้
3. การใช้ภาษา	3.23	.66	64.67	พอใช้
รวม	9.39	1.57	65.33	พอใช้

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 2 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.57 ค่าร้อยละเท่ากับ 65.33 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านการเชื่อมโยงความคิดเท่ากับ 2.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและรวมเท่ากับ 0.65 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ ผู้สอนจึงเพิ่มตัวอย่างการเขียนที่มีองค์ประกอบในการถ่ายทอดและบรรยายภาพเช่น การพูดถึงบุคคล สถานที่ กิจกรรม ความรู้สึก และการพิจารณาสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้วหรือเกิดขึ้นอย่างไรบ้าง เพื่อให้ นักเรียนเห็นภาพรวมการเขียนเชื่อมโยงความคิดจากการมองภาพได้ดีขึ้น

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียนบทที่ 3 เรื่อง “Fantasy or True?”

เกณฑ์การประเมินการพูด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	3.53	.50	70.67	ดี
2. ความถูกต้องของภาษา	3.66	.47	73.33	ดี
3. การสื่อความหมายให้เข้าใจ	3.56	.50	71.33	ดี
4. การใช้น้ำเสียงลีลา	3.46	.68	69.33	พอใช้
รวม	14.23	1.77	71.17	ดี

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 3 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.77 ค่าร้อยละเท่ากับ 71.17 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านการใช้น้ำเสียงลีลาและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเท่ากับ 3.46, 3.53 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68, 0.50 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ ดังในบทเรียนที่ผ่านมาแต่ในบทนี้มีพัฒนาการดีขึ้น ทั้งนี้ในกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนมีโอกาสดูพูดเสนอความคิดมากขึ้นและกล้าแสดงออกมากขึ้น

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 3 เรื่อง “Fantasy or True?”

เกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. การนำเสนอความคิด	3.56	.54	71.33	ดี
2. การเชื่อมโยงความคิด	3.23	.50	64.67	พอใช้
3. การใช้ภาษา	3.23	.50	64.67	พอใช้
รวม	10.02	1.47	66.89	พอใช้

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 3 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพพอใช้โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.47 ค่าร้อยละเท่ากับ 66.89 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านการเชื่อมโยงความคิดและการใช้ภาษาเท่ากับ 3.23 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ ผู้สอนจึงนำเสนอคำศัพท์สำคัญที่ใช้ในการถ่ายทอดภาษาและทบทวนความรู้จากใบกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทบทวนการใช้ภาษาในการเรียบเรียงความคิดและเชื่อมโยงเนื้อหาให้นำสนใจมากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียนบทที่ 4 เรื่อง “The haunted house”

เกณฑ์การประเมินการพูด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	3.46	.57	69.33	พอใช้
2. ความถูกต้องของภาษา	3.30	.53	68.00	พอใช้
3. การสื่อความหมายให้เข้าใจ	3.56	.50	70.67	ดี
4. การใช้น้ำเสียงลีลา	3.50	.50	72.67	ดี
รวม	13.83	1.79	70.17	ดี

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.79 ค่าร้อยละเท่ากับ 70.17 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านความถูกต้องของภาษาและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเท่ากับ 3.30, 3.46 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53, 0.57 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ ซึ่งอาจเป็นเพราะการใช้คำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยและมีระดับยากมากขึ้นทำให้การถ่ายทอดออกมาไม่ถูกต้อง ครูจึงสรุปคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและนำเสนอใจให้ทำกิจกรรม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 4 เรื่อง “The haunted house”

เกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. การนำเสนอความคิด	3.56	.50	70.67	ดี
2. การเชื่อมโยงความคิด	3.46	.67	69.33	พอใช้
3. การใช้ภาษา	3.36	.66	70.00	ดี
รวม	10.43	1.77	70.00	ดี

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.77 ค่าร้อยละเท่ากับ 70.00 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านการใช้ภาษาเท่ากับ 3.36 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ ผู้สอนจึงรวบรวมรูปประโยคที่น่าสนใจและนักเรียนมักเข้าใจผิดมาสรุปในตอนท้ายกิจกรรม เช่น การใช้ present simple หรือ การใช้ present continuous ในการเขียนเรื่องราวในอดีต โดยครูช่วยแก้ไขรูปประโยคให้เช่น She is fell down เป็น she fell down เป็นต้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียนบทที่ 5 เรื่อง “The travelling lovers”

เกณฑ์การประเมินการพูด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	3.56	.50	71.33	ดี
2. ความถูกต้องของภาษา	3.40	.56	68.00	พอใช้
3. การสื่อความหมายให้เข้าใจ	3.60	.49	72.00	ดี
4. การใช้น้ำเสียงลีลา	3.71	.49	73.33	ดี
รวม	14.27	1.89	71.17	ดี

จากตาราง 26 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 5 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.89 ค่าร้อยละเท่ากับ 71.17 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านความถูกต้องของภาษาและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเท่ากับ 3.40, 3.56 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56, 0.50 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ ซึ่งเป็นเพราะการใช้คำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยและมีระดับยากมากขึ้นและต้องมีความรู้ในการใช้ภาษาก่อนข้างมากและมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ จึงจะสามารถถ่ายทอดมาได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ในกิจกรรมนี้ครูอนุญาตให้นักเรียนค้นหาคำศัพท์สำคัญได้จากอินเทอร์เน็ตและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มมากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 5 เรื่อง “The Travelling Lovers”

เกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. การนำเสนอความคิด	3.66	.60	74.00	ดี
2. การเชื่อมโยงความคิด	3.36	.49	68.67	พอใช้
3. การใช้ภาษา	3.46	.68	69.33	พอใช้
รวม	10.48	1.59	70.67	ดี

จากตาราง 27 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 5 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพดีโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.59 ค่าร้อยละเท่ากับ 70.67 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านการเชื่อมโยงความคิดเท่ากับ 3.36 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ ผู้สอนจึงให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่จะใช้ในการเขียนแล้วเรียงความสำคัญจากมากไปหาน้อย ทั้งนี้ได้เพิ่มเวลาให้นักเรียนทำกิจกรรม peer review เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนก่อนอีกทั้งเพิ่มโอกาสให้แก่งานเขียนอีกครั้งเพื่อให้นักเรียนใช้คำศัพท์ในการสร้างประโยคที่ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการจะสื่อสารให้มากที่สุด

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียนบทที่ 6 เรื่อง “Country or Town?”

เกณฑ์การประเมินการพูด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	3.53	.50	70.67	ดี
2. ความถูกต้องของภาษา	3.46	.50	69.33	พอใช้
3. การสื่อความหมายให้เข้าใจ	3.56	.50	71.33	ดี
4. การใช้น้ำเสียงดี	3.53	.50	70.67	ดี
รวม	14.10	1.91	70.50	ดี

จากตาราง 28 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 6 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.91 ค่าร้อยละเท่ากับ 70.50 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านความถูกต้องของภาษาเท่ากับ 3.46 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ ซึ่งเป็นเพราะผู้เรียนมีความรู้ด้านโครงสร้างการแสดงผลน้อย เลือกใช้คำไม่ค่อยถูกและคำศัพท์ที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นยังไม่มากเท่าที่ควร จึงได้เพิ่มเติมการใช้ประโยคเพื่อแสดงผล เช่น I prefer country because I love nature and beautiful scenery. เป็นต้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 6 เรื่อง “Country or Town?”

เกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. การนำเสนอความคิด	3.90	.40	78.00	ดี
2. การเชื่อมโยงความคิด	3.86	.57	77.33	ดี
3. การใช้ภาษา	3.86	.34	77.33	ดี
รวม	11.63	1.15	77.56	ดี

จากตาราง 29 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 6 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพดีโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.15 ค่าร้อยละเท่ากับ 77.56 อย่างไรก็ตามพบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านการนำเสนอความคิด การเชื่อมโยงความคิดและการใช้ภาษาในระดับคุณภาพดี ค่าร้อยละเท่ากับ 78.00, 77.33, 77.33 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40, 0.57, 0.34 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักเรียนได้ศึกษารูปโครงสร้างการแสดงผลจากตัวอย่างและการทำกิจกรรมพูดจากการพิจารณาภาพสามารถถ่ายทอดความคิดได้เป็นอย่างดี

ตาราง 30 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียนบทที่ 7 เรื่อง “Moments in Time”

เกณฑ์การประเมินการพูด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	3.80	.40	76.00	ดี
2. ความถูกต้องของภาษา	3.70	.46	74.00	ดี
3. การสื่อความหมายให้เข้าใจ	3.80	.40	76.00	ดี
4. การใช้สำเนียงลีลา	3.76	.43	75.33	ดี
รวม	15.06	1.61	75.33	ดี

จากตาราง 30 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 7 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.61 ค่าร้อยละเท่ากับ 75.33 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านความถูกต้องของภาษาและการใช้สำเนียงลีลาเท่ากับ 3.70, 3.76 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46, 0.43 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ เนื่องจากเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ comparison เป็นการมองภาพและสามารถบอกความเหมือนความต่าง compare and contrast ทั้งนี้ครูได้เพิ่มเติมคำสำคัญในการพูดเพิ่มเติม เช่น Although.....and.....are both..... they are different in many ways. / It's similar to...../ and are very similar เป็นต้น แต่โดยรวมแล้วถือว่านักเรียนไม่มีปัญหาด้านการสื่อสารมากเหมือนเรื่องอื่นๆ อาจจะติดขัดในช่วงของการรวบรวมความคิดและถ่ายทอดออกมาได้อย่างคล่องแคล่ว

ตาราง 31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 7 เรื่อง “Moments in Time”

เกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. การนำเสนอความคิด	4.06	.25	81.33	ดีมาก
2. การเชื่อมโยงความคิด	4.36	.49	87.33	ดีมาก
3. การใช้ภาษา	4.00	.00	80.00	ดีมาก
รวม	12.43	.62	82.89	ดีมาก

จากตาราง 31 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 7 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพดีมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 ค่าร้อยละเท่ากับ 82.89 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านการใช้ภาษาเท่ากับ 4.00 ค่าร้อยละเท่ากับ 80.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ แต่อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ซึ่งดีกว่าบทเรียนอื่นๆ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความเข้าใจการใช้รูปโครงสร้าง compare and contrast เป็นอย่างดี โดยนักเรียนสามารถเขียนเล่าถึงบุคคลและเหตุการณ์ในอดีตรวมถึงการอธิบายเหตุผลได้อย่างเหมาะสม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 32 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถ
ในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียนบทที่ 8 เรื่อง “What’s Going on?”

เกณฑ์การประเมินการพูด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	3.60	.62	72.00	ดี
2. ความถูกต้องของภาษา	3.53	.50	70.67	ดี
3. การสื่อความหมายให้เข้าใจ	3.53	.50	70.67	ดี
4. การใช้น้ำเสียงลีลา	3.60	.62	72.00	ดี
รวม	14.26	2.21	71.33	ดี

จากตาราง 32 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 8 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.21 ค่าร้อยละเท่ากับ 71.33 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านความถูกต้องของภาษาและการสื่อความหมายให้เข้าใจเท่ากับ 3.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ แต่ความสามารถในการพูดพบว่าไม่มีปัญหาเมื่อเทียบกับบทเรียนที่ผ่านมา ทั้งนี้ครูได้สรุปกิจกรรมการพูดเล่าเรื่องอย่างเป็นลำดับเหตุการณ์เพื่อให้นักเรียนเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น Firstly / at the beginning/ then/ after that/ next/ and finally เป็นต้น ในกิจกรรมนี้พบว่านักเรียนสามารถนำเสนอ มุมมองจากการมองภาพเรื่องราวได้อย่างมั่นใจและสร้างสรรค์มากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 33 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 8 เรื่อง “What’s Going on?”

เกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. การนำเสนอความคิด	4.20	.62	82.67	ดีมาก
2. การเชื่อมโยงความคิด	4.24	.64	83.33	ดีมาก
3. การใช้ภาษา	3.86	.34	77.33	ดี
รวม	12.30	1.53	81.11	ดีมาก

จากตาราง 33 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 8 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพดีมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.53 ค่าร้อยละเท่ากับ 81.11 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านการใช้ภาษาเท่ากับ 3.86 ค่าร้อยละเท่ากับ 77.33 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ ซึ่งมีปัญหาด้านการเรียบเรียงและการใช้คำศัพท์ที่ผิดบ้างถูกบ้างแต่การนำเสนอความคิดในบทเรียนนี้สร้างสรรค์มากเนื่องจากเป็นเรื่องที่อยู่ในวัยที่สนใจและ มีความท้าทายในการนำเสนอความคิดที่แตกต่างกันของแต่ละกลุ่ม นักเรียนมีมุมมองที่หลากหลาย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 34 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียนบทที่ 9 เรื่อง “How Green are You?”

เกณฑ์การประเมินการพูด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	4.06	.58	81.33	ดีมาก
2. ความถูกต้องของภาษา	3.86	.34	77.33	ดี
3. การสื่อความหมายให้เข้าใจ	4.03	.58	80.67	ดีมาก
4. การใช้น้ำเสียงลีลา	4.16	.48	82.00	ดีมาก
รวม	16.11	1.78	80.33	ดีมาก

จากตาราง 34 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 9 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.78 ค่าร้อยละเท่ากับ 80.33 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านความถูกต้องของภาษาเท่ากับ 3.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ เนื่องจากนักเรียนต้องมีความรู้พื้นฐานด้านคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการบรรยายต้องใช้สำนวนภาษาอังกฤษที่เป็นวิชาการและเนื้อหายากกว่าบทเรียนที่ผ่านมา ทั้งนี้ นักเรียนสามารถนำเสนอด้วยการพูดอยู่ในเกณฑ์ระดับดี ครูได้เพิ่มเติมวงคำศัพท์ให้นักเรียนในตอนท้ายและให้เวลานักเรียนในการสืบค้นคำศัพท์และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่ม ทั้งนี้ครูมีบทบาทในการตรวจสอบการใช้ภาษาของนักเรียนและให้คำแนะนำการใช้คำและรูปประโยคที่ถูกต้องเหมาะสม

ตาราง 35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 9 เรื่อง “How Green are You?”

เกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. การนำเสนอความคิด	4.00	.64	80.00	ดีมาก
2. การเชื่อมโยงความคิด	3.96	.64	79.33	ดี
3. การใช้ภาษา	3.80	.40	75.33	ดี
รวม	11.76	1.62	78.22	ดี

จากตาราง 35 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 9 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.62 ค่าร้อยละเท่ากับ 78.22 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านการใช้ภาษาเท่ากับ 3.80 ค่าร้อยละเท่ากับ 75.33 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ เพราะเนื้อหายากกว่าบทเรียนที่ผ่านมาแต่นักเรียนสามารถเรียบเรียงความคิดได้เป็นอย่างดีแม้จะมีการใช้โครงสร้างผิดบ้าง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 36 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้บทเรียนบทที่ 10 เรื่อง “A Picture Can Say”

เกณฑ์การประเมินการพูด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	4.30	.46	86.00	ดีมาก
2. ความถูกต้องของภาษา	3.90	.30	78.00	ดี
3. การสื่อความหมายให้เข้าใจ	4.30	.53	86.00	ดีมาก
4. การใช้น้ำเสียงลีลา	4.03	.18	80.67	ดีมาก
รวม	16.53	1.16	82.67	ดีมาก

จากตาราง 36 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 10 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.16 ค่าร้อยละเท่ากับ 82.63 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านความถูกต้องของภาษาเท่ากับ 3.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ แต่พบว่าในบทเรียนนี้นักเรียนสามารถถ่ายทอดเรื่องราวจากการมองภาพได้โดดเด่นและคล่องแคล่วมากขึ้นเนื่องจากเป็นการนำความรู้ในบทเรียนที่ผ่านๆ มาใช้ นักเรียนสามารถพูดเพื่อเล่าเรื่องโดยใช้ภาษาที่ชัดเจนเหมาะสมมากขึ้นในการตอบคำถามนักเรียนสามารถนำเสนอมุมมองที่หลากหลายน่าสนใจและมีพัฒนาการการใช้ภาษาดีขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 37 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังจากใช้บทเรียนบทที่ 10 เรื่อง “A Picture Can Say”

เกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. การนำเสนอความคิด	4.70	.46	94.00	ดีมาก
2. การเชื่อมโยงความคิด	4.66	.47	93.33	ดีมาก
3. การใช้ภาษา	4.00	.00	80.00	ดีมาก
รวม	13.36	.85	89.11	ดีมาก

จากตาราง 37 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่ 10 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพดีมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85 ค่าร้อยละเท่ากับ 89.11 อย่างไรก็ตาม พบว่าบทเรียนนี้มีค่าเฉลี่ยด้านการใช้ภาษาเท่ากับ 4.00 ค่าร้อยละเท่ากับ 80.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ด้านอื่นๆ ทั้งนี้การเรียบเรียงภาษาและการเขียนมีพัฒนาการใช้โครงสร้างไวยากรณ์และเลือกใช้คำศัพท์ในการนำเสนอเรื่องราวได้อย่างสร้างสรรค์เมื่อเทียบกับการเขียนที่ผ่านมา ครูนำเสนอรูปประโยค โครงสร้างที่น่าสนใจ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเรื่องการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมและถูกต้องเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดียิ่งขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

3.5 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพในรายวิชาการนำเสนอภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยทำการสอนสัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 10 สัปดาห์ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. สำรวจความต้องการและความสนใจของผู้เรียนในด้านกิจกรรมการเรียน เนื้อหา และรูปภาพ โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 คือ ข้อมูลด้านทักษะและความรู้ทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน ส่วนที่ 2 คือ ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน ส่วนที่ 3 คือ ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาที่ต้องการเรียน ส่วนที่ 4 คือ ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจในการใช้รูปภาพในกิจกรรมการเรียน

2. ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และสำรวจเนื้อหารายวิชา การนำเสนอภาษาอังกฤษ และสำรวจความสนใจตลอดจนระดับความสามารถของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพที่เหมาะสม

2. จัดทำหลักสูตรแม่แบบการสอนและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้บทเรียนภาษาอังกฤษในรายวิชาการนำเสนอภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพจำนวน 10 บทเรียน แผนละ 2 คาบ จำนวน 20 ชั่วโมง โดยยึดจากความต้องการและความสนใจในด้านกิจกรรมการเรียน เนื้อหา และรูปภาพที่ผู้เรียนสนใจ และจากการศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและสำรวจเนื้อหารายวิชาการนำเสนอภาษาอังกฤษ

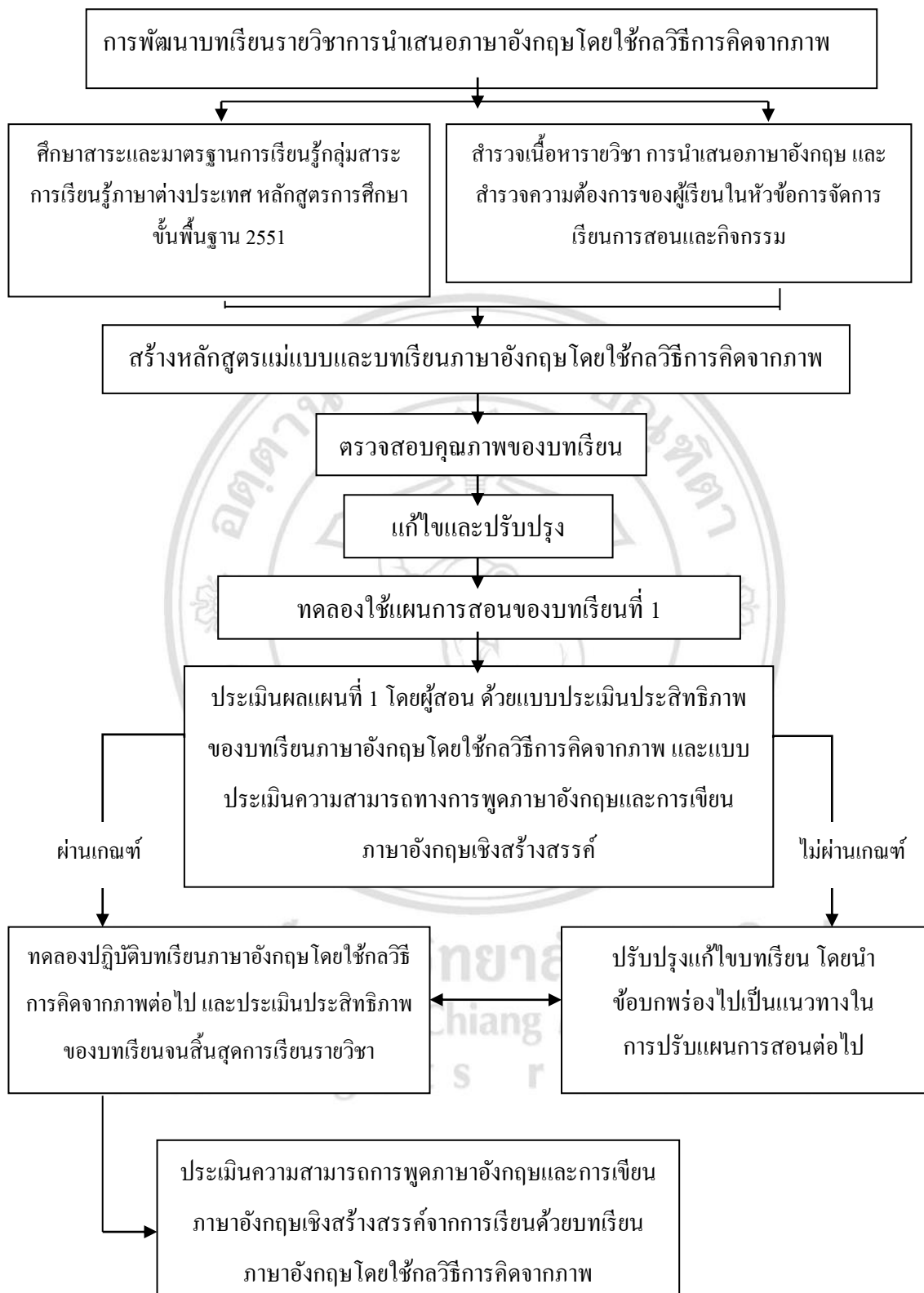
3. นำบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ ความตรงเชิงเนื้อหา ขั้นตอนการเรียนการสอน สื่อที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล

4. ดำเนินการสอนแผนปฐมนิเทศเพื่อสร้างความคุ้นเคยเกี่ยวกับการเรียนรายวิชาการนำเสนอภาษาอังกฤษ (Presentation) โดยการใช้กลวิธีการคิดจากภาพ

5. ดำเนินการสอนกลุ่มเป้าหมายใช้บทเรียนภาษาอังกฤษโดยบทเรียนใช้กลวิธีการคิด จากภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ในการสอนผู้สอนได้ปรับปรุงบทเรียนจำนวน 2 ครั้งคือ ปรับปรุงแก้ไขบทเรียนในขณะที่ทำการสอน และปรับปรุงแก้ไขบทเรียนภายหลังจากการเรียนบทเรียนนั้นแล้วเสร็จ โดยใช้ข้อสังเกตจากการทำกิจกรรมและทำการบันทึกหลังสอนแล้วและผู้สอนประเมินผลการสอนด้วยตนเองเพื่อเป็นข้อปรับปรุงในแผนการจัดการเรียนรู้หน่วยถัดไป

6. ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ด้วยแบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังการสอนโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพแต่ละแผน หลังจากนั้นนำคะแนนที่ได้ของแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการศึกษาและพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ ดังนี้

แผนภูมิ 1 ขั้นตอนการศึกษาและพัฒนาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ

3.6 การปรับเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ใช้บทเรียน 10 บท โดยทำการสอนบทเรียนละ 2 คาบ (คาบละ 50 นาที) ระหว่างการสอนผู้วิจัยได้ทำการปรับบทเรียนรวมไปถึงขั้นตอนการเรียนการสอนบางขั้นตอนเพื่อให้สอดคล้องกับบริบท ความสนใจ ความสามารถและความเหมาะสม อันจะเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนให้มากที่สุด โดยใช้ข้อสังเกตและการประเมินจากการทำกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญนำมาใช้ปรับและพัฒนาแผนใน 2 ลักษณะ ได้แก่

1. ปรับปรุงแก้ไขบทเรียนในขณะที่ทำการสอน เมื่อพบว่ามีปัญหาขณะทำการสอนหรือมีความจำเป็นในการปรับกิจกรรมให้เหมาะสมและเป็นการปรับแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า โดยใช้สัญลักษณ์ * ในบทเรียน

2. ปรับปรุงแก้ไขบทเรียนหลังจากการเรียนบทเรียนนั้นแล้วเสร็จ ผู้วิจัยได้จดบันทึกจากการสังเกตพฤติกรรมและปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น รวมถึงปัญหาและข้อบกพร่อง ในขณะทำการสอน และนำไปปรับในแผนการสอนถัดไป เพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนมากที่สุด โดยใช้สัญลักษณ์ ** ในบทเรียน

บทเรียนที่ 1 How's Your Life?

การปรับขณะใช้บทเรียน

ในช่วงเริ่มต้นนักเรียนให้ความสนใจรูปภาพที่ใช้ในการเริ่มต้นบทเรียนและสามารถตอบคำถาม "Who is in this picture?" หรือ "What does he/she do?" และ "Where does he/she live?" เป็นประโยคสั้นๆ เช่น the doctor, he is a president, live in the town, they go picnic เป็นต้น ซึ่งครูให้อิสระในการตอบไปเรื่อยๆ ก่อนที่จะทบทวนว่าในบทเรียนแรกที่ได้แนะนำเกี่ยวกับการพูดและเขียน โดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ ทั้งนี้ครูจะย้ำว่านักเรียนคิดได้อย่างอิสระ เมื่อสังเกตนักเรียนเริ่มมองภาพต่างๆด้วยความสนใจแล้วให้นักเรียนดูภาพวาดที่ทำกิจกรรมกลางแจ้ง 2 ภาพแล้วให้เลือกตามความสนใจ ส่วนใหญ่เด็กจะเลือกภาพตามเพื่อนเพราะจะสามารถช่วยกันทำงานได้ จากนั้นครูให้นักเรียนศึกษาใบงาน Idea Time ซึ่งนักเรียนจะได้ฝึกการสรุปความคิดอย่างเป็นระบบเป็น semantic map ครูให้นักเรียนลองเติมคำในกล่องข้อความเพื่อบรรยายภาพที่ตนเลือก แต่พบว่านักเรียนไม่สามารถเขียนได้ และใช้เวลาขั้นตอนนี้ค่อนข้างนาน เพราะมีเพียงหัวข้อสั้นๆ ระบุไว้เช่น What? Where? When? Feeling? What's going to happen? เป็นต้น ครูจึงเพิ่มคำถามที่เป็น keywords หรือตัวอย่างประโยคสั้นๆ (ดังเครื่องหมาย * ในแผนการสอน) เพื่อนักเรียนสามารถคิดต่อได้ ผู้วิจัยได้เขียนและเพิ่มเติมตัวอย่างคำหรือประโยคง่ายๆบนกระดานเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถทำ mapping ของตัวเองได้สำเร็จ จากนั้นครูกระตุ้นด้วยการถามเพื่อให้นักเรียนพิจารณาภาพอย่างตั้งใจ แต่พบว่า

นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการถูกถามและจะนั่งเงียบไม่ทำงานและรอคู่เพื่อนคนอื่น ครูจึงถามคำถาม ตัวอย่างและขอให้นักเรียนอาสาตอบเพื่อเป็นตัวอย่าง แล้วครูก็เขียนคำถามสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นนักเรียนคิดให้มากที่สุดบนกระดาน (ดังเครื่องหมาย * ในแผนการสอน) เพื่อให้ นักเรียนคุ้นเคยกับขั้นตอนการตั้งคำถาม จากนั้นนักเรียนในห้องแลกเปลี่ยนเรียนรู้สิ่งที่ตนเองมองจากภาพในมุมมองที่แตกต่างกัน โดยให้นำเสนอได้อย่างอิสระ ครูมีตัวอย่างในขั้นสรุปที่ชี้ให้นักเรียนเห็นว่าเขาสามารถเพิ่มเติมความคิดเห็นส่วนตัวได้ เช่น A family have a happy time together on holiday.

การปรับภายหลังการใช้บทเรียนนั้นแล้วเสร็จ

ได้ปรับขั้นพุดนำเสนอรายบุคคลให้เป็นการช่วยถ่ายทอดหรือบรรยายภาพที่เลือกเป็นคู่ แล้วเพิ่มเวลาจาก 3 นาทีเป็น 4-5 นาที เนื่องจากในบทเรียนแรกๆ นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการนำเสนอ และเพิ่มเวลาขั้นตั้งคำถามนานขึ้นเนื่องจากนักเรียนต้องทำความเข้าใจและสนใจคำถามที่กระตุ้นความคิดมากพอแล้วจึงสามารถถ่ายทอดสิ่งที่เห็นได้ ในขั้นสรุปบทเรียนครูและนักเรียนสรุปร่วมกันว่าได้เรียนรู้อะไรบ้างและมองหาตัวอย่างประโยคที่น่าสนใจที่จะช่วยต่อขยายความคิดนักเรียนในการคิดจากภาพได้มากขึ้นในบทเรียนต่อไป ในการจบบทเรียนครูสรุปเนื้อหาส่วนที่น่าสนใจ และประเด็นที่ช่วยให้นักเรียนบรรยายภาพได้ดีขึ้น

บทเรียนที่ 2 I Do Love It!

การปรับขณะใช้บทเรียน

ช่วงแรกนักเรียนสนุกกับการมองภาพและครูให้นักเรียนพิจารณาภาษาต่างๆ อยู่เงียบๆ ก่อนที่จะช่วยกันตอบว่าภาพที่เห็นแต่ละภาพคืออะไร นักเรียนจะตอบเพียงสั้นๆ เช่น car, bag ซึ่งครูช่วยเน้นคำพุดนักเรียนเพื่อให้รายละเอียดที่ชัดเจนขึ้นเช่น what color? Big car or small car? จากนั้นนักเรียนสามารถระบุได้ชัดเจนขึ้น เช่น a big black car, the women bag, red bag เป็นต้น ในกิจกรรมกลุ่มครูให้นักเรียนทำกิจกรรมสัมภาษณ์เพื่อนเกี่ยวกับภาพว่าชอบหรือไม่ชอบ นักเรียนมักใช้ภาษาไทยในการสื่อสารและให้เพื่อนเขียนคำตอบลงในกระดาษเองแทนที่การมีปฏิสัมพันธ์อย่างกับผู้วิจัยภาคการณั้ไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เขียนตัวอย่างคำถามที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถใช้สื่อสารได้ (ดังเครื่องหมาย * ในแผนการสอน) และในกิจกรรมนักเรียนได้ศึกษาใบความรู้ 2.1 นั้นครูต้องเป็นผู้ช่วยอธิบายให้นักเรียนเข้าใจความหมายและชี้ให้เห็น Useful words ที่เป็นคำ transition word ใช้ในการบอกลำดับเหตุผล ครูยกตัวอย่างบนกระดานเพิ่มเติมและขอให้นักเรียนอ่านทบทวนอีกครั้ง

การปรับภายหลังจากใช้บทเรียนนั้นแล้วเสร็จ

ได้แก้ไขตารางกิจกรรมที่ 1 ที่ให้นักเรียนสัมภาษณ์เพื่อนในกลุ่ม 3 คน จากการระบุความรู้สึกเป็น Like, dislike และ feel nothing เป็น like และ dislike เท่านั้น เพื่อให้นักเรียนสามารถอธิบายและให้เหตุผลว่าชอบหรือไม่ชอบ และเพิ่มเวลาให้กิจกรรมนี้เป็น 5 นาที และเพิ่มเติมคำถามที่สำคัญที่พบในระหว่างสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดมากขึ้นใช้ในชั้นตาม เช่น What from the picture make you like or dislike? What do you see? และ What else can you describe about them?

เนื่องจากคำถามที่จะใช้ในชั้นตามนั้นไม่ตายตัว ผู้วิจัยได้สังเกตในการทำงานกลุ่มและการพิจารณาภาพของนักเรียนที่มีมุมมองแตกต่างกัน คำถามของนักเรียนแต่ละคนก็จะต่างกันออกไปด้วย

บทเรียนที่ 3 Fantasy or True?

การปรับขณะใช้บทเรียน

ในช่วงเริ่มต้นครู Warm up ด้วยการใช้มือเป็นสื่อในการแสดงความรู้สึก โดยให้นักเรียนลองจินตนาการว่าความรู้สึกของตัวเองเป็นอย่างไร เพราะอะไร ทำให้ละลายพฤติกรรมนักเรียนได้สังเกตได้จากนักเรียนมีความตั้งใจในการพิจารณาภาพและพยายามตอบคำถามและให้ความสนใจการทำกิจกรรมมากขึ้นและกระตุ้นให้นักเรียนสามารถคิดได้อย่างดี ครูพยายามจดบันทึกการใช้ประโยชน์ของนักเรียนและเขียนแสดงบางตัวอย่างบนกระดานเพื่อให้นักเรียนมองภาพชัดเจนว่าบทเรียนนี้จะพูดถึงการแสดงความรู้สึก นักเรียนมีปัญหาในการสร้างประโยคและการแสดงความรู้สึกจากสิ่งที่ตนเห็นแต่จะสามารถถ่ายทอดเป็นภาษาไทยได้ค่อนข้างมาก ทั้งนี้ครูได้พยายามสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษด้วยเพื่อให้นักเรียนมีความพยายามพูด ครูกระตุ้นด้วยคำถาม เช่น How do you feel about the picture? Do you like it? Are you happy? เป็นต้น ครูลองสุ่มนักเรียนให้ลองยกตัวอย่างประโยคที่พูดถึงความรู้สึกอย่างสั้นๆ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและความพร้อมในการทำกิจกรรมต่อไป จากนั้นครูเพิ่มเติมคำศัพท์สำคัญ useful words และเขียนแสดงตัวอย่างประโยคบนกระดาน เช่น The girl is really surprised when she received a birthday present. และ I feel shocked when I see the ghost. เป็นต้น ในชั้นตั้งคำถามขณะที่นักเรียนมองภาพ

การปรับภายหลังจากใช้บทเรียนนั้นแล้วเสร็จ

ครูสามารถให้นักเรียนสืบค้นคำศัพท์จาก Internet ได้แต่ไม่ใช้การลอกเรียนแบบรูปประโยค จากนั้นให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกพูดเพื่อแสดงความรู้สึกจากภาพในกลุ่มเพื่อนก่อนแล้วจึงเขียนในส่วนของตัวเอง และเพิ่มเติมประโยคคำถามเพื่อกระตุ้นให้คิดจากการมองภาพเพิ่มเติม เช่น

What do you see and make you feel like that? Why do you think so? ในชั้นสรุปหลังจากนักเรียนได้เรียนรู้และได้พูดและเขียนเล่าเรื่องตามความรู้สึกแล้ว ครูคิดผลงานให้นักเรียนคนอื่นดูเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้

บทเรียนที่ 4 The Haunted House

การปรับขณะใช้บทเรียน

ในขณะที่นักเรียนในกลุ่มร่วมกันทำกิจกรรม 4.1 "the haunted house" ครูช่วยนักเรียนอธิบายกิจกรรมและคำศัพท์บางคำและประโยค แต่จะไม่เพิ่มเติมรายละเอียดและชี้คำตอบให้กับนักเรียน ในขณะที่นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมครูช่วยแนะนำการใช้คำให้ เช่น verb to be, past tense, plural เป็นต้น และหลังจากที่ทุกกลุ่มทำกิจกรรมอยู่นั้น ครูให้นักเรียนในกลุ่มเลือกตัวแทนเพื่อเป็น spy กลุ่มอื่นทำงานได้แต่ไม่ให้คัดลอกความคิด หลังจากที่ทำชิ้นงานเสร็จครูให้นำเสนอหน้าชั้นและคิดผลงานไว้ในห้อง (ดังเครื่องหมาย * ในแผนการสอน) ก่อนจะทำกิจกรรมในชั้น Questioning ครูทบทวนความเข้าใจจากใบกิจกรรม Create my story โดยให้นักเรียนในชั้นลองช่วยกันแต่งเรื่องราวจากภาพอย่างง่าย เมื่อครูประเมินแล้วว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการเขียนเรื่องแล้วจึงให้เริ่มกิจกรรม questioning ต่อ โดยในการถามคำถามจะแตกต่างกันเป็นรายบุคคลเพราะนักเรียนมองเรื่องแตกต่างกัน เช่น Why do you think it is in the movie? Is it the happy ending story? Why do you think so? เป็นต้น จากนั้นครูเขียนคำถามสำคัญที่ได้จากการถามนักเรียนบนกระดาน กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายและสามารถเป็นตัวช่วยที่กระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยความสนใจและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ในห้องได้ดีขึ้น

การปรับภายหลังการใช้บทเรียนนั้นแล้วเสร็จ

ในชั้นสรุปครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและเขียนประโยคสำคัญที่ได้จากการเรียนรู้ในบทนี้ จากนั้นครูเขียนตารางบนกระดาน และแบ่งเป็น 5 หัวข้อ คือ Time Place People Actions และ feeling จากนั้นให้นักเรียนลองสรุปจากชิ้นงานเขียนและประเมินจากการพูดเล่าเรื่องว่าครอบคลุมตามหัวข้อหรือไม่

บทเรียนที่ 5 The Travelling Lovers

การปรับขณะใช้บทเรียน

ในขั้นตอนการมองภาพในกิจกรรม Postcards Activity: Let's see the world นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้สนใจรายละเอียดของภาพแต่จะดูที่ความสวยงาม ครูจึงกระตุ้นให้นักเรียนเลือก

โปสการ์ดที่ตนชอบมา 1 ใบ จากนั้นนักเรียนที่ชอบภาพเดียวกันในแต่ละกลุ่มก็ระดมความคิดเพื่อบรรยายรายละเอียดในภาพพร้อมให้เหตุผลสั้นๆว่าทำไมชอบและเห็นรายละเอียดอะไรบ้าง ครูเริ่มประโยคสั้นๆ เพื่อเป็นตัวอย่าง เช่น I like the postcard of USA. I like the Statue of Liberty. จากนั้นครูลองให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันสร้างประโยคให้มากที่สุด ในขั้น Questioning ครูถามรายละเอียดจากภาพในกิจกรรม 5.2 Places and Activities พบว่านักเรียนบางส่วนยังคงมีปัญหาในการสร้างประโยคหรือนึกคำเป็นภาษาอังกฤษ ครูให้เวลานักเรียนในการเขียนเฉพาะ keywords แล้วช่วยสร้างประโยค เช่น when did it happen? นักเรียนจะตอบว่า past หรือ summer ครูช่วยสร้างประโยคให้สมบูรณ์ขึ้นเช่น It happened long time ago หรือ I think it happened in Summer. เป็นต้น

การปรับภายหลังจากใช้บทเรียนนั้นแล้วเสร็จ

ครูปรับกิจกรรม Postcards Activity จาก 6 ภาพ ซึ่งมีมากเกินไปให้เหลือเพียง 4 ภาพซึ่งได้จากการสังเกตในการทำกิจกรรมกลุ่มแล้วพบว่า นักเรียนสามารถบรรยายและแสดงความคิดเห็นได้มากที่สุด ได้แก่ภาพที่ Italy, USA, London และ Bangkok เนื่องจากนักเรียนมีความรู้เดิมอยู่แล้วจะช่วยให้ นักเรียนสามารถนำเสนอความคิดได้มาก และเพื่อประหยัดเวลาในการทำกิจกรรมกลุ่ม

บทเรียนที่ 6 Country or Town

การปรับขณะใช้บทเรียน

ในขั้นนำครูปรับเวลาเพิ่มขึ้นจาก 5 เป็น 10 นาที หลังจากที่นักเรียนได้ดูภาพที่ครูเตรียมมา 2 ภาพ นักเรียนได้ฝึกระดมความคิดเพื่อหาคำศัพท์เพื่อบรรยายภาพเดิมลงในตารางที่ครูเขียนบนกระดานให้มากที่สุด โดยทำกิจกรรมจากกลุ่มย่อยไปถึงหาคำตอบร่วมกันในชั้นเรียน จากนั้นครูและนักเรียนร่วมอภิปรายถึงคำตอบที่หลากหลายร่วมกัน โดยยังไม่ระบุว่าถูกหรือผิด (ตั้งเครื่องหมาย * ในแผนการสอน) จากนั้นเมื่อนักเรียนได้ศึกษาไปงาน 6.2 the Great City ซึ่งเป็นข้อความที่บรรยายเกี่ยวกับ U.S.A. ขณะที่ให้นักเรียนอ่านด้วยตัวเอง ครูพบว่านักเรียนบางส่วนไม่สนใจและไม่เข้าใจเท่าที่ควร ครูช่วยเช็คความเข้าใจจากการอ่านบทความด้วยคำถาม เช่น Why is U.S.A so dangerous? นักเรียนบางคนสามารถตอบได้ว่า "Because of the air pollution" ครูช่วยทวนประโยคให้สมบูรณ์ขึ้นว่า Yes, there is air pollution from the cars. หรือ "What language is mostly use in U.S.A.?" นักเรียนก็จะตอบได้ว่า "Spanish" เป็นต้น หลังจากนั้นครูกระตุ้นนักเรียนคิดนอกกรอบจากภาพโดยใช้คำถามดังในแผนการสอนที่เตรียมไว้ หลังจากการตั้งคำถามอย่างหลากหลาย ครูเขียนประโยคคำถามบนกระดาน

การปรับภายหลังการใช้บทเรียนนั้นแล้วเสร็จ

ในการทำกิจกรรมการพูดนักเรียนยังมีปัญหาด้านนี้คำศัพท์อยู่ ครูอาจต้องช่วยเขียนคำศัพท์สำคัญที่ได้จากกิจกรรมที่ผ่านมาเพื่อทบทวนความคิดและให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้คำศัพท์มากขึ้น และในขั้นสรุปครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนประโยคสำคัญที่ได้จากการสังเกตการพูดในกิจกรรมการเรียนรู้รวมถึงชิ้นงานเขียนเพื่อให้นักเรียนได้นำไปปรับปรุงตัวเองต่อไป ก่อนส่งงานเขียนครูเพิ่มกิจกรรม Peer review เพื่อให้นักเรียนได้ช่วยกันตรวจสอบและทบทวนความเข้าใจจากการอ่านงานเขียนของกลุ่มตน ทำให้งานเขียนออกมาได้ดี (ดังเครื่องหมาย ** ในแผนการสอน)

บทเรียนที่ 7 Moment in Time

การปรับขณะใช้บทเรียน

ในขั้นนำโดยครูให้นักเรียนมองภาพอย่างตั้งใจและให้นักเรียนลองพูดประโยคเกี่ยวกับภาพนั้นๆ จะเห็นว่านักเรียนพูดเป็นคำหรือประโยคสั้นๆ ซึ่งไม่ได้เป็นไปตามหลักของไวยากรณ์ เช่น Coca cola poster. Titanic sinks in the ocean. ครูจะช่วยแก้ไขโดยทวนประโยค The news is about Titanic sank in the Pacific ocean แทนการระบุว่าผิดตรงไหน จากนั้นนักเรียนก็สามารถสร้างประโยคและให้รายละเอียดได้มากขึ้น เช่น It is the old advertisement of Coke. เป็นต้น ขั้นนี้ครูไม่เน้นไวยากรณ์แต่ให้นักเรียนนำเสนอความคิดมากที่สุด จากนั้นนักเรียนศึกษาใบความรู้ 7.1 เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับ Compare และ contrast อันจะช่วยให้นักเรียนนำเสนอความคิดได้ชัดเจนมากขึ้น ครูช่วยเป็นผู้ตรวจทานความรู้เรื่องคำศัพท์ว่านักเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใด ในขั้นตั้งคำถามครูทวนประโยคคำถามเพื่อให้นักเรียนเข้าใจและให้นักเรียนตอบโดยให้รายละเอียดให้มากที่สุดโดยครูเขียนคำถามที่ถามบนกระดาน โดยแบ่งเป็นตาราง หลังจากนั้นกระตุ้นให้นักเรียนเขียนตอบช่วยกันให้ได้มากที่สุด โดยไม่คำนึงถึงหลักภาษา ครูให้นักเรียนศึกษาใบกิจกรรม 7.2 compare and contrast ซึ่งเป็นเรื่องราวของ the beach และ the mountains จะพบว่านักเรียนให้ความสนใจ ครูเพิ่มกิจกรรม semantic map โดยเขียนเป็น mapping บนกระดานเพื่อให้นักเรียนช่วยหารายละเอียดของ 2 บทความและอภิปรายร่วมกันในห้องถึงการเปรียบเทียบของ 2 สถานที่ว่าเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร นักเรียนได้เสนอมุมมองความคิดของตนเกี่ยวกับ the beach ว่า It's fun./ you can see colorful fish and many birds. / the weather is warm/ you can go for a swim/ most space to run, play, and build sand castle, fly kites and have picnic./careful of jellyfish. เป็นต้น ครูรับฟังทุกความคิดของนักเรียนและชมเชยว่านำเสนอความคิดได้ดี และนักเรียนยังสามารถเพิ่มเติมความเห็นของตนได้อีกด้วย จากนั้นนักเรียนก็พร้อมทำกิจกรรม then and now ได้เป็นอย่างดี

การปรับภายหลังจากใช้บทเรียนนั้นแล้วเสร็จ

ในขั้นนำหลังจากครูให้นักเรียนมองภาพและทำกิจกรรม What are these pictures about? ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนพูดและเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดจากนั้นครูสรุปบนกระดานถึงประโยคที่น่าจะเป็นไปได้และทำการเปรียบเทียบกับคำตอบของนักเรียนเพื่อเรียบเรียงประโยคให้สมบูรณ์ (ดังเครื่องหมาย ** ในแผนการสอน) ได้แก่

Coke advertisement in the past made in painting,

The news of Titanic, the great cruise sank in the Pacific Ocean,

Einstein is the great famous scientist of the world, and

This is the old photos of people lived in the past.

ในกิจกรรมที่นักเรียนดูภาพที่เกี่ยวกับอดีตและปัจจุบันครูถามความเห็นนักเรียนแล้วร่วมระบุแต่ละภาพให้ชัดเจนขึ้นเกี่ยวกับภาพอดีตและปัจจุบันเพื่อค้นความสับสนของนักเรียน

บทเรียนที่ 8 What is Going on?

การปรับขณะใช้บทเรียน

ในขั้นตอนการมองภาพในขั้นนำนักเรียนได้มองภาพเรื่องราว 4 ภาพที่ครูทำสลับไว้ ครูกระตุ้นให้นักเรียนมองภาพและคิดก่อนว่าเห็นอะไรในภาพบ้าง พบว่านักเรียนยังสามารถระบุรายละเอียดยังไม่ครบถ้วน เช่น a car, the hotel security, an old man and an old woman เป็นต้น ครูขอให้นักเรียนเขียนคำที่ตนคิดบนกระดาน จากนั้นขออาสาสมัครเพิ่มเพื่อเติมเต็มรายละเอียดเพิ่มขึ้น เช่น The security is in the hotel see an old man and an old woman. He helps them. หรือ the old couple drive to stay at the hotel. และบางคนยังให้ความคิดที่นอกกรอบ เช่น They come to stay at the hotel for a honeymoon. ทำให้นักเรียนในห้องมีความตื่นเต้นในการสร้างประโยคใหม่ๆ ครูช่วยแก้ไขและเน้นคำที่น่าสนใจและชี้ให้เห็นว่านักเรียนเริ่มมองภาพได้ละเอียดขึ้น จากนั้นครูให้นักเรียนเรียงภาพตามความคิดของตนและบรรยายแต่ละภาพ กิจกรรมนี้จึงใช้เวลานานขึ้นอีก 10 นาที (ดังเครื่องหมาย * ในแผนการสอน) ครูเฉลยการเรียงภาพและการบรรยายภาพและให้นักเรียนเปรียบเทียบของกลุ่มตัวเอง

ในกิจกรรม Tim's story นักเรียนจะได้เรียงภาพอีกครั้งจะสังเกตเห็นว่านักเรียนมีความกังวลในการเริ่มเรื่องที่ต่างกัน ครูจึงชี้แจงว่าเรื่องของแต่ละกลุ่มอาจจะเริ่มหรือดำเนินเรื่องต่างกัน ได้ขึ้นอยู่กับการบรรยายเรื่องนั่นเอง

การปรับภายหลังจากใช้บทเรียนนั้นแล้วเสร็จ

ในขั้นสรุปครูนำองค์ความรู้เกี่ยวกับการเขียนเล่าเรื่องอีกครั้งว่าควรจะมีเนื้อหา ดังนี้ The main character /Setting/The beginning /The middle /The end of the story และครูเพิ่มเติมการเขียนเล่าเรื่องบรรยายภาพนั้นควรเขียนเป็น present continuous เพราะกำลังพูดถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในภาพ ครูเขียนประโยคตัวอย่างซึ่งได้มาจากงานเขียนของนักเรียน เช่น They are playing in the park. Tim is playing skateboard with his friend. The girl is talking with her friends. เป็น ต้น (ดังเครื่องหมาย ** ในแผนการสอน)

บทเรียนที่ 9 How Green are you?

การปรับขณะใช้บทเรียน

ในขั้นนำนักเรียนมีปัญหาการนึกคำศัพท์เพื่อบรรยายภาพเกี่ยวกับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นบนโลก จากการสังเกตของครูพบว่านักเรียนมีคลังคำศัพท์น้อยและใช้เวลานานในการทำกิจกรรม ครูจึงแนะนำคำศัพท์สำคัญต่างๆ และให้นักเรียนจับคู่กับภาพ เช่น Which one show the problem of flooding? หรือ the problem of air pollution from the factory. /The endanger species /the trees were cut down day by day and animals have habitats. เป็นต้น นักเรียนก็จะสามารถบอกได้ และทำความเข้าใจคำศัพท์ไปด้วย ในกิจกรรม 9.2 writing cause and effect mapping ซึ่งให้นักเรียนช่วยหาคำตอบเป็นคู่ๆ นักเรียนบางคู่จะเข้ามาครูจึงปรับกิจกรรมให้นักเรียนจับคู่กับอีกคู่หนึ่งเพื่อหาคำตอบและเปรียบเทียบคำตอบกันและกัน จากนั้นก็ให้ทำเป็นกลุ่มใหญ่ก่อนที่จะรวมอภิปรายหาคำตอบร่วมกันในห้อง ครูให้นักเรียนเสนอคำศัพท์บางคำที่ไม่แน่ใจ เช่น obvious cause/ hectic lives/ allergic to salt/ avoid/ uncomfortable/ household chemical เป็นต้น แต่ครูจะไม่เฉลยความหมายแต่ให้นักเรียนช่วยกันหาคำตอบด้วยตนเองก่อนแล้วครูจึงอธิบายเพิ่มเติม ครูชี้ให้เห็นว่าอะไรคือเหตุอะไรคือผล cause and effect เช่น การปวดหัวเป็นผลมาจากการดื่มกาแฟ Some get headaches because they are dependent on caffeine. (ในบทความ) จากนั้นนักเรียนวิเคราะห์คำตอบของตัวเองเพิ่มเติม นักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้น ในขั้นตั้งคำถามนักเรียนมีความสนใจเป็นอย่างดีและครูเขียนคำถามต่างๆ ที่กระตุ้นให้นักเรียนคิดบนกระดานเพิ่มเติม

การปรับภายหลังจากใช้บทเรียนนั้นแล้วเสร็จ

ในขั้นนำซึ่งให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพแต่ละภาพจะเห็นว่านักเรียนนำเสนอความคิดได้ไม่หลากหลายเนื่องจากเป็นเนื้อหาที่ใช้คำศัพท์ยาก ครูจึงเตรียมคำศัพท์และ useful words ไว้ทำกิจกรรมหลังจากที่นักเรียนเขียนความคิดของตนแล้ว และให้นักเรียนจับคู่คำที่ครูเตรียมให้และ

รูปภาพให้เหมาะสม เช่น the air pollution from the factory./ flooding in Vietnam make people in the trouble./ global warming./ help the world turn green with 3 R's/ deforestation / endanger species / the bear in the North pole เป็นต้น (ดังเครื่องหมาย ** ในแผนการสอน)

บทเรียนที่ 10 A Picture Can Say.....

การปรับขณะใช้บทเรียน

บทนี้นักเรียนจะได้มองภาพที่แตกต่างจากที่แล้มาเพื่อฝึกการคิดจากภาพ นักเรียนดูภาพโลโก้ของบริษัท the Apple Company และกระตุ้นให้นักเรียนคิดถึงคำศัพท์ให้มากที่สุด นักเรียนส่วนใหญ่บอกคำศัพท์สั้นๆ เช่น a tree/ a man sits under the tree/ apple/ Isaac Newton เป็นต้น จากนั้นครูขอให้นักเรียนลองสร้างให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์มากขึ้น โดยครูบอกประโยคตัวอย่างซึ่งเพิ่มเติมจากคำศัพท์ที่นักเรียนบอกไว้ เช่น A man is sitting under the apple tree. เป็นต้น จากนั้นครูให้กระดาษเล็กๆ กับนักเรียนเพื่อช่วยกันเขียนและติดลงบนกระดานจะเห็นว่านักเรียนบางคนมีความเห็นเหมือนกัน บางคนอาจใช้คำต่างกัน แล้วครูก็ให้ศึกษาใบความรู้ 10.1 เพื่อให้สังเกตการใช้คำบรรยายภาพและตัวอย่างประโยคที่น่าสนใจและนำไปใช้ Useful languages เช่น The scene takes place in the street, at school/during the day, at night, in the evening./ Place the elements within the picture: in the background, at the bottom, on the right... behind... in front of... there is, there are, we can see... and describe them. เป็นต้น (ดังเครื่องหมาย * ในแผนการสอน)

การปรับภายหลังการใช้บทเรียนนั้นแล้วเสร็จ

หลังกิจกรรมการเขียน "A picture says a million words." ครูให้นักเรียนทำ peer review เพื่อดูการใช้คำและการนำเสนอความคิด โดยครูให้นักถึงคำถามที่แสดงไว้บนกระดานจากกิจกรรม questioning ก่อนส่งการเขียนซึ่งจะได้งานเขียนที่สมบูรณ์มากขึ้น หลังจากที่นักเรียนส่งงานเขียนแล้วครูให้ทำกิจกรรม gallery walk เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสรุปกิจกรรมร่วมกันต่อไป (ดังเครื่องหมาย ** ในแผนการสอน)

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐานเพื่อหาค่าสถิติดังต่อไปนี้

1. เครื่องมือที่ใช้สำหรับการสร้างและพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ ได้แก่ แบบสำรวจความต้องการและความสนใจของผู้เรียน และแบบประเมินประสิทธิภาพ

บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพทั้ง 10 บทเรียนวิเคราะห์โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน จะทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติขั้นพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. กลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบประเมินความสามารถทางการพูด ภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังจากการเรียน โดยใช้บทเรียน ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ วิเคราะห์โดยใช้สถิติขั้นพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และค่าร้อยละเช่นกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ เพื่อส่งเสริมความสามารถการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มเป้าหมายที่ทำการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ที่เรียนวิชาการนำเสนอภาษาอังกฤษ (อ32202) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพจำนวน 10 บทเรียน แต่ละบทเรียน แต่ละบทเรียน ใช้เวลาในการสอน 2 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลาในการสอนทั้งสิ้น 20 คาบ บทเรียนที่ใช้ในการสอนได้รับการปรับ แก้ไขเพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับความต้องการและระดับความสามารถของนักเรียน ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพใน 2 รูปแบบคือ ปรับปรุงขณะทำการสอนและปรับปรุงภายหลังจากสอนบทเรียนนั้นแล้วเสร็จ เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสอน โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพทั้ง 10 แผน แบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและแบบประเมินความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังการใช้แต่ละบทเรียน จึงนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ โดยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินประสิทธิภาพบทเรียน

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หลังการเรียน โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ

ในการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ชั้นปีจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และจากการศึกษากิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหา รูปภาพที่ใช้ เพื่อให้สอดคล้องตามจุดประสงค์และเพื่อนำมาสร้างหลักสูตรแม่แบบ (proto-syllabus) และบทเรียนทั้ง 10 บทเรียนซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตั้งคำถาม (Questioning) ขั้นตอบสนองต่อความคิดเห็นของนักเรียน (Responding to students' ideas) และขั้นจบบทเรียน (Ending the lesson) ซึ่งได้รับการประเมินประสิทธิภาพจากผู้เชี่ยวชาญและปรากฏผลดังนี้

ตาราง 38 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลระดับประสิทธิภาพของบทเรียน ทั้ง 10 บทเรียน

บทเรียนที่	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
1	4.46	0.75	มาก
2	4.55	0.47	มากที่สุด
3	4.54	0.47	มากที่สุด
4	4.61	0.38	มากที่สุด
5	4.75	0.28	มากที่สุด
6	4.64	0.47	มากที่สุด
7	4.53	0.98	มากที่สุด
8	4.57	0.90	มากที่สุด
9	4.37	0.85	มาก
10	4.48	0.66	มาก
รวม	4.55	0.62	มากที่สุด

จากตาราง 38 แสดงให้เห็นว่า ภาพรวมประสิทธิภาพของบทเรียนทั้ง 10 บทเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 มีประสิทธิภาพมากที่สุด และเมื่อพิจารณาแต่ละบทเรียนจากบทเรียนที่ 1,9,10 พบว่า มีระดับประสิทธิภาพในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46, 4.37, 4.48 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75, 0.85, 0.66 ตามลำดับ และบทเรียนที่ 2,3,4,5,6,7,8 พบว่า มีระดับประสิทธิภาพในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55, 4.54, 4.61, 4.75, 4.64, 4.53, 4.57 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47, 0.47, 0.38, 0.28, 0.47, 0.98, 0.90 ตามลำดับ สรุปได้ว่า บทเรียนทุกบทเรียนได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมาก ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หลังการเรียนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ

หลังจากผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินบทเรียนทั้ง 10 บทเรียนแล้ว ผู้วิจัยได้ปรับบทเรียนแล้วทดลองใช้บทเรียนกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแจ้ห่มวิทยาที่เรียนวิชาการนำเสนอภาษาอังกฤษ (อ32202) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คนพบว่า บทเรียนทั้ง 5 บทเรียนได้ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียน ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 39 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ 10 บทเรียน

บทเรียนที่	การพูดภาษาอังกฤษ				การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์			
	ค่าเฉลี่ย (20)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ	ค่าเฉลี่ย (15)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1	12.12	1.45	63.17	พอใช้	8.75	0.76	62.67	พอใช้
2	12.45	1.28	65.67	พอใช้	9.39	1.57	65.33	พอใช้
3	14.23	1.77	71.17	ดี	10.20	1.47	66.89	พอใช้
4	13.83	1.79	70.17	ดี	10.43	1.77	70.00	ดี
5	14.27	1.89	71.17	ดี	10.49	1.59	70.67	ดี
6	14.10	1.91	70.50	ดี	11.63	1.15	77.56	ดี
7	15.06	1.61	75.33	ดี	12.43	0.62	82.89	ดีมาก
8	14.26	1.21	71.33	ดี	12.30	1.53	81.11	ดีมาก
9	16.11	1.78	80.33	ดีมาก	11.76	1.62	78.22	ดี
10	16.53	1.16	82.67	ดีมาก	13.36	0.85	89.11	ดีมาก
รวม	14.29	1.58	72.15	ดี	11.07	1.29	74.45	ดี

จากตาราง 39 แสดงให้เห็นว่า หลังจากการเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพทั้ง 10 บทเรียน ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี แต่เมื่อประเมินแยกตามบทเรียนแล้วพบว่า บทเรียนที่ 1 และบทเรียนที่ 2 ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับพอใช้ ส่วนบทเรียนที่ 3,4,5,6,7,8 พบว่าผู้เรียนมีความสามารถในการพูด

ภาษาอังกฤษในระดับดี และบทเรียนที่ 9 และบทเรียนที่ 10 ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับดีมาก และในส่วนของเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยภาพรวมผู้เรียนมีความสามารถอยู่ในเกณฑ์ดี แต่เมื่อประเมินแยกตามบทเรียนแล้วพบว่า บทเรียนที่ 1, 2 และบทเรียนที่ 3 ผู้เรียนมีระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ในระดับพอใช้ ส่วนบทเรียนที่ 4,5,6 และบทเรียนที่ 9 พบว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ระดับดี และบทเรียนที่ 7, 8 และบทเรียนที่ 10 ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ดีมาก

สรุปได้ว่า หลังจากการเรียนรู้ด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพทั้ง 10 บทเรียน ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามที่กำหนดไว้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ที่เรียนรายวิชาการนำเสนอภาษาอังกฤษ (อ32202) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือสำหรับการสร้างและพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ ได้แก่ หลักสูตรแม่แบบ และแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน เครื่องมือประเภทที่ 2 คือ เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลเพื่อพัฒนาบทเรียน ประกอบด้วย แบบสำรวจความต้องการและความสนใจของนักเรียน แบบประเมินประสิทธิภาพของบทเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและแบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนแต่ละบทเรียน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าร้อยละ (Percent Average)

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ พบว่า บทเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 10 บทเรียน มีประสิทธิภาพมากและเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน
2. นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพผ่านเกณฑ์ และอยู่ในระดับดี
3. นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพผ่านเกณฑ์ และในระดับดี

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยสังเกตได้และมีความน่าสนใจ สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมาก และเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เนื่องจากองค์ประกอบด้านเนื้อหาของบทเรียน และขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

ประการแรก เนื้อหาที่ใช้ในบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ ได้แก่รูปภาพตามแนวคิดของ Yenawine (2009) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาความคิดของผู้ดูภาพ รูปภาพที่นำมาใช้นั้นผู้สอนได้ปรับให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถตลอดจนเชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวของนักเรียน ทั้งนี้ในแต่ละบทเรียนผู้วิจัยได้เลือกภาพได้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนซึ่งมีความหลากหลาย ส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ โดยภาพที่เลือกมามีความชัดเจน มีรายละเอียดกว้างขวาง มีการนำเสนอแบบต่อเนื่อง โดยมีองค์ประกอบที่เรามองเห็นได้หรือแก่นเรื่องเป็นตัวเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน สามารถตีความได้หลากหลายหรือตีความนอกกรอบ ในการเลือกภาพผู้สอนได้อาศัยแนวคิดจาก Yenawine (2009) ซึ่งเลือกภาพที่ดึงดูดความสนใจ ภาพควรสื่อความหมายได้หลากหลาย ภาพควรเปิดโอกาสผู้เรียนฝึกทักษะในการค้นหาเรื่องราวที่อยู่ในนั้น ภาพควรเสนอความหลากหลายทั้งในแง่ของเวลาและวัฒนธรรม ดังที่ Swich (2002) พบประเด็นที่น่าสนใจว่าผู้เรียนจะบรรยายภาพได้ดีคือภาพที่ผู้เรียนรู้สึกคุ้นเคยกับวัฒนธรรมของตนและใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันอีกทั้งประสบการณ์เดิมของตนด้วย นอกจากนี้ Lesley K Sword (2005) ได้กล่าวว่า ความหมายของการคิดโดยใช้ภาพเป็นสื่อว่าเป็นการคิดแบบองค์รวม (Holistic) และสอดคล้องกับทฤษฎีของ มลิทอง (2536, อ้างใน กฤษณะ สุขะอ้าย 2552) กล่าวว่า การใช้ภาพเป็นสื่อเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสามารถ ทางด้านการมองเห็นของมนุษย์ และใช้ความสามารถนั้นในการแปลความหมายสิ่งที่มองเห็นเพื่อการติดต่อ สื่อสารได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับ Brian (1988) ที่ว่า รูปแบบการเรียนรู้หรือลีลาการเรียนรู้ของมนุษย์ ผู้ที่เรียนรู้ทางสายตา (Visual Learner) จะเรียนรู้ได้ดีจากการเรียนจากรูปภาพ แผนผัง แผนภูมิ การเรียนลักษณะนี้เหมือนเป็นการดูหนังแล้วจดจำภาพไว้ได้อย่างดี มีเนื้อหาที่เป็นเรื่องเป็นราว เวลาที่ผู้เรียนต้องการจดจำเนื้อหาส่วนใดก็สามารถมีวิธีการผูกเรื่องเพื่อจำเรื่องราว นั้นๆ ได้ดี ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่ารูปภาพมีอิทธิพลต่อการเกิดทักษะการคิดและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี ดังที่ Kleinman & Dwyer (1999) ที่ศึกษาผลของทักษะการอ่านภาพ โดยการใช้ภาพศิลปะและกราฟฟิคที่มีสีสัน ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้มากกว่าภาพสีขาวกับสีดำ

ประการที่สอง แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ ในแต่ละบทเรียน จะเห็นได้ว่าผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการแสดงความคิดตามจินตนาการอย่างหลากหลาย ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ไม่เน้นไวยากรณ์ ผู้เรียนจะได้พัฒนาด้านคำศัพท์จากการมองภาพนำไปสู่การรวบรวมข้อมูล ศึกษาโครงสร้างการพูดและการเขียนจากกิจกรรมที่ครูสอดแทรกตามแนวคิดของ Visual Thinking จนสามารถนำเสนอออกมาในรูปแบบของ

ตนเองได้ เมื่อครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดจะพบว่านักเรียนสามารถค้นหาคำตอบได้อย่างหลากหลาย และมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพทั้ง 10 บทเรียน ได้รับการประเมินประสิทธิภาพโดยผู้เชี่ยวชาญโดยภาพรวมแล้วอยู่ในเกณฑ์ดี มีความเหมาะสมต่อความรู้และความสามารถของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์จากการมองภาพและผ่านกระบวนการตั้งคำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดและสามารถสื่อสารออกมาได้มากที่สุด โดยผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนจากง่ายไปยาก โดยเริ่มจากเนื้อหาที่ใกล้ตัวและใกล้เคียงกับบริบทของนักเรียนที่สามารถเล่าและอธิบายเรื่องราวได้โดยใช้วงคำศัพท์น้อยไปหามาก ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ 2 ขั้นตอน คือปรับปรุงแก้ไขบทเรียนในขณะที่ทำการสอน และปรับปรุงแก้ไขบทเรียนภายหลังจากการเรียนบทเรียนนั้นแล้วเสร็จ โดยใช้ข้อสังเกตจากการทำกิจกรรมและทำการบันทึกหลังสอนแล้วและผู้สอนประเมินผลการสอนด้วยตนเองเพื่อเป็นข้อปรับปรุงในแผนการจัดการเรียนรู้ในบทถัดไป ทั้งนี้ครูมีบทบาทในการทบทวนการใช้ภาษาเพื่อแสดงการสื่อสาร เช่น การแสดงความคิดเห็น การแสดงความชอบหรือไม่ชอบ การบรรยายภาพคนหรือสิ่งต่างๆ ในภาพ แต่จะไม่พยายามบิดเบือนความคิดของนักเรียน โดยครูจะไม่เน้นไวยากรณ์จนเกินไป แต่จะเป็นการฝึกใช้ภาษาแบบมีความหมาย (Meaningful drill) นอกจากนี้ในการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพจะเห็นได้ว่ากิจกรรมได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และกับครูผู้สอนได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาจากกิจกรรมการอภิปรายร่วมกันได้อย่างไม่รู้ตัว สอดคล้องกับ Vygotsky (1978) กล่าวถึงขอบเขตพัฒนาการเรียนรู้ (Zone of Proximal Development) ว่าพัฒนาการความสามารถแฝงที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ภายใต้การแนะนำของผู้ใหญ่หรือเพื่อนที่มีความรู้และทักษะความสามารถที่มากกว่า

ประการที่สาม ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้กลวิธีการคิดจากภาพมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนพิจารณาภาพและเกิดกระบวนการคิด ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษโดยการตอบคำถาม การพูดนำเสนอและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ผู้สอนได้แนวคิดขั้นตอนการสอนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพของ Yenawine (2009) ซึ่งแบ่งขั้นตอนการสอนได้ 3 ขั้นตอน โดยมีการนำเข้าสู่บทเรียนโดยการมองภาพง่ายๆ ก่อนทุกครั้งเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียนเนื้อหาแต่ละบทเรียน จากนั้นเริ่มการเรียนการสอนด้วย ขั้นที่ 1 ขึ้น ตั้งคำถาม (Questioning) ครูกระตุ้นนักเรียนด้วยคำถามต่างๆ ซึ่งเรียบเรียงคำถามมาเพื่อที่จะช่วยทำให้เกิดการสนทนาตอบที่เกิดจากการใช้ความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่มองเห็นในภาพต่างๆ การตอบนำไปสู่การเข้ามามีส่วนร่วมและขยายขอบเขตออกไปจากจุดเริ่มต้น คำถามที่ใช้ในกิจกรรมนั้นจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักมุ่งความสนใจ ใช้ความคิด และไตร่ตรอง ตัวอย่างการตั้งคำถามซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการคิด ซึ่งประกอบด้วยคำถามหลัก ได้แก่ “กำลังมีอะไรเกิดขึ้นใน

ภาพนี้” ซึ่งใช้เปิดการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น “เธอเห็นอะไรที่ทำให้เธอพูดอย่างนั้น” เป็นการขอให้นักเรียนมองดูภาพมากขึ้นและรวบรวมหลักฐานต่างๆ เพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของตน และ “เราสามารถค้นพบอะไรได้อีก” มีผลทำให้การสนทนาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เป็นต้น ขั้นที่ 2 คือขั้นตอนตอบสนองต่อความเห็นของนักเรียน (Responding to students' ideas) เป็นขั้นที่ครูฟังอย่างตั้งใจ โดยนักเรียนดูรูปภาพศิลปะแล้วอภิปรายถึงสิ่งที่เห็นในภาพแล้วเชื่อมโยงสิ่งที่เห็นจากภาพไปยังสถานการณ์ต่างๆ ในบทเรียนให้มากที่สุด ครูและนักเรียนคนอื่นเป็นกลุ่มคนดูและผู้รับฟังเรื่องราว ครูชี้ไปยังสิ่งที่อยู่ในภาพที่นักเรียนกล่าวถึงสิ่งนี้จะสนับสนุนให้นักเรียนตั้งใจมองหาต่อไป สายตาของนักเรียนจะตามนิ้วของครูไปรอบๆ ภาพ จนกระทั่งซึมซับรายละเอียดต่างๆ ได้มากขึ้น นักเรียนมีส่วนร่วมในการตอบคำถามที่หลากหลาย ขั้นนี้เป็นขั้นฝึกพูดอย่างมีความหมาย (Meaningful Drill) คือ พูดสร้างประโยคจากภาพที่กำหนดมาให้และพูดเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน ผู้ร่วมสนทนาได้รับความเห็นป้อนกลับ (Feedback) ทันที ครูเป็นผู้แสดงการรับรู้คำตอบของนักเรียนทุกคนในลักษณะและพยายามแสดงออกถึงการให้กำลังใจและถอดข้อคิดเห็นออกเป็นคำพูด แต่ไม่เปลี่ยนความหมายที่นักเรียนพูดในการใช้คำพูดใหม่ ทั้งนี้เพื่อชี้ให้นักเรียนเห็นถึงวิธีการใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้องและส่งเสริมความสามารถด้านภาษาของผู้เรียนขั้นที่ 3 ขั้นจบบทเรียน (Ending the lesson) เป็นขั้นตอนที่ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาว่ามองเห็นอะไรจากภาพในมุมมองต่างๆ ครูกล่าวชมนักเรียนว่าพวกเขาสามารถที่จะค้นพบสิ่งต่างๆ จากภาพแต่ละภาพได้ดีเพียงใด หรือนักเรียนรับฟังซึ่งกันและกันอย่างตั้งใจออกตั้งใจอย่างไร ทำกิจกรรมครูและนักเรียนร่วมเชื่อมโยงคำตอบต่างๆ หรือสิ่งที่ได้ร่วมอภิปราย นอกจากนั้นครูให้นักเรียนได้กลับไปย้อนคิดถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำ สิ่งที่เขาได้รู้สึกเพลิดเพลิน หรือสิ่งที่อยากจะนำไปเล่าให้นักเรียนคนอื่นๆ ต่อไป

2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์มีระดับคุณภาพโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดีและผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สามารถอภิปรายได้ประเด็นดังต่อไปนี้

ประการแรก เทคนิคในการตั้งคำถามของครูผู้สอนถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิด ซึ่งเอื้อให้นักเรียนได้ใช้จินตนาการและความคิดจากการพิจารณารูปภาพต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกเพื่อให้เหมาะสมและมีความน่าสนใจต่อการเรียนรู้ คำถามที่มีลักษณะปลายเปิดและคำถามที่ชวนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาพูดและการเขียนได้อย่างสร้างสรรค์ เช่น คำถามที่ใช้ในกิจกรรมนั้นจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักมุ่งความสนใจ ใช้ความคิด และไตร่ตรอง ตัวอย่างการตั้งคำถามซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการคิดซึ่งประกอบด้วยคำถามหลัก ได้แก่ “กำลังมีอะไรเกิดขึ้นในภาพนี้” ซึ่งใช้เปิดการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น “เธอเห็นอะไรที่ทำให้เธอพูดอย่างนั้น” เป็นการขอให้นักเรียนมองดูภาพมากขึ้นและรวบรวมหลักฐานต่างๆ เพื่อสนับสนุนความคิดเห็นของตน และ “เราสามารถค้นพบอะไรได้อีก” มีผลทำให้

การสนทนาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น คำถามที่ใช้การวิเคราะห์เพื่อหาข้อเท็จจริงตลอดจนการจัดหมวดหมู่ ความเข้าใจในวัตถุประสงค์จากการมองภาพจึงมีความสัมพันธ์ค่อนข้างมาก ในขณะที่อารมณ์และการรับรู้ของผู้ชมมีความสำคัญเท่าเทียมกัน จากการศึกษาของผู้วิจัยหลังจากสอนโดยใช้บทเรียนโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพพบว่าความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลจากขั้นตอนการสอนที่ผู้เรียนได้พิจารณาภาพอย่างอิสระ มีการพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาสังเกตเห็น นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาคำตอบและผู้สอนได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในการสื่อสารผ่านกิจกรรมการตอบคำถามและกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน โดยได้รับฟังและพิจารณาความคิดของผู้อื่นและการนำเสนอในชั้นเรียน

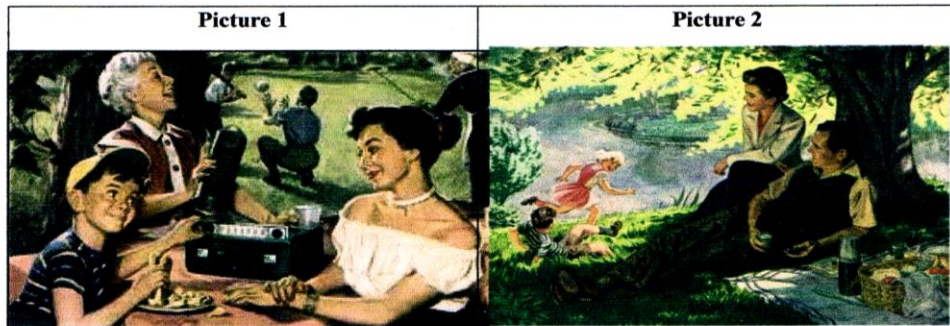
กล่าวได้ว่าคำถามมีผลต่อการส่งเสริมทักษะการคิดและจินตนาการซึ่งส่งผลให้ช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี

ประการที่สอง ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน การสร้างความคุ้นเคยกับผู้เรียนเกี่ยวกับรูปภาพ กิจกรรมต่างๆ รวมถึงคำถามและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน ก่อนการสอนบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ผู้สอนได้สร้างความคุ้นเคยเกี่ยวกับรูปแบบกิจกรรมตลอดจนได้บันทึกอุปสรรคและข้อเสนอแนะระหว่างการสอนทุกครั้งเพื่อสังเกตปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนและนำมาเป็นข้อปรับปรุงในการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนและความสนใจของผู้เรียนให้มากที่สุด ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในห้องเรียน (Facilitator) และเป็นผู้ช่วย (Scaffolding) ในการกระตุ้นให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมผ่านพ้นไปได้ บรรลุวัตถุประสงค์ นอกจากนี้การที่ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกิจกรรมทั้งสามขั้นตอนโดยมีครูเป็นผู้ใส่ใจ สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดดีขึ้น ขณะที่การทำกิจกรรมการเขียนผู้เรียนสามารถแสดงความคิดของตนเองอย่างอิสระและใช้ความคิดสร้างสรรค์อย่างเต็มที่ เป็นที่น่าสังเกตว่าการใช้กลวิธีการคิดจากภาพนั้นช่วยกระตุ้นให้นักเรียนใช้สมองซีกขวาเพื่อกระตุ้นให้เกิดจินตนาการอย่างเต็มที่ สอดคล้องกับชาอู๋ฮุย อาจิสมัจจาร (2537) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียนเป็นการทำงานของสมองเป็นการแสดงความสามารถทางความคิดรวมทั้งเป็นผลผลิตทางความคิดของผู้เขียน กล่าวคือผู้เรียนจะเขียนได้อย่างมีความคิดสร้างสรรค์ได้นั้นจะต้องมีความคิด โดยใช้ภาพเป็นสื่อได้นั้นได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดและจินตนาการ คิดอย่างละเอียดและสื่อออกมาเป็นภาพในรูปแบบต่างๆ นอกจากนั้นในงานวิจัยของ กฤษณะ สุยะอ้าย (2552) พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนสูงขึ้นหลังการใช้เทคนิคการส่งเสริมความคิดโดยใช้ภาพเป็นสื่อได้นั้นหลังจากการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพในการเขียนเชิงสร้างสรรค์พบว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้พัฒนามากขึ้น

“You say, I say Activity”

Activity 1: Work with your partners. Choose one picture to present the story

Note down your ideas

Picture 2 Name of the picture The think of lover

It's beautiful sunday morning in the spring. There are lover name is put and Peng. Put is about 48 years old. He is handsome and Peng is about 45 years old. She is nice. Both of them decided to go for a picnic is roadside under the big cassia tree they feel happy. Later, have twins boy girl playing catch cha! nearby them. Both of them have a same idea that want to have a twins baby, it's lovely.

Peng: "Honey! we will have twins baby, it's so cute"

Put: Oh! Babe I think we will have dozen for make football team?

Peng: It's crazy! It's very much, I can't stand.

Put: It's dolly. I can't find mackerel to eat.

Peng is staying still and wrapped. After that Put say "back to home go make Omm Omm ?"

Peng: What do you make? Honey:

Put: NA! and hold Peng together.

After that, both them come back to home

* Do you think? If they have back to arrive their house, what is they will do...?

The age is just the number. year isn't important. just too of us love each other.

จะเห็นได้ว่า จากงานเขียนของนักเรียนชิ้นนี้ ได้แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์จากการมองภาพ ผู้เรียนสามารถเล่าเรื่องบรรยายภาพ โดยใช้จินตนาการของตัวเอง เช่น "It's a beautiful morning in spring." และ "twin boy and girl are playing catch cha!" ผู้เรียนได้มองภาพและจินตนาการกิจกรรมที่บุคคลในภาพทำด้วยมุมมองของตนเองโดยอาจจะอ้างอิงจากประสบการณ์ของ

ตนและจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่น่าสนใจในผลงานชิ้นนี้คือผู้เรียนบรรยายภาพโดยใช้รูปแบบของประโยคสนทนาว่าบุคคลในภาพได้พูดคุยอะไรกันบ้าง ซึ่งบ่งบอกว่านักเรียนได้มีการบวนการคิดและจินตนาการ ผลงานมีความแปลกใหม่บ่งบอกว่านักเรียนได้พัฒนาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดี แม้ว่าจะมีข้อบกพร่องทางหลักภาษาอยู่บ้าง แต่ผู้เรียนได้แสดงให้เห็นถึงการจินตนาการจึงทำให้ผลงานมีความน่าสนใจและได้รับคะแนนที่ดีขึ้น

นอกจากนี้แล้ว หากจะกล่าวถึงบทเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 10 บทเรียนดังกล่าวได้เอื้อต่อการฝึกให้ผู้เรียนได้คิดอย่างสร้างสรรค์เป็นอย่างดีด้วย เริ่มจากการให้ผู้เรียนได้มีเกิดประสบการณ์จากการพิจารณาภาพและใช้กระบวนการคิดหาคำตอบด้วยตนเอง ผู้สอนได้มีบทบาทในการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดและฝึกใช้ภาษาในการตอบคำถามด้วยการพูดและเขียน ซึ่งเป็นการสร้างความคุ้นเคยในเนื้อหาที่ผู้เรียนจะเขียนต่อไปรวมทั้งสร้างความคุ้นเคยกับการใช้ภาพเป็นสื่อในแต่ละกิจกรรมได้นำมาประยุกต์ใช้ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ อีกทั้งคำถามที่ผู้วิจัยได้ให้เป็นโจทย์ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นได้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถคิดต่อยอดเพื่อเขียนเป็นงานเขียนที่สร้างสรรค์ได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละของความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนโดยรวมแล้วพบว่าได้พัฒนามากขึ้นตามลำดับ สรุปได้ว่าบทเรียนภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการคิดจากภาพช่วยพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ได้จริง

กล่าวได้ว่า การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เพราะเนื้อหาในบทเรียนมีความน่าสนใจ เป็นสิ่งใกล้ตัว และใกล้เคียงกับประสบการณ์ของผู้เรียน อีกทั้งเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน และมีขั้นตอนการเรียนการสอนที่ประกอบไปด้วยกิจกรรมที่น่าสนใจ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดจากการพิจารณาภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกภาพที่จะช่วยส่งเสริมการคิดได้อย่างเหมาะสมในแต่ละบท นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างเต็มที่ และบรรยากาศในการเรียนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี สิ่งที่น่าสนใจจากการวิจัยนี้คือ การฝึกให้นักเรียนได้เป็นผู้สังเกตและพิจารณาภาพแล้วสามารถจินตนาการได้อย่างกว้างขวาง ขณะที่ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการเลือกคำถามที่ดีที่จะสามารถกระตุ้นให้นักเรียนคิดได้มากขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางให้ครูผู้บริหรและผู้ปกครองได้ทราบถึงข้อมูลเพื่อพิจารณาสามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบวางแผนพัฒนาหรือหาวิธีในการส่งเสริมให้เกิดความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนให้มีมากยิ่งขึ้นโดยกระทำไดดังนี้

1. ผู้สอนควรศึกษาการสอน โดยกลวิธีการคิดจากภาพของ Yanewine เป็นอย่างดีก่อนการนำมาใช้ในการเรียนการสอนโดยเฉพาะเทคนิคการเลือกภาพเพื่อนำมาเป็นสื่อ เทคนิคการตั้งคำถาม และขั้นตอนการสอนที่ส่งเสริมกระบวนการคิดให้มากที่สุด อีกทั้งปรับให้เข้ากับบริบทในห้องเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

2. ผู้สอนควรสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียน โดยมีการปฐมนิเทศเกี่ยวกับเนื้อหา ขั้นตอน และสื่อรูปภาพศิลปะที่จะนำมาใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพก่อนที่จะให้ผู้เรียนนำเสนอความคิดและสร้างผลงาน และเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันและความมั่นใจของผู้เรียน

3. รูปภาพที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพควรมีความหลากหลายและควรมีการนำเข้าสู่บทเรียนที่ชัดเจนน่าสนใจเพื่อส่งเสริมความคิดและจินตนาการของผู้เรียนให้มากที่สุด

4. ในขั้นตอนการตั้งคำถามของการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ ผู้สอนควรกระตุ้นด้วยคำถามที่ชวนคิดและพยายามให้ผู้เรียนสื่อสารให้มากที่สุด โดยคำถามควรจะเป็นคำถามลักษณะปลายเปิด และเน้นให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสารแต่ไม่เน้นไวยากรณ์จนเกินไป

5. ผู้สอนควรจัดบรรยากาศในห้องและการทำกิจกรรมแบบมีส่วนร่วมให้มากที่สุด ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับโอกาสในการประเมินตนเองและเพื่อน อีกทั้งได้นำเสนอผลงานในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อทดลองการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพในหลายๆระดับ เพื่อมีประโยชน์ในการปรับเปลี่ยนกิจกรรมและการเลือกรูปภาพที่ส่งเสริมการคิดในผู้เรียนได้อย่างหลากหลาย

2. ควรมีการศึกษาโดยการใช้ตัวแปรอื่นๆ เช่นการฟังและการอ่านที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการใช้กลวิธีการคิดจากภาพ

3. ผู้วิจัยควรศึกษาผลของการใช้รูปภาพแบบต่างๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนแล้วช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และช่วยให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้มาก

4. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพกับการเรียนการสอนปกติ

5. ควรนำเอากลวิธีการคิดจากภาพไปทดลองกับรายวิชาอื่น เช่น ภาษาไทย วิทยาศาสตร์

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551) **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กฤษณะ สุยะอ้าย. (2552). **การใช้เทคนิคการส่งเสริมความคิดโดยใช้ภาพเป็นสื่อเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนระดับ
ปริญญาตรี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชาญชัย อัจฉิมจาร. (2537). **นวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชนคดี พิชัย. (2555). **การพัฒนาบทเรียนปพลิเคชันเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูด
ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร-
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงพร มาตย์สมบัติ.(2552). **การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการฟัง พูดของนักศึกษาผู้ใหญ่**. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร-
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิสนา เขมมณี. (2545). **รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย**. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ - นำไปสู่การเรียนรู้ของครูยุคใหม่**. อักษร
เจริญทัศน์.
- นิพนธ์ สุขปริดี. (2528). **ไต่ขั้นต้นศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: แพร่พิทยา.
- ปริญญา สิงห์ทองวรรณ.(2550). **การพัฒนาความสามารถในการพูด การเขียนภาษาอังกฤษและ
ความรู้เนื้อหาวิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาด้วยการเรียนแบบบูรณาการ**.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,สถาบัน. (2553). **Visual Thinking Strategies by Phillip Yenawine**.
(เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ). เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รุ่งระวี ปัญญาแก้ว. (2550). **การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียน
ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ความรู้คำศัพท์และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับ
กำลังพัฒนา**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิไลพร ธนสุวรรณ. (2536). เทคนิคการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. เอกสารการสอนกระบวนวิชา 058457 ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วัชรภรณ์ ตั้งวิวัฒนาพานิช (2544). การใช้พื้นที่บ้านล้านนาเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดการเขียนภาษาอังกฤษและความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น. ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2554). ระบบประกาศและรายงานผลสอบ โอนเน็ต. [online]. Available:

<http://www.Onetresult.niets.or/th/AnnouncementWeb/Login.aspx>

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาพรรณ. (2544). เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การกุศลลาดพร้าว.

สรณี วงศ์เบ็ญจัจ .(2550). กิจกรรมการสอนเขียน (แปล). สำนักพิมพ์หน้าต่างทั่วโลกกว้าง.

อรวรรณ บุญสมปาน. (2551). การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อโนทัย กมุทชาติ. (2551). การศึกษา: เทคนิคการสอนการพูดภาษาอังกฤษ.

<http://www.gotoknow.org/posts/166316>.

Arnheim, R. (1969). **Visual Thinking**. Berkeley, CA :University of California Press.

Avgerinou, M. (1997). **A review of the concept of visual literacy**. British Journal of Educational Technology.

Ausburn, Floyd B. and Ausburn, Lynna. (1978). **“Visual Literacy Background, Theory and Practice.”** Programmed Learning and Educational Technology.

Bamford. A. (2003). **The Visual Literacy White Paper**. Adobe systems Pty Ltd, Australia.

Bartz. W.H. (1979). **Teaching Oral Communication in the Foreign Language Classroom**.

Language in education-Theory and Practice. Verginia: the center for Applied Linguistics.

Carroll, B.J. (1980). **Testing communicative performance : An interim study**. Oxford Perganon Press.

David A. Sousa. (2001). **How the Brain Learns**. California: Thaosand Oaks.

- Donn Byrne (1996). **Teaching Oral Skills**. Addison Wesley Longman Limited.
- Donn Byrne (1997). **Teaching Writing Skills**. Addison Wesley Longman Limited.
- Housen, A. (2000-2001). **Voices of Viewers: Iterative Research, Theory, and Practice**. Arts and Learning, 17 (1), 1-21.
- Lesley K Sword. (2005). **The Power of Visual Thinking**. Australia: Gifted & Creative Services. www.Giftedservices.com.au.
- Lev Vygotsky. (1987). **Thought and Language**. http://en.wikipedia.org/wiki/Lev_Vygotsky.
- Pettersson, Rune. (1989). **Visual for Information**. New Jersey Educational Technology Publications.
- Piaget, J. (2000). Commentary on Vygotsky. *New Ideas in Psychology*, 18, 241-259.
- Smith. G.A. (1989). **Communication and culture: Reading in the codes of human interaction**: New York.
- Swick. (2002). **The use of pictures to stimulate social learning and language development in pre-school children**. Southern Illinois University, Illinois. [Online] Available : CMU database <http://web.ebscohost.com>.
- Tricia Hedge. (2003). **Writing**. Oxford University Press.
- Vygotsky,L. (1986) **Thought and language**. Cambridge, MA : MIT Press.
- Vygotsky, L. (1978). **Interaction between learning development**. *Mind and society* (pp. 79-91).Cambridge, MA : Harvard University Press.
- Wing J. & Putney L. (2002). **A vision of Vygotsky**. Boston : Allyn & Bacon.
- Wright.A. (1989). **Pictures for Language Learning**. Cambridge University Press.
- Yenawine. (2001). **Visual Understanding in Education**. [Online] Available: www.vue.org.
- Yenawine. (2009). **Visual Thinking strategies**. Workshop at Faculty of Education, Chiangmai University, January 27, 2010.

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ข

แบบประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ

ชื่อ-สกุล.....

ตำแหน่ง..... สถาบัน / หน่วยงาน.....

อำเภอ..... จังหวัด..... แผนการสอนที่

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

หัวข้อ	รายละเอียดบทเรียน	ระดับคุณภาพบทเรียน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้	1. วัตถุประสงค์ชัดเจน ระบุว่าผู้เรียนสามารถทำอะไรได้บ้าง หลังการเรียนรู้และทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย					
	2. กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	3. บทเรียนมุ่งพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์					
เนื้อหาของบทเรียน	4. เนื้อหาของบทเรียนเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน					
	5. บทเรียนนี้สามารถประยุกต์ใช้กลวิธีการคิดจากภาพได้อย่างเหมาะสม					
ชั้นการตั้งคำถาม Questioning	6. ครูใช้รูปภาพนำเข้าสู่บทเรียนได้เหมาะสม					
	7. ผู้สอนใช้คำถามเพื่อกระตุ้นความคิดของผู้เรียน					
-ชั้นตอบสนองต่อความคิดของนักเรียน	8. ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการพูดและเขียนภาษาอังกฤษ					
	9. ผู้เรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนและผู้สอนในชั้นเรียน					
-Responding to students' ideas	10. ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการพูดและเขียนในการนำเสนอผลงานที่ได้รับมอบหมาย					

หัวข้อ	รายละเอียดบทเรียน	ระดับคุณภาพบทเรียน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ขั้นสรุป Concluding	11. ผู้เรียนและครูสรุปสิ่งที่เรียนรู้ร่วมกัน					
สื่อที่ใช้ใน กิจกรรม การเรียนรู้	12. สื่อรูปภาพเหมาะสมกับเนื้อหาและความต้องการของผู้เรียน					
	13. สื่อการเรียนรู้ด้วยรูปภาพช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้น					
	14. สื่อการเรียนรู้นำมาใช้อย่างคุ้มค่า					
การ ประเมินผล	15. ผู้สอนประเมินผู้เรียนระหว่างสอน					
	16. ผู้เรียนได้รับการประเมินทักษะการพูดและเขียนภาษาอังกฤษจากกิจกรรมที่ทำในชั้นเรียน					

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดจากภาพ

Lesson Plan 1

Class: M5

Time: 2 periods

Topic: Getting to know

Sub-topic: How's your life?

Content Standard:

Standard F1.1.3: Explain and write sentences and texts related to various forms of non-text information, as well as specify and write various forms of non-text information related to sentences and texts heard or read.

Language area:

Skill focused: Speaking and writing

Language function:

- Talking about personal life and others
- Writing about interesting things or situations

Terminal objective:

Students should be able to tell and write to describe about personal life and interesting things.

Behavioral objectives: Students should be able to:

1. share ideas toward the things and situations from the pictures with peers or groups,
2. create a short paragraph to describe the given pictures, and to
3. tell their own story related to the given pictures .

Teaching procedures:

Leading in

Period 1 (Picture express)

1. Class greeting! The teacher shows a set of pictures then asks each student to say a sentence related to the picture.

The pictures may vary:

Occupation, picnic time, festival, outdoor activity, news, a book, etc.

2. The teacher reviews the lesson of visual thinking from last period that once they look at any picture in each lesson they have to share ideas from looking at the given picture as many as possible then present their views by speaking and writing in paragraph.

3. The teacher shows two picture of an outdoor activity and convinces students to remind the activity “*a single picture says a hundred words*” that they can express idea directly about what they have seen and express the feeling as much as possible.

4. Students do **Activity 1: IDEA TIME** by selecting one picture that they would like to talk about.

5. Teacher stimulates students to brainstorm words, phrases and sentences to complete mapping related to the picture then write down their answers in the semantic map in the gaps. **The teacher explains the key words in each box and shows the example how to shape the ideas and make the semantic map. The students may write in short words, phrase or sentences. During the students do their own work, the teacher may observe and clarify them some unclear points.

Questioning

6. While students are thinking about the answers to complete the map, teacher stimulates students by asking some questions;

What is happening in the picture?

“Which thing in the picture makes you think like that?”

What else can you see from the picture?

Do you like this picture? Why?

Have you ever do the activity in the picture?

7. The teacher walks around the class to observe the activity is going on and help questioning the question to make students express their idea as much as possible.

8. Students can also exchange their ideas to friends. **During the activity the teacher may help them write the questions on the board.

(Show time! You say and I say)

9. The teacher asks students to work with partners in **TASK 1: You say and I say**. They can create their outline in mapping or short note as in **Activity 1** and try to share idea with each other freely. Teacher also convinces that there is no emphasis in the grammatical rules.

10. **Teacher stimulates them to thinks by questioning then asks them to present the ideas about the chosen pictures orally in 5 minutes.

Period 2

Responding to all students' ideas

11. Before presentation, teacher asks various ideas from students and try to list out some interesting answer on the board even it is right or wrong.

12. Students can share freely what they've seen in the picture and write the words, phrases or sentences in the paper as many as possible within 5 minutes. Teacher pays attention in every words and sentences from students then lists them on the boards. Teacher tries to cheer up every answers is good and persuades students to keep speaking.

13. When they cannot think up the word in English, teacher may help as possible but not trying to guide them the answer.

14. The students do **Exercise 1: Your creative thoughts** after they present their ideas orally. The Teacher also asks them to look carefully and think up the different views from the pictures.

15. Students work individually to create their writing from the chosen picture. The teacher reminds them about their answers from previous activity. Then Students have to write at least 10 sentences related to the picture.

16. The students' writing will be showed on the board and let other students to view.

Ending the lesson:

17. Teacher and students conclude the lesson again by asking some students about activity they have seen in two pictures then students share the opinions freely.

18. **Teacher clarifies students that after we gather ideas and write an outline in mapping, it's time to create writing to describe the picture freely.

19. Typically, when we start to write about things or pictures we can ask ourselves in three part for pictures in general that.

- short description of the scene (e. g. place, event)
- details (who / what can you see)
- background information (if necessary) on place, important persons or event

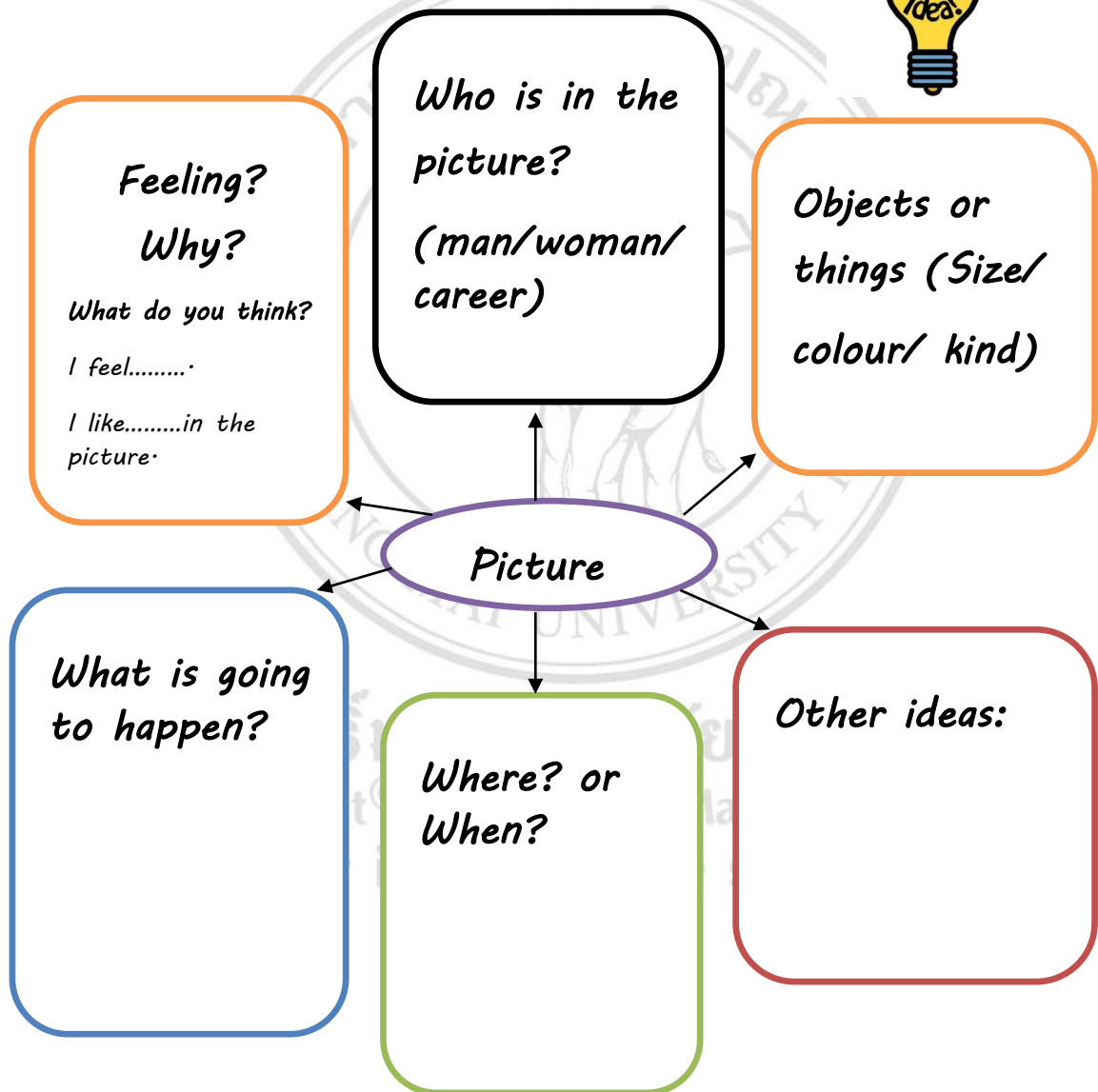
Materials

- Pictures
- Activity 1: IDEA TIME (Semantic map)
- Task 1: Show time! You say and I say
- Exercise 1

ACTIVITY 1

IDEA TIME!

Look at the picture then create an outline on semantic map by answering the questions.

TASK 1

“You say, I say Activity”

Activity 1: Work with your partners. Choose one picture to present the story

Note down your ideas

Picture Name of the picture

.....

.....

.....

.....

.....

**Pictures in
“You say, I say” Activity**

Name.....Class.....no.....

Exercise 1

“Your creative thoughts”

Show time! Write at least 10 sentences to describe the chosen picture from Task 1.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาวปณชวีร์ แสงมนตรี

วัน เดือน ปี เกิด 27 สิงหาคม 2528

ประวัติการศึกษา

- 2546 สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนบ้านดุงวิทยา อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี
- 2549 สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ พระนครศรีอยุธยา วาสุกกรี

ประวัติการทำงาน

- 2554 - ปัจจุบัน รับราชการครู ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ. 1
โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา อำเภोज้าห่ม จังหวัดลำปาง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
right © by Chiang Mai University
rights reserved